

BERBANG

KOVARA FEDERASYONA KOMELÊN KURDISTANÊ LI SWÊD

“Eve bi eşkere qirkirina miletekî ye ,”

BERBANG

Organ för Kurdiska Riksförbundet
Organa Federasyonê Komelên Kurdistanê
li Swêdê

Berpirsiyar
Mahmut Lewendî

Redaksiyon/Redaktion
Bavê Nazê, Dara Reşîd,
M. Lewendî, Mueyyed Teyib,
S. Réving

Sättning och layout:
Bavê Rojbîn, N. Kirîv

Adress:
Box 45205
S-104 30 Stockholm

Telefon: 08/668 60 60

Postgiro: 64 38 80-8

Aboneti/Prenumeration
Kes/Enskilda: 100 Skr./Sal-år
Meqam/Myndigheter: 200 Skr./Sal-år

Îlan/Anons
Rûpelên navîn/Insidor: 1000 Skr.

Redaksiyon ne berpirsiyara nivîsarên bi îmze an nivîs û gotinên Federasyonê ye. Nivîsarên ku ji Berbangê re tên şandin, heke çap jî nebin, li xwedî nayên vegerandin.

ISSN-0281-5699
Sal: 7, Hejmar: 8/88 (53)

Di vê hejmarê de

Taha Muhyedîn Maaruf, cihgirê serokcumhurê Îraqê Saddam Huseyîn roja 10.11.1988'an hat Swêdê. Li gor deng û behsên rojname û televîzyona swêdî, armanca serekî a seredana wî, xweşkirina têkiliyên aborî ên di navbera Îraq û Swêdê de bû. Belê, Taha Muhyedîn di beyan û gotinên xwe de bi piranî li ser mesela kurdî li Îraqê sekini û xwest ji Ewrûpayê re "bide qebûlkirin" ku li Îraqê problemeke kurdî tune ye û Kurdên li Îraqê xwedî hemû mafên xwe yên netewî-demokratî ne. Di beyaneke xwe de, Taha Muhyedîn got: "Li Îraqê problemeke kurdî tune ye". Herweha li ser pirsekê Taha Muhyedîn wekî ku berî niha berpirsên dewleta Îraqê digotin, wî ji bê şerm dubare kir: "Ji bo parastina welatê xwe, mafê me heye, em hemû cûrên silehan bi kar binin".

Roja 11.11.1988'an Taha Muhyedîn Maaruf, ji bo dîtina wezîrê derve yê Swêdê, hat wezaretê derve ya Swêdê. Ji bo protestokirina hatina Taha Muhyedîn û bikaranîna çekên kîmyayî, kurdên li Swêdê li ber wezaretê derve çivîyan.

Seet 12.00, kurdekî penaber bi tirimbêla xwe ve çû ber deriyê wezaretê derve û xuya kir ku "bîdoneke benzîn û hesteyek" li ba wî heye û eger Taha Muhyedîn di nav seetekê de Swêdê terk neke, wê xwe bi tirimbêla xwe ve bişewitîne. Hingê Taha Muhyedîn, konsolê Îraqê li Stockholmê û girgirên din ên îraqî li ser xwarinê bûn. Belê Mecbûr bûn ku ji deriyê piştê avahiyê terk bikin û biçin avahiyêke din xwarinê bixwin. Tev rojnamên swêdî û televîzyona Swêdê hatin cihê bûyerê. Seet 14.35'an kurdekî penaber protestoya xwe bi dawî anî. Her wê şevê televîzyona Swêdê û rojtira din di hemû rojnamên Swêdê de bi awayekî fireh û li rûpelên pêşiyê behsa bûyerê û mesela kurd hat kirin.

Roja 11.11.1988'an Taha Muhyedîn di televîzyona Swêdê de car din behsa problema kurdî kir û got: "Tagirên Talabanî û rêgirên din dihatin nav gundan û tevlihevî derdixistin. Lewra xelkê van gunda dihatin kuştin û gund dihatin bombabarankirin. Ev rewşa han bû sebeb ku em ji ber emniyeta gundiyan van gundan vala bikin û xelkê wan ji bo cihên bêtirs û moderntir veguhêzin".

Em di vê jimarê de hevpeyvînekê bi ebûqatê swêdî Jan Cadstedt re dikin ku ew çûbû seredana kampa kurdên mihacir li Diyarbekirê.

Wekî tê zanîn dewleta Tirkîyê û gelek rojname û kovarên Tirkîyê dixwazin rewşa kurdên mihacir veşêrin an di derheqê wan de deng û behsên derew belav bikin. Berî niha di gelek rojnamên Tirkîyê de hat nivîsin ku kurdên muhacir tevliheviya derdixin, tagirên Yekîtiya Niştîmanî Kurdîstan û yên Partî Demokratî Kurdîstan li hev nakin, pevdîçin..û hwd. Lê rastiya bûyera li kampa Silopî, vajîya gotinên wan diyar dike û îsbat dike ku dewletên Tirkîyê û Îraqê bi hev re listika digerin. Di vê hejmarê de, em rastiya bûyera kampa Silopiyê eşkere dikin.

Hûn dê li ser bikaranîna çekên kîmyayî li Kurdîstana Îraqê, namên serokwezîrê Swêdê, Ingvar Carlsson û wezîrê derve, Sten Andersson di vê hejmarê de bixwin.

Her weha nivîseke A. Tigrîs li ser rewşa tevgera rizgarîxwaziya kurdî û li ser rênivîsa zimanê kurdî, dîtînen redaksiyona kovara Roja Nû di nav rûpelên vê hejmarê de ne.

Redaksiyona berî me dil kiribû ku ji bo bîranîna 50 salîya serhildana Dersîmê, hejmareke taybetî çap bike. Lê, wext û îmkanan rê neda ku hejmareke taybetî bikeve çapê. Em di vê hejmarê de cî didin nivîsarên li ser serhildana Dersîmê yên ku redaksiyona berê xwestibû çap bike.

REDAKSIYON

SEYÎD RIZA LI DERSIMÊ

Hesen Arfa

Di meha hezîrana sala 1937 an de, gava ku hukûmeta Tirkan dest bi çêkirina baregehên cendirmeyan û her weha dibistan û rîyan li herêma Dersimê kir, Kurd hem jê zû û hem jî gelekî narihet bûn. Piştî çêkirina civînekê bi serekeşîran re li Kurpikê (35 km li rojavaya Mazgirtê), serhildanê dest pê kir.

Serekeşîrê 'Ebasûşaxîyan yê herêmê, ku jê re Seyîd Riza digotin, di gel şerkarên eşîretên Yûsîfîyan û Dêmenan, çend hezar şerkar li hawîrdora xwe civandin. (Li gor danezana di parlamentê de, ya serekwezîrê Tirkan Îsmet İnönü, hejmara wan di navbera 1 000 û 1 500 kesa de bû.) Wan xwe dirêjî baregehên cendirmeyan kirin, ew yan bi dil girtin yan jî ji herêma Dersimê qewitandin. Bi vî rengî herêm bi temamî kete destên Kurdan. Hukûmeta Tirkan bi têra xwe hêzên leşkerî ji Erzingan, Erzirom, Meletî û Dîyarbêkrê anîn û ew li herêmê civandin. Bi vî awayî rê li serhildanê girtin da ku ew li bakura Kalanê (Tuncelî), li Gelîyê Kotîyê (Koti Deresi) û li herêma Çiyayîn ya li başûra Çiyayê Mercanê, ango devereke bi qasî 200 km, belav nebe. Berî vê Kurdan êriş biribûn ser Nazmîyê (Kizil Kilise) û Mazgirtê, lê Tirkan ew bi şûn de vegevandibûn. Îsmet Paşa, ji ber ku wî serhildan bi têra xwe cidî didît, neçar ma ku here serdana herêmê. Piştî vê bi demeke kurt Celal Bayar di şûna wî de bû serekwezîr.

Di eynî wextê de grûpek Kurd ji Sûrîyê hewl dan, da ku derbasî Tirkîyê bibin û li wê serhildanê di nav Kurdên di herêmên başûr de jî belav bikin û bi vî awayî alîkarîyê bidin şerkarên Tuncelîyê. Lê ji ber ku ne gelek bûn, şikestî û dîsan revîn Sûrîyê. Çendek ji wan hatin kuştin, di nav kuştîyan de Şêx Evdîrehîm, birayê Şêx Seîdê ku di sala

1925 an de hatibû bi dar ve kirin, û Kor Cemîl Şeyda, ku ew jî yek ji şerevanên serhildana 1925 an bû, hebûn.

Di 11-ê tebaxê de rojnameya Îraqî Rabîte-el-Erebîye danezana du serekên Kurdan yê siyasî, Îmam Qasim û Îsmail Heqî ji Kerkûkê, belav kir. Wan di vê danezana xwe de ji hukûmeta Îraqê û her weha ji nûnerên dewletên de-

Hesen Arfa kî ye?

H. Arfa generalekî îranî ye. Ew, di warê pîrsa kurdî de, hem wek yekî zabit û hem jî wek yekî dîplomat xwedî serpêhatî û tecrubeke dîr û dirêj e. Wî, li Îranê, di eniya şer de bi salan li hember Kurdan şer kirîye. Lê, ew piştî re bi gelek serekeşîrên Kurdan ve, yê ku berê dijminên wî bûn, bûye

dost. Bi wan re dostanî kirîye û danûstandinên xwe bi wan re domandine. Ewî di navbera salên 1944-46 an de fermanderîya leşkerî ya sûpaya Îranê û her weha di navbera salên 1958-61 an de jî li Tirkîyê balyoztîya Îranê kirîye. Wî lêhûrnêrîneke dîrokî û siyasî li ser Kurdên Îran, Îraq û Tirkîyê kirîye û tê de bi serûberî li ser sebeb û hoyên serhildanên Kurdan yê li dijî

van hukûmetên kolonyalist rawestîye. Helbet wî di nivîsara xwe ya di warê serhildana Dersimê de tiştekî nû negotîye. Lê di gel hindê jî, ji bo nasîna dîtinên kevnenezarekî Kurdan, me ew tiştekî helez dît û wergerand kurdî. Pirtûkeke din ya wî, ku bi navûdeng e, pirtûka "Under Five Shahs" (Di Bin Birêvebirina Pênc Şahan de)

50 salîya serhildana Dersîmê

M. Dersîmî

reke yên li Bexdayê dixwastin ku ew mudaxele yî siyaseta Tirkan ya qelandina koka Kurdan bikin. Wan îdfâ dikir, ku Tirk li hember Kurdan muameleke neînsanî dikin û gazên jehrdar bi kar tînin. Her weha ji dewletên dereke daxwaz dikirin ku ew komîsyonekê ji welatên bêalî pêk bînin û bişînin Dersîmê, da ku ew li cîh li rewşa Dersîmê bi çavên xwe bibîne û lê hûr binihêre.

Armanca Kurdan ew bû, ku xwe bavêjin ber bextê çîyayên bilind yên Munzur û Mercanê. Ji ber ku şert û mercên zivistanê yên li wir dê rê nedana hêzên leşkerî yên Tirkan ku şerê wan bikin. Her weha, Kurdên Dersîmê bi hêvi bûn, ku dê Kurdên herêmên din yên rojhelata Tirkîyê jî xwe heta biharê bi wan re bibin yek û wê çaxê ew ê bi hev re û ji nû ve dest bi serhildanê bikin. Lê xuya dibe, ku hin eşîret li ser vê ne li hev bûn. Ya rastî, Tirkan jî bi gişt hêzên xwe ve xwe dirêjî wan kirin, berê wan dan ber bi çîyan û di dawiyê de jî hawîrdor li şerkaran pêçan û ew teslîm girtin.

Di 14- çîrîya paşîn de Seyîd Riza di gel her du kurên xwe û hin serekên din hatin muhakeme kirin û ew bidarvekirinê hatin cezakirin. Her weha hinek jî beşdarên din yên serhildanê jî bi çend salan bi zîndankirinê hatin cezakirin. Di vê navberê de, hukûmeta Tirk ferman da, ku hemû eşîretên Kurdan yên di serhildanê de beşdarbûyî, ku hejmarê wan nêzikî 50 000-an bû, ber bi wîlayetên din bên ajotin û surgûn kirin. Di 19-ê çîrîya paşîn de, li Şamê û di mizgefta kurdî de dêlîndêzek jî ber binaxkirina termên gorî û serekên bidarvekirî yên serhildana jî ber zordariyê hat lidarxistin.(1)

(1)- El-Exbar, 22 Çîrîya Paşîn 1937, Şam

Ji Arfa, Hassan; The Kurds A Historical and Political Study (Kurd, Lêhûrnêrîneke Dîrokî û Sîyasî), rûpel 43-44, London-1966

Wergêr: R. Zîlan

Serhildana Dersîmê ya 1937-an kete 50 salîya xwe. Li ser «vebirîna 38-an» jî 49 sal derbas bûn. Li gor hesêb û merema Komara Tirkîyê piştî pelixandina Dersîmê êdî mesela Kurdistanê bi zor û qanûna xwînrejîyê hatibû çareser kirin. İsmet Paşa wisa digot: «Mesela Dersîmê ji holê rabû, qedîya. Em ji vê serêşîyê xilas bûn. Bi êrişên leşkerî yên curbicur ve Dersîm hate paqij kirin.» Rast e, bi dehhezaran mîrxasên kurd hatin kuştin; newal û dolên Dersîmê bi laş û termên jin û zarokên bêparastin hatin tijîkirin; bi sedan gund û starên vê herêma Kurdistanê dan ber agir û hatin paqîkirin; perepûl û zêrûzîvên gel talan kirin û ji xwe re pêymal birin... Bi vê harî û hoviyê ve jî neman, çendî hezar kes jî rakirin û sirgûnî Anatola Rojavaya Anadolîyê kirin.

Lê, pir pê de neqû, xîyal û armancên karbidestên Tirkîyê pûç bûn. Dersîmê dîsan xwe ragirt û doza xwe meşand. Mesela Kurdistanê jî bêtir gur û geş bû. Ev 50 salên buhirî bi xwe jî xuya dikin ku bi rîya xwînrejîyê û keftûleştên bêçîne û siyaseta durûtîyê pîrsa Kurdistanê «Ji holê» ranabe û heya rizgarkirina welêt û millet dê dom bike. Her wiha ji milletên bindest û kolonî re azadî û serbixweyî jî wek nan û av hewcedariya xwe her û her diparêze. Mirovayî, ev çendî sal in ku bi bûyerên azadî û serbixweyîya gelên bindest û kolonîyan ve rû bi rû ye. Bi sedan gel gîhan azadiyê, dewletên xwe ava kirin û di karûbarên

cîhanê de bûn xwedî gotin û biryar. Helbet ev rêrev û meşa tarîxê ji bo xatir û daxwaza karbidestên Kurdistanê ji rêça xwe dernakeve û neteweyê kurd jî heta hetayê wisa bindest û kole najî. Bi rîya xwînrijandin û zordariyê «meselên netewî» jî holê bihatana rakirin û çareser bûbûna piştî dused salên xwînwarî û hoviyên Dewleta Osmanî û bermayî ya wê Komara Tirkîyê niha jî zû de pîrsa Kurdistanê di nav rûpelên tarîxê de wînda bûbû. Ev, ji bo koloniyên kevn jî her rast e. Lê çi heye ku hukim û meşa tarîxa mirovaniyê li gor dil û daxwazên zordaran bi rê ve neçûye û naçe jî.

Piştî têkbirina serhildana Şêx Seîd, karbidestên Dewleta Tirk jî bo di bin destan de ragirtina Kurdistanê û neteweyê kurd, ketin xof û lerzeke mesin. Êdî di parastina sînorên «Misak-î Millî» de ketibûn xeterê û pêkanîna dewleteke «yeknîjad» û tirk jî bo wan bûbû mesela man û nemanê. Mesela ermenîyan jî holê rabûbû, sozên ku Mustafa Kemal dabûn kurdan, li pey hev û yek bi yek pûç û derew derketibûn. Siyaseta durûtîyê û lêbandinê êdî emr û hukma xwe teva kiribû. Ji ber vê yekê, ji bo karbidestên tirk bi tenê rîya xwînrejîyê û zordariyê mabû. Ji xwe, dayin û nasîna mafên netewî û demokratîk jî di nêt û ramana wan de tu car mîna tiştekî esasî pêyda nebûbû. Her wiha ji bo

gelê kurd jî ji serhildan û şerkirinê pê ve tu rê nemabû. Lê çî mixa bin ku dijmin di warê pêkanîna komara Tirkîyê de jî hêz û dilsozîya gelê Kurd jî istifade kir û piyên textê xwe êdî bêtir qayîm kirin. Bi gotineke bav û kalan «Tîr jî kevanê derket»î bû, ji bo gelê kurd rewş û mercên sext û dijwar derketibûn holê. Komara Tirkîyê di alîkî de dijberiyên eşirtî û dînî geş kirin yan jî bi alîkariya casûs û kirêgirtiyên xwe, nerehetî û dijmintiyên nû xistin nav civata Kurdistanê; bi destekî din jî dest bi propagandeyên «nebûna neteweyê kurd» û asimilasyonê kir. Ji dibistanên destpêkî heya zanîngehan, giş dar û dezgehên zanistî û perwerdekirinê, kişandin ser şopa îdeolojîya nijadparêzî û şovenîzmê. Zana û ronakbîrên Tirk bi piranî bûn berdevik û parêzgerên vê rewş û rêça tarî û şermezariyê.

Kurdên Dersîmê çî di serdemên berê û çî sedeyên serdema Dewleta Osmanî de be, tim di rewşa berhelîstî û serhildanê de bûn. Bac û qamçûr ne-

dan dewletê, jê re eskerî nekirin û hukmê wê nas nekirin. Çendin car hember êrişên Osmanîyan rawestîn û bi mîrxasî çiyayên xwe û heyinên xwe parastin. Li gor dîtinên hinek nivîskaran, heya piştî salên Tanzîmatê, dewletê bala xwe nedaye Dersîmê û bi ser vê herêma Kurdistanê de neçûye û zîlm li wan nekirîye. Lê rastî ev e ku dewletê, çendin car ferman daye mîrên li dorberên vê deverê û leşkerên mezin kişandine ser Dersîmê. Bi hezaran mirov hatine kuştin û malweraniyên gelek giran çêbûne. Lê dîsan jî gelê Dersîmê jî kirin û daxwaziyên xwe paş de venegerîyaye. Di serdema avabûna Komara Tirkîyê de jî kurdên Dersîmê dîsa jî bêdeng ne-

mane, bîr û bawerî bi karbidestên tirk neanîne. Hê di destpêkê de piştgirîya serhildana Qoçgîrîyê kirin û Elîşêrê navdar û hevkarên wî nedan dewletê, xweyî kirin û parastin. Her weha heya 1938-an tu bac nedan dewletê û neçûn eskerîyê. Her weha di 1926-ê de eşîra Qoçan serê xwe rakirîye û himber leşkerên tirkan şer kirîye û ew paş de vegerandîye. Di 1930-î de dewletê êrişeke hov û berfireh birîye ser eşîrên navçeya Pilemorê û şer bi mehan dom kirîye. Bi kurteberî, wek karbidestên tirk bi xwe digotin, Dersîm jî bo wan bûbû «serê kunêreke mezin» û «divîya bû jî binî bête birîn.»

Gelek nivîskar û sîyasiyên tirk jî serhildanên neteweyî yên gelê kurd, her weha berxwedana Dersîmê jî wek xebat û kirineke kevneperestiyê pêşkeş dikin. Êrişên bi xwîn û zordariya Komara Tirkîyê jî mîna kirineke pêwîst û diviyayî bi nav dikin. Çî mixabin ku hinek sîyasiyên çep jî ketin nava vê karwanê û demek dîr û dirêj pê re meşîyan. Li

gor wan, Mistefa Kemal û hevalên wî aligîrên «reformên nûjen» bûn û dixwastin ku feodalîzmê û jîna paşdemayî jî holê rakin û giş hejar û xebatkaran bigihînin rewş û rojên baş û xweş. Ev nîrxêdanên wîsan ne tenê berhemên şovenîzma tirkan in, her wesa jî berhemên redkirina neteweyê kurd in. Li ber ku ew serhildanên gelê Kurd wek kar û xebatên miletekî bindest û kolonî nahesibînin û van bûyera mîna nerizayîyên komelê dibînin û didin nasîn. Bi vî awayî meselê vedîşêrin û wek nerehetiyên civakî didin xûyan. Ji avakirina Komara Tirkîyê û bi vir de 64 sal derbas bûn û çendin hukûmet hatin ser kar û çûn; lê belê heya niha tu hukumete-

ke tirkan jî bo jinavrakirina jîna feodalîyê û hejarîyê li Kurdistanê dest bi xebateke xûyayî û bingehîn nekir. Piştî sala 1938-an axa û begên Kurdistanê û karbidestên tirkan li hev hatin û dîsan bi hev re dest dan ser heyinên Kurdistanê. Ew her îro jî li ser kar in û şêlandina xwe didomînin. Bi kurtî, dewleta tirkan, di saya vê hevkarîyê de ev çend sal in ku hukma xwe dajo û nahêle û naxwaze ku civata Kurdistanê hişyar be û jî bin desthilata bermayî yên eşirtiyê û feodalîzmê derkevê. Lê dinya û jîna civatê ne li gor daxwazên karbidestan, li gor rewş û mercên xwe û li gor dînamîkên xwe dimeşin. Êdî hevkarîya kevneperesta jî pere nake û nikare demek dîr û dirêj xwe rabigire.

Di serdema hukmdariya Ebdulhemîd de, sîyaseta panîslamîzmê di nav mîr û begên Kurdistanê de çiyê xwe girtibû. Li gelek cîhên Kurdistanê Alayiyên Hamîdiyê hatibûn avakirin û bi vî awayî feodal û serekeşîr bûbûn xwedî rêzdarî û rûmeteke mezin. Kurdên Dersîmê jî van sîyaset û planên Ebdulhemîd gelekî nerehet bûn û tu car piştgirîya wî nekirin. Dîsan di vîbrîna Ermenîyan ya 1894-an de ku Siltan Ebdulhemîd da kirin, Dersîmîyan piştî Ermenîyan girtin û li dijî seltentê şer kirin. Mirov bi şanazî dikare bibêje, ku Dersîmî bi çî awayî dibê bila bibe, nebûn aletê vê sîyaseta qirêj û xwînxwar. Her wiha di vî serdemî de an di destpêkê sedeya bîstemîn de, wek giş aliyên Kurdistanê, di herêma Dersîmê de jî bîr û ramanên netewî bêtir geş bûn û bi awakî fireh kar li jîna civatê kirin. Li Stenbolê «Komela Muhîbanên Kurdistanê» bi pêşengîya kurdên Dersîmê danîn. Wek Elîşêr, Beytar Nûrî û gelek ronakbîrên din ên şoreşger û navdar derketin pêş û gel hişyar kirin. Lê çî mixabin ku gelê Dersîmê hê di rewşa eşirtiyê de bû û lihevanî û bihevverakirin hê ne mimkun bû. Li gel vê yekê dijmin jî agehdarê vê rewşa nehez bû û jî vê zeafê gelekî istifade kir. Komara Tirkîyê, bi rîya casûs û mirovên xwe, dijberî û dijminayiyên ku di nav eşîran de, wek bermayiyên salan her berdewam bûn, bêtir gur û geş kirin. Wek di biryara nihênî ya «Vebirîna Dersîmê» de hatîye eşkere kirin, jî bo vê jî tu xirabiyekê paş de neman. Di binê vê biryara bi xwîn de weha dibêje; «Divê çiqas jî dest wê tê, evçend zêde

mirovan ji nav wan de pêyda bikin û (ji bo dewletê) bi kar binin. Ji bo vî karî tu car dirêxîya pere û pûlan nekin.» Dewleta tirk bi saya vê taktîka xwe gelek pêş de çû û gelek meterîsên mêrxasa di xwînê de hiştin. Bi nimûne, Şahan û Elîşêr bi vî awayî dan kuştin, Rêber bi vî awayî derxist pêşîya xebata Seyîd Rîza û bi sedan Kurd bi vî awayî bûn mîlîs û ketin pêşîya leşkerên kurdan.

Piştî têkbirina serhildana Araratê, êdî tevgera netewî û demokratî ya gelê Kurdistanê derbeke giran xwar û bi tenê Dersîm hê li ser piyan mabû. Vêga

dan hate Dersîmê û bêdeng hiştina wê. Dewletê gîş rê û rêbazên qirêj dan pêşîya xwe. Dijberiyên nav malbatan û nerehetî û nerizayiyên di navbera eşran de gij û geş kirin. Hinek eşîr bêçêk kirin û hinek ji wan kişandin refên dewletê. Her wiha ji bo hêskirina êrişên leşkerî, meqer û qişleyên eskerî avakirin. Komara Tirkîyê xwe bi her awayî amade kir û dekûdolabên xwe cî bi cî kirin, dest bi êrişeke xwînî û bêrehm kir. Di gava pêşîn de meterîsên berxwedanê girtin pêş û ji eşîrên bêalî û kesên din re tişteke negotin û dest ne-

dan rehetîya wan. Di gava duhemîn de, ku êdî meterîsên azadîyê û berxwedanê hatin temirandin û rêberê serhildanê Seyîd Rîza hate girtin, vêga dest bi vebirîn û kuştina gîştî kirin. Çi eşîrên alîgirên dewletê, çi yên bêalî, gîşt kal û pîr, jin û zarok kom kirin, bêpîrs û bê mehkeme dan ber gule û singoyan. Wek hê di nav Dersîmîyan de tê gotin, «Yên pêş wek mêrxasa hatin kuştin, yên vê dawîyê jî wek jin û zewalan.» Wisa lê hat ku derba giran û xwînî, xasîma bi eşîr û kesên bêalî û bêdîfa' ket. Bêdengman û piştigirîya hukumatê ew xilas nekirin. Li gor siyaseta Komara Tirkîyê «Çêlê maran jî her dibûn mar», çi mezin û çi biçûk çi jin û çi mêr divê gîşt kurd bûn kuştin.

Bi vî awayî serhildana Dersîmê ya 1937-an bi xwîna dehan hezar mêrxas, jin zaro û camêrên gelê Kurd ve kete nav rûpelên dîroka têkoşîna azadî û rizgarîya gelê Kurdistanê. Lê wek di van 50 salên derbasbûyî de hate dîtin û her di rewş û mercên îro de jî tê xuyan, neteweyê kurd tim heye û dijî zîlm û qanûna kedxwar û kolonyalîstan bê rawestan şer û xebata rizgarîyê dike. Di dîroka gelên bindest de roj û demên şkestinê û xwînî tim bûne. Ji bo xwe ragirtinê û xweşkirina birînen kûr carna demên dûr û dirêj jî di nav re derbas bûne. Lê belê emperyalîzmê û kolonyalîstan tu car nikarin û nikarin heta hetayê pêşîya azadî û serbixwebûna neteweyên bindest bigirin. Gelê Kurd jî di bin ronahîya dîroka têkoşîna xwe de roj bi roj bêtir hişyar dibe, tecrube û zanîyarîyên têkuz û dewlemend bi dest dixê ta ku bighê mebestê. Rast e heya niha Komara Tirkîyê û dewletên hevparên Kurdistanê gelek xwîn rijandin, pir mal û war wêran kirin û her dikin jî. Lê wek dîroka mirovanîyê nişan daye tu kes nikare neteweyekî bindest ji holê rake û wînda bike. Bi gotina Seyîd Rizayê nemir, «Ez Rizoyek im, di bin her dareke Dersîmê de Rizoyek heye. Hûn kîjan Rizoyî dipirsîn?» Belê bi kuştina Seyîd Rîza, Üsê Sêydê, Elîşêr, Şahan, Îvîsê Seykalî, Hemê Cîvê Kejî, Mîrzo, Kalê Goncî û... bi hezarên din, ne kurdên Dersîmê û ne jî bi tevayî neteweyê Kurd qedîya, ne kanîya azadîyê miçiqîn, ne jî sengerên mêrxasîyê vala man.

Dersim û dersên ji Dersimê

Rojen Barnas

Îsal, salvegera pêncihemîn a têkçûna tevgera berxwedaniya me ya neteweyî ya Dersimê ye. Bi mebesta parastina mafên xwe yên xwezayî, yên neteweyî li hember sîyaseta hikûmata Turk, ya talana Kurdistanê, bi kotekê asîmîlekirina gelê Kurd û nenasîya mafên yên demokratîk; gelê me rabû ser xwe, dest avête çek, li hember kolonyalîstan têkoşî.

Gelê me di vê têkoşînê de serneket, lê belê pêmayeke hêja û serbilind ji nifşên me yên têkoşer ên îro û yên dahatû re bi dîyarî hişt. Serwerê tevgerê Generalê Dersimê Seyîd Riza, rewşa gelê Kurd û kirên hikûmeta Turk di nameya xwe ya 30 Temûz 1937 an de bi awayî beyan dîke: «Serê çend sala ne ku hikûmeta Turk lê dixebite da gelê Kurd asîmîle bike. Bi qedexekirina rojname û weşanên bi zimanê kesên ku bi zimanê xwe yî bavûkalan dipeyivin, bi mecbûrkirina koçkirin û nefyê; rakirina mirovan ji axa wan a bi bihnûberket a Kurdistanê ber bi aliyê Anadolîya bêweç de li vî xelkî zulm dîke, ku ji çûyîyan gelekê wan telef bûne.

.....»

«Li hember vê bûyerê, gelê Kurd heta ku herin di rê û dirbên koça mecbûrî de can bidin, ji bona xwe biparêzin; her wekî di 1930 li navsera Agirî, li Gelîyê Zilan, li deşta Bazîdê kirin, her wisa dest avêtin çekên xwe.»(1)

Di vê nameya ku ji wezaretê karê

derva ya Bîrîtanya Mezin re hatîye nivîsandin û şandin, sedemên tevgerê û rengê wê dîyar kirî ye. Tevger berxwedana gelê Kurd e û li hember kotek û zulma rejîma kolonyalîst e.

Generalê Dersimê Seyîd Riza, yek ji sedemên têkçûna tevgerê hê berî têkçûnê di vê nameya xwe de nîşan dide: «Tevî newekhevîya îmkânên şer û bombayên şewatê yên balafirên bombavêj û wabayên gazê yên fetisandinê, ez û welatîyên xwe, me ordiya Turk bin xist.»

Li hember berxwedanê, balafirên Turk bajarên bombebaran dikin, dişewitînin. «Zindan bi xortên gelê Kurd ên sernerm tijî û bi dev re bûne, xwendewar têne gulebarankirin, têne daleqandin an jî bo navçeyên tecrîdkirî yên Turkîyê têne surgûnkirin.» (1)

Sedemek ji yên têkçûna vê tevgerê her wekî yên berî wê, di şer de ji aliyê îmkânên leşkerî ve newekhevîya tevgerê û hêzên dijmin e. Wekî piraniya tevgerên berî wê, navçeya tevgerê ji dinya derva ve tecrîdkirî ye. Berî her tiştî di aliyê îkmal û lojîstîk de Kurd di çembera dijminê xwe de mane. Hin neyar an jênexweşên dijminê Kurd çendekî rê dabîn çûnûhatînê û îkmalê jî, paşîyê bi hin tawîz stendinan ew û dijminên me bûne dostên hev û bi hev re em kirine hesarê û bi hev re tînik li me şandin. Bûyerên Fransa û Turkîyê di tevgera Şêx Seîd, ya Îran û Turkîyê di tevgera Agirî, ya Îran û Îraqê di tevge-

ra Barzanî de ji van numûneyan çend ên zindî ne.

Newekhevîya îmkânên şer bi tenê mesela îkmal û lojîstîk jî nîne. Di şerê Dersimê de, her wekî şerên berxwedan û azadî yên Kurdî di vê sedsala bîstî de jî dijmin bi topê giran, balafirên bombavêj û keşîfê, bombayên gaz û şewatê êrîşê ser hêzên pêşmerge û xelkê sîvil kirine, debir û zevî şewitandine, avên vexwerinê jehrî kirine. Ji ber timîşer di Kurdistanê de bûye, her xesara madî û manewî ya mezîna gihîştîye Kurdistanê. Li hember van îmkânên fereh û mezîna ên dijmin, gelê Kurd bi tîfingên piyade û nêçîrê yên îbtîdaî li ber xwe dane. Sedemekî têkçûnê yê dîtîr jî, ber rewşa têkiliyên mulkiyeta êl û eşîrîyê, neyekîtiya eşîran a li dora sereketiya tevgeran e. Her êl û eşîr çî bigre xwe merkeza cîhanê û jîyanê dibîne. Meneft, dostanî, dijminahî, dilmaniya li ser çêra pez a bi qasî gera palasekî dikare bibe sedemê ji hevûdu mêr kuştinê, berberîya bi dirêjahiya sedsalan, di çarçewa tevgerên neteweyî de jî xîyaneta welatî. Ji ber ku jîyana meriv an emdamê eşîrê di nav eşîrê de dest pê dîke û di eşîrê de diqede, ji bo wî hebûn û kêrhatîyên eşîrê, dîtînen serekê eşîrê eşîrparîziya herî mezîna e ku di ser hemî mefhumên wekî dîn perwerî û welat parêzî de ne. Ji xwe jî bona wî «welat» zozan germîyan an war û gundê wî ye.

Bi dîtîna min ev sedem, ê herî girîng

û mezin ê neyekbûnê ye ku serneketina tevgerên me yên neteweyî ji ber vî sedemî ne.

Gava Evdal Xan mîrê Bidlisê xwest bi serbilindî li mafên xwe xwedî derkeve, xwêk û bac nede sultanê Osmanî, Melek Ehmed Paşa tevî leşkerên xwe ve çû ser Bidlisê. Di vî şerê 1655 de, yên ku di milê Paşayê Osmanî de li hember vî mîrîtiya kurd a serbilind şer kirin ne tenê leşkerên turk ên Osmanî û ne ji xan û begên ji gelê dîtir ên peyrew bûn. Lê mixabin ew kurdên eşîr ên xwerû kurd bûn: Begê eşîra Mehmûdî bi heşt hezar, Begê Melazgirê bi şeş hezar, Şeref begê Mehmûdî bi şeş hezar leşkerên xwe ve û wekî dinê Begê Bazîdê, begên Erdîşê, Elcewazê, Mûşê, Pasînê, Avnîkê, Xînisê... û Paşayê Hekarî bi hêzên eşîrên xwe ve li hember vî mîrîtiya kurd a merkeza ilm û irfana, ji ber berberîya xwe û ji bo piştgirîya Osmanî şer kirin. (2)

Yek ji pêşîkêşên tevgerên Koçgirî û Dersimê, Beytar Dr.M. Nûrî Dersimî di bîranên xwe de dibêje ku: «Li Dersimê şêst eşîr hebûn ku di navbera van eşîrên piçûk de tu car danûstandin, biratî û dostaniyeke ji dil tune bû. «(3) Di vî fesla bîranînan xwe de bi awakî hêvîşikestî behsa keftelefta xwe û Seyîd Rîza, Elîşan Beg ya di xîsûsa lihevanîna eşîran dike ku mixabin bi ser neketine.

Ji serê 1800 i ku em dest pê kin, dibînin ku tevgerên Kurda li pey hev in: 1806 tevgera Evdîrehman Paşayê Babanî, 1834 ya Mîr Mihemed begê soran, 1840 ya Bedîrxan beg, 1855 ya Yezdan Şêr, 1880 ya Şêx Ubeydulah, 1914 ya Seyîd Elî Şêx Şabedîn, 1921 ya Koçgirî, 1925 ya Şêx Seîd, 1930 ya Agîrî, û 1937 ya Dersimê.

Çi bigre di navbera tevgerên kurdi

de zemanek ew çend dûr û dirêj tune. Di navbera tevgera Mîr Mihemed û ya Bedîr Xan de zemanek gelek kurt heye. Dengê xwe nebîrine hev da pêkve bitêkoşin. Yezdan Şêrê ku di serî de bi apê xwe yî Bedîr Xan re ye, jê vediqete, yanzdeh sal di pey tîkçûnê de dest bi rabûna xwe dike. Tevkarîke pak û aktif di navbera tevgerên ku ji aliyê navçeyî ve nêzik, weki Koçgirî û Dersimê de dîtîr mixabin zehmet e. Di aliyê nêzîkayîya zeman de, ji hevûdu belavbûyînek xirab heye: Ji tevgera Şêx Seîd û pê de serxerabûnên mîna ya mala Elîyê Ünis, ya Erohê, ya Seyîdxan û heta Agîrî, navçeyî mane, ne bûne şerê gerilayî û ne ji yê yekfermandayîrîyeke nîzami. Sedemê vî jî perçewerçetiya me ya bi eşîrî ye.

Li herêmekê kusê eşîrên cîran hebin muheqeq dudo ji wan ya ji hevûdu ne xweş in ya jî dijminên hev î xwînî ne. Gava eşîra dijminê eşîrekê bi tevgera kurd a neteweyî re be eşîra dijber muheqeq bi dijminê tevgerê re ye. Êdî ev dijmin kî dibe bila bibe, bi tevayî çîqas dijminê gelê kurd dibe ji bo wê ne xem e.

Dijiminên me ango dewletên Kurdistanê parvekirin, di vî xîsûsê de ji me bêtir zana ne û xwedî tecrube ne. Sulataniya Osmanî û dûvajoyê wê Dewleta Turkiyê û wextê xwe de û niha ji bo li Kurdistanê parastina tîkîliyên eşîrîyê di tenga xwe de bi zîrekî xebitîne, berberî û dijberîyên di navbera eşîran de geş kirine û zindî hiştine. Kovara turkî a bi navê «2000 IKIBIN'E DOGRU» di jimara xwe ya 51/1987 de raporeke «gelek veşartî» ya dewletê azlû û belav kir. Di vî raporê de gişt eşîrên Kurdistanê li çar para hatine parvekirin: «1. Eşîrên pênebawer, 2. Eşîrên piştgirên kurdaiyîyê, 3. Eşîrên xwe wek piştgi-

rê welat (Turkiye) nîşan didin, 4. Eşîrên sadiq ên welat (Turkiye). Di raporê de navê her eşîrekê di gel navê serekê wê, zîmanê axaftinê, nufûsa wê, berberî û dostaniya wê bi eşîrên hawîr, erf û edet, qencî û xerabîyên wan cihê cihê tesbîtkirî ne.

Tevî gelek şaşî û çewtiyên wê, divê ev rapor bibe zixtirk, welatparêz û tîkoşerên kurd ji xewa xefletê rake, me giştan kûr bide fikirandinê.

Rakirina tîkîliyên eşîrî û eşîretan helbet bi rakirina sîstema mulkiyeta wê qabil e. Ev jî ya bi şoreşê ya jî bi guherandineke ekonomîk a esasî mumkun e. Lê belê ya herî diwartir rakirina zîhniyeta eşîrî ye. Gelo emê bikarin dil û mêjî yê xwe de di xebatên xwe yên kulturî sîyasî, di karûbarên komele, partî, cebhe û h.w.d. de û şêl, tîkîlî û zîhniyeta eşîrî rakin? gava em vî bikarin, ez bawer dikim ku emê pêgaveke mezin ber bi pûçkirina sedemê tîkçûna tevgera Dersimê -ku ev sedemê maka giştî tîkçûnên tevgerên me yên neteweyî ye -bavêjin û wê ji ser devê rîya xwe bimalin.

Bi raperikîna li hember zulmê şehîd û tengazarên tevgera Dersimê rûpelek zêrîn a serbilindiyê li tarîxa neteweyê me zêde kirin. Ji bona em layiqê wê tarîxê bibin divê ku em ji kilûkemasîyên wê tevgerê ders hilînin da ku di dahatû de em an nîşên wê bîn, tûşî wê aqîbeta tîkçûnê nebin.

(1) Nameya Seyîd Rîza, Nokta Dergisi yıl 5, sayı 5, İstanbul 1977. (2) Evliya Çelebi, Gördüklerim, C.II, İnkılap ve Aka, İstanbul-1977. (3) Vet. Dr. M.Nuri Dersimi, Hatiratim, Roja Nû, Stockholm - 1986

ÇEND LAWJEYÊN DÎROKÎ LI SER ŞOREŞA DERSÎMÊ

LAWIKA XIDÊ ALÊ ÎSME (1)

De wayî wayî, wayî wayî, keko bira wayî
Bira Xidir vano: "Kora ke mare amê
Ma çekê ho kerdî tope
Berdî Nazmîyadi teslîm kerdî dayî"
Vano: "O sirede têde zîyar ve dîyarî mare heredîyayî,
Waxto ke zîyar ve dîyarî Dersimî
Hona made haşt bî, cira amêne
Mare destmal ve sayî"
Vano: "Mîlîs qeyd bîyo hedilê ma nêdano
Xayîne tornê Memed Axayî"
Sanay ho ver berdî
Têde qir kerdî; Memed Alîyê Qolî
Mursayê Mendikizî, Welê Bolebanizî, Hesenê Seydizî
Dîna sewtîmalêde çê Alê Areyizî
Zîyara Paçkîne de çewreş xortê Kuresizî
Çuxura sewtîmalêde çê Hesen Axayî, Alîyê Gaxî
Usifone sewtîmalêde çê Murtê Ozî
Vano: "Bira na zalimî ma qir kerdime
Cendegê ma têde kerdî vera tîzî"
Bira Xidir vano: "Na kelepurê ma wertê Kirmancude
Çira honde bîyo ucizî"
De wayî wayî sarê koyê Zêlê
Binê lingunê dismenîde kerde duz ve rastî
Pîlê Dersimî ke berdî nêberdî
Pêyde qisîle ve qereqolî virastî.

Jî Seyîd Qazîyê Civrakî (2)

.....
Dersimî vera sona kare,
Mordem ke sonora Dersimî ser, cero yêno vencê şîn û
şîware
Cenu xo do dewursu sero, "vanê zoro zoro derdê
cîgera hare."
Nê zalimunê dina xortê Dersimî qir kerdê cêr û cor
kerdê tê virare
Dersimî sero miz û dîmano,
Usar nawo ame, derdê marê pepûk û sosin gilê
kowura niso biwano
Kamî zot dave piro, vake "mirodê pêruna çimde
bimano."
Nê zaliminê dîna ferman do, vato "Dersimî az nemano!"

(1) *Na lawik qasete Zilfî a hîreyînra ebe destê Cano
ama nustinê.*

(2) *Jî; Dr. Şivan, Kürt millet hareketleri ve Irak'ta
Kürdistan ihtilali(Tevgerên neteweyê Kurd û şoreşa
Kürdistanê li Îraqê), rûpel 69, Kürdistan-1970*

Xidê Alê Îsmê: Şerkarekî Kurdên Dersimê ku di şer de
şehîd bûye.
Kuresizî: Bi zaravê dimilî ji eşîra Qureşîyan re dibêjin.

LAWJEYA XIDÊ ALÊ ÎSME (1)

De wayê wayê, wayê wayê, keko bira wayê
Xidirkê bira digot: "Boblata ku hate serê me
Me çekên xwe kom kirin
Birin Nazmîyê, li wê teslîm kir, da"
Digot: "Wê çaxê hemû zîyaretgeh û dîyar ji me xeyidîn
Waxta ku zîyaret û dîyarê Dersimê
Hê ji me re aş bû, ji wir dihat
Ji me re destmal û şeh."
Digot: "Mîlîs qeyd bûye, rihetî nade me
Xayîne torinê Memed Axayî."
Da ber xwe bir
Hemû qir kirin; Memed Alîyê Qolî,
Mursayê Mendikizî, Welê Bolebanizî, Hesenê Seydizî
Di dinya çê de mala Alê Areyizî
Di zîyaretgeha Paçkînî de çil xortên Kuresizî
Di Çuxura çê de mala Hesen Axa, Alîyê Gaxî
Li ba Usifonê çê mala Murtê Ozî
Digot: "Van zaliman em qir kirin
Cendekên me hemû danîn ber tîrêja rojê."
Xidirkê bira digot: "Ev kelepurên me di nav Kurmancan
de
Çima hinde bûye erzan."
De wayê wayê serê Çiyayê Zêlê
Di bin lingên dijmin de kirin best û rast
Kalên Dersimî ku birin nebirin
Di pey de "qisîle" û "qereqol" çêkirin.

Pêşbera Dersimê asê û zinar in,
Mirovê ku diçe Dersimê, jê re têt dengê şîn û hawarê
Jinên ku xwe avêtine ser dergûşan, dibêjin "derdê
cigerê ji her tiştî zortir e"
Zalimên vê dinyayê xortên Dersimê qir kirine, dane ser
hev ew li jêr û jor e
Serê Dersimê bi mij û dûman e
Bihar nû hatîye, bila bixwîne ji derdê me re pepûk û
sosin jî li serê çîyan e
Kê ev beddua ji me re kiribe, bila "mirazê wî di çavê wî
de bimîne
Zalimên vê dinyayê ferman dane, gotine "divê nemîne li
Dersimê çu jîndar e"

Zîyaretgeha Paçkînî: Li Nazmîyê ye.

Çuxur: Navê gundekî ye. Ev Gund, ji Kalanê bi qasî 20
km dûr e û dikeve rojhelata Dersimê.

Usifone: Bi zaravê dimilî ji eşîra Yûsifîyan re dibêjin.

Çiyayê Zelê: Li ser rîya Erzinganê û bi qasî 25-30 km
dûrî Dersimê ye.

Ji zaravayê dimilî bo kurdiya jorîn: **R. ZILAN**

HÛN JÎ DEV JI ŞER BERDIN Û WERIN VIR

A. Tigris

Di hejmara Berbangê ya 52'an de bi îmza Selîm Keya û bi navê «Piştî şerê Iraq û Îranê, di tevgera rizgarîxwazîya Kurdistanê de qonaxeke nû?» nivîsarêk der çû. Vê nivîsarê bi çavêkî pir negatîf li tevgera rizgarîxwazîya Kurdistanê dinêrî. Tê de gelek dîtînen pûç û rizî hebûn. Ji ber vê yekê, ez dixwazim di vê nivîsara xwe de bersîva wan dîtînan bidim. Lê, berê ez dixwazim tiştekî bibêjim ku bi kêmanî qasî nave-roka nivîsarê, hewqas dema wê jî girîng û balkêş e. Dema Seddamê faşîst bi top û roket û bi balefiran agir li Kurdistanê dibarîne û bi ser de qîma xwe bi wan jî nayne, dilê wî rehet nabe, îcar çekên kimyayî bi kar tîne. Ew dixwaze bi seddan gund û bajarên Kurdistanê jî xerîtê rake. Bi hezaran zarok û jin ji ber çekên kimyayî direvin û xwe dispêrin dewleta tirk; tam di wê demê de ev nivîsara han li Swêdê têt nivîsîn. Her weha ev nivîsara han ne bi tenê di Berbangê de lê bi zimanê tirkî di kovara «2000 e dogru» de bi navê liderê Yekîtiya Sosyalîst a Kurdistanê Ibrahim Güçlü û eynî nivîsar di kovara Yekîtiya Sosyalîst (hejmar 14, rûp.6) de bi hîn guhertînen gelek biçûk dîsa bi zimanê tirkî, der çû. Wî sernivîsara xwe ya bi tirkî weha lê kirîye:

«Vîşerî careke din bi me da zanîn ku li ser şkestina gelên Îran û Iraqê, yên bira, rizgarbûna gelê kurd ne mumkun e.» (2000 e dogru.hejmar 39, rûp.10. 18 Îlon 1988). Ji vê tahlîla jorî re şirove ne pêwîst e. Ew, kurdan dixê şûna hêzên kolonyalîst ên barbar û talankar. Gelo xelkên bira yên Îran û Iraqê kî ne! Xumeynî û Seddam in? Kurdan li ku xwestine gelên bira bişkinin û li ser şkestina wan bigihên mafên xwe yên netewî û demokratîk? Ma gelên bira hem li Kurdistanê Iraqê û hem jî li ya Îranê bi gelê kurd re li dijî rejîmên xwînrejî şer nakin? Kurd, wan diparêzin an dişkinin?

Selîm Keya di nivîsara xwe ya di Berbangê de tevgera Kurdistanê Iraqê li gor demê dîke du beş: Ya berî 1975'an

û ya piştî 1975'an. Ew, ya 1975'an bi anti-demokratîk û ne netewî sûcdar dîke. Lê, ew ya piştî 1975'an çawa dibîne? Ka em binêrin, ew di derbarê wê de çê dibêje: «Piştî 1975'an çî guhurîn peyda bûn?

Gelo hêzên piştî 1975'an peyda bûne, karînan van kêmasîyan jî holê rakin. Tevgera kurdî li Îraqê bû xwedîya qerekerê netewî-demokratîk? Piştî 1975'an li Kurdistanê Îraqê tevgera kurdî bi serokatîya du rêxistinên siyasî dest bi pêşveçûnê kir. Belê berî ku wextekî dirêj derbas bibe, di navbera wan de şer û nexweşî peyda bûn, tehemilî hebûna hev du nekirin. Vê jî nîşan da ku hîn jî demokrasî û pîvanên demokrasîyê li ba wan zelal nebûbû, pêş neketibû. Bi dewletên dagîrker re danûstendînen wan berdewam bû.» (Berbang.Hej.52, rûp.6)

Ya yekem niha wexta analîz û tehlîla tevgera Kurdistanê Iraqê nîne. Her kes û hêz wan tiştan baş dizanin û ew bi xwe jî kêmasî û çewtîyên xwe dibînin û dibêjin. Ya duyem, gelo çima ew ne xwedî qerekerê netewî û demokratîk in? Belê, birakujî û pevçûn ne baş e, ku ew jî niha jî navê hatîye rakirin. Lê, demokrasî jî hemû ne ew e. Ji aliyekî din ve, mirov xwedî 15-20 hezar pêşmergan be, ji derê wê, hewqas jî xwedî endam, alîgir û dilsozan be û xirab-baş li herêmeke gelek mezin bi hezaran mirov îdare bike, ma ev ne demokrasî ye, çî ye? Lê, li hember vê rewşê ew kesê ku nikaribe bi sê hevalên xwe re îdare bike, demokrat e û demokrasîyê dizane? Na. Û bi ser de jî rabe dersa demokrasîyê bide! Gelo, ew çima ne netewî ne? Ew kes û hêzên ku ji 40 salî bêtir bi awakî şoreşgerî û profesyonel ditêkoşin, çiyayên welatê wan jî wan re bibin qada şer, ji bo doza netewî bi hezaran şehîd bidin, bi hezaran hemwelatên xwe bi rêkbêxin, doza netewî bi ser hemû berjewendî û jîna xwe û zarokên xwe re bigrin, ji zilm û zora netewî re hiç serî netewînin, bi zimanê xwe bixwînin, binivîsin, civîn û komcivînen xwe bi zimanê xwe pêk bînin û bi her awayî

û bi her aliyî ve kultur û edetên xwe biparêzin û di mala xwe de ji bilî zimanê xwe bi zimanê kolonyalîstan nepeyivin, gelo ew hêz û kes qasî kê ne netewî ne?

Netewîbûn çî ye? Divê berî her tiştî mirov baş bizanibe ku mirov bi xwe çî ye, kî ye, li kû yê, çî dîke û çî dibêje. Li gor tehlîla Selîm Keya sedemê barbarî û hovîtiya Seddam jî çewtîyên hêzên Kurdistanê ne. Ew di vî warî de weha dinivîse: «Hêzên çekdar ên Îranê bi dilê xwe li deşt û çiyayên Kurdistanê gerîyan, lewra jî şovenîzma erebî bi hêz ket û Seddam jî karî xelkê bo aliyê xwe bikêşe.» Ev teorîyên zingar yên kevna-re ne, ne yên nû ne. Gelo şovenîzma erebî bi tenê li dijî farîsan e. Ew li dijî kurdan mirovperwer û demokrat in? Bi hatina îranîyan şer dest pê nekir. Ev cara çendan e ku rejîma Baas, Kurdistanê çol û wêran dîke. Ma şovenîzma ereban ya ku li dijî kurdan berdewam e, li hember netewekî din jî heye? Rast e, eger kurd şer nekin, mafên xwe yên netewî û demokratîk jî dewleta Iraqê nexwazin, serî jê re xwar bikin, ew çax şer nabe û Seddam jî êrişan nabe ser Kurdistanê. Dîyar e Selîm Keya vê yekê dixwaze. Ev teorî jî li Kurdistanê bakur jî mêj ve heye. Dihat gotin û îddîakirin ku «divê mirov jî çarçova qanûnên tirk dernekeve, ger derkeve zilmeke zor û dijwar dê bînin ser me û hêzên me.» Bi kurtî Selîm Keya piştî hewqas tehlîl û rexnên xwe îcar bi sernivîsa «Divê meriv çî bike?» riya demokrasî, netewîbûn û sosyalîstîyê pêşkêşî hêzên Kurdistanê başûr û rohilat dîke (!) Ew dibêje ku: «Divê di taqtîkên têkoşînê de guhurînen pêwîst bi cî bînin. Dibe ku ev guhurîn bibin sedem ku gavine paş ve bînin avêtin an hêz bê sînorkirin, lê divê meriv jî vê netirse».

Ev banga teslîmbûnê ye. Nivîskar bi zimanekî vekirî dibêje: «Hûn jî wekî min bibin sosyalîst (!), dev jî şer û tekoşînê berdînin û werin vir.»

Çima em aqil nadin xwe, didin xelkê?

LI STOKHOLMÊ HOVÎTÎYA ÎRAQÊ HAT RISWAKIRIN

Ji bo protestokirina karê hov ê rejîma Iraqê, Federasyona komelên Kurdîstanê li Swêdê roja 10.09.88'an li Stokholmê mitîngek li dar xist.

Ji her çar perçên Kurdîstanê kurd û rêxistinên kurdan li «Humlegården» ê civîyan. Li cîyê civînê bi navê partiyên swêdî û bi navê cebha Kurdîstana Iraqê niwîner, peyivîn. Giş nûneran bikaranîna çekên kîmyayî û qirkirina gelê kurd gunehkar kirin. Nûnerê Cebha Kurdîstana Iraqê bi dirêjî li ser rewşa Kurdîstana Iraqê peyivî û qehremanî û qerardariya Pêşmergan gîhandi beş-daran.

Bi navê Partiya Sosyal Demokrat (SAP), Gunnar Stenarv-sekreterê karê navnetewî ê (SAP) ê-piştgiriya partiya xwe, bo gelê kurd diyar kir û peyva xwe wiha domand: «Divê, cîhan li hember trajedîya ku li Helebçê çê bû û li hember hedîsên niha li Kurdîstana Iraqê rû didin, dengê xwe bilind bike. Îro, kurd ji ber vê êşê dinalin. Divê ji bo emniyeta me hemûyan, kesên ku çekên kîmyayî bikartînin, bên mehkûmkirin».

Parlamentera Partiya Moderatan, Inger Koch bi navê Partiya xwe, hemû cûrên zordestiyê mehkûm kir û got: «Divê, Deklerasyona mafê mirovan, kurd jî tê de, ji bo herkesî bi cî bê».

Parlamentera Partiya Kominîst a çep, (VPK) Gudrun Schyman, bi awakî tûj rejîma Iraqê tawanbar kir: «Em, pardarên êşa we ne û emê vê pardariyê wergerînin bo piştgirî û biratiyê. VPK bi her awayî êrîşên hov yên Iraqê, li dijî

gelê kurd, gunahkar dike. Divê bê qeyd û şert ev êrîş bên rawestandî. Divê Koma Milletan bixebite û li ser Iraqê ferz bike ku biaranîna çekên kîmyayî

bên rawestandî. Em ji hukûmeta Swêdê dixwazin ku gelê kurd bi awayekî resmî wek aliyê sisîyan di giftûgoyan de bê nasîn. Weke ku piştî şerê yekem ê

Daxuyanîya wezîre derve Sten Andersson, li ser deng û basên bikaranîna çekên kîmyayî dijî kurdan, li Iraqê.

Hukûmeta Swêdê, bi dilekî nerêhet deng û basên bikaranîna çekê kîmyayî dijî kurdan, li Iraqê, wergirtin. Îro hukûmeta Swêde di gel dewletên din yên bakur daxwazek pêşkêşî sekreterê Koma Milletan kir ku lêkolînê li ser mesela rastbûna bikaranîna çekê kîmyayî

bike. Ji aliyê Swêdê ve, wekî berî niha me kirî em amade ne ku bisporên xwe bo vî karî tixan bikin.

Hukûmetê berî niha jî, di şerê Iraq û Îranê de bikaranîna çekê kîmyayî weke cînyetek dijî mafê milletan tawanbar kirîye. Her weha li dawîya meha bûrî Encumenîya Tenahîyê a Koma Milletan jî ev tişt gunehbar kir. Divê qedexekirina navnetewî dijî bikaranîna çekên kîmyayî bê qeyd û şert bi cî bê.

Pressmeddelande

UTRIKESDEPARTEMENTET
1988-09-09

Uttalande av utrikesminister Sten Andersson med anledning av upprepade omvärningar av kemiska vapen mot kurderna i Irak.

Det svenska regeringens har med bestämdhet tagit del av upprepade omvärningar av kemiska vapen mot kurderna i Irak.

Regeringen har idag tillsammans med de andra nordiska länderna riksat en uppmaning till FN:s generalsekretärens att göra en utredning om upprepade rikningar. Från svenska sida är vi, som också skett i tidigare fall, beredda att för ändamålet ställa svenska experter till FN:s förfogande.

Regeringen har tidigare på uppdrag av kemiska vapen i Irak gett Irak och Irak biståndet, liksom som tidigare förklarade dessa brott mot folkrätten. Det har också varit en konsekvens av detta, som att i slutet av förra månaden det internationella förbudet mot användning av kemiska vapen måste utvidgats till omfattningen av kemiska vapen mot civilbefolkningen.

(002)

Utsändningsort:	Stockholm	Utsändningsdatum:	1988-09-09	Utsändningskl.:	10:00
Utsändningskanal:	Radio	Utsändningsmetod:	Radio	Utsändningsst.:	10:00
Utsändningsmottagare:	100	Utsändningsmottagare:	100	Utsändningsmottagare:	100

cihanî rû dayî, car din kurd di navbera listikên dewletên mezin de nefetisin».

Nûnerê Folk Partî (Partiya Gel) Haddar Cars li ser êrişên Iraqê peyivî û gotina xwe bi cimla jêr bi dawî anî: «êrişên gazê, yên dijî mirovên bê gunch û bê star, nîşana tirsê ye.»

Anders Jönsson, nûnerê Center Partî, li ser êrişên çekên kimyayî peyivî: «Gava min di telewîzyonê de Helebçê dît, ez pir bi vê barbarîyê êşîyam. Pêwîst e, em hemû bi hev re li dijî vê barbarîyê rawestin.»

Nûnera Partiya Sosyalîst, Maria Sundsvall got: «Partiya me wê dijî qir-kirina gelan, ji bo avakirina berhingarî-yeke fireh bixebite. Piştgirî bo doza kurdan, ji bo danana dewleteke yek-bûyî û wergirtina mafê çarenûsî.»

Piştî axaftina nûnerên partî û rêxistin- nan, lehîya mirovan ber bi konsolosxa- na Iraqê ve meşîya. Kar û kîrinên Iraqê bi tûjî hatin tawanbarkirin û bi xwendî- na sirûda «Ey Reqîb» mitîng bi dawî hat. Nêzîkî 2700 kesan, beşdarî mitîngê bûn.

Nama wezîrê derve, Sten Andersson bo serokê Federasyonê,

Sipas ji bo nama te ya li ser rewşa gelê kurd li Iraqê.

Swêd û dewletên din ên bakur, mese- la bikarîna çekê kimyayî ji aliyê Ira- qê ve bir Koma Milletan. Her weha me amadebûna xwe xuya kir ji bo ku bispo- rên me tevî karê wan bibin.

Hukûmetê, berî niha jî bi awayekî eş- kere, di şerê Iraq û Îranê de bikarîna çekê kimyayî wek tawanek dijî mafê mil- letan, mehkum kir.

Qedexkirîna navnetewî ya çekên kî- myayî pêwîst e bê qeyd û şert bi cî bê.

Ez dixwazim xuya bikim ku Swêd amade ye bi riya Komîsyona Paneberan ya Koma milletan û Xaça Sor a navne- tewî her arîkarîya ji dest bê, pêşkêşî pa- neberên li deverê bike.

Bi silavên dostanî

Sten Andersson

Nama serokwezîrê Swêdê, INGVAR CARLSSON bo serokê Federasyonê.

1988-09-13 1988/89

Kurdiska Riksförbundet
Kaya Tel.
Ordförande
Box 48203
104 30 STOCKHOLM

Tack för Era brev av den 2 september.

Ordförandeman Sten Andersson tog den 3 september emot representanter för irakiska kurdar och förklarade att den svenska regeringen med allvar och oro ser på uppgiften om användande av kemiska vapen. Vid upprepade tillfällen har regeringen i förre nationalismiljön i andra internationella forum uttryckt sitt starka avståndstagande av kemiska vapen. Den framgår av bilagade pressmeddelande från utrikes- departementet utgånade regeringens i första veckan följa generaloberste och underlätta uppgiften om användande av kemiska vapen mot kurderna i Irak.

Det är min förhoppning att alla folk som lever i området skall få del av vapenstillet mellan Irak och Irak.

Med vänliga hälsningar

Ingvar Carlsson

104 30 STOCKHOLM

Sipas ji bo namên te yê 2'yê Îlonê.

Wezîrê derve Sten Andersson 5'ê Îlonê pêşwaziya çend nûnerên kurdên Ira- qê kir û got ku hukûmeta Swêdê bi ciddî û bi dilekî nerehet li deng û basên bi- karanîna çekên kimyayî dinêre. Hukûmeta me pitir ji carekê, li Koma Milletan û di qada navnetewî de bikaranîna çekên Kimyayî gunehkar kirîye. Di paşkoya vê namê de daxuyanîyeke rojnamegerî heye ku ya wezaretê derve a Swêdê ye û daxwaz ji sekreterê Koma Milletan dike ku mesela bikaranîna çekên kimyayî diji kurdan li Iraqê, lêbikole.

Hêviya min ew e ku hemû milletên li wê deverê dijîn, dê qazanc ji rawesta- na şerê Îran û Iraqê bibînin.

Bi silavên dostanî.

Ingvar Carlsson

Xwendevanên delal!
**Ebûqatê swêdî Jan Cadstedt berî niha çûbû Kurdistanê Tirkîyê û li Diyar-
 bekrê kampa muhacirên kurd ên ji Kurdistanê Iraqê hatine, geriyabû. Ber-
 bang, bi Jan Cadstedt re li ser gera wî peyivî.**

Jan Cadstend ji Kurdistanê vegerîya:

«EVE BI EŞKERE QIRKIRINA MILETEKÎ YE»

Berbang: Beri ku tu bigihî Kurdistanê, te li Enqerê çend parlementerên kurd dîtin. Dîtina te li ser vê yekê çi ye?

Jan Cadstedt: Eger kesên kurd bibin parlementer jî eve nayê wê me'nê ku li Tirkîyê demokrasi heye. Ew nikarin bi serbestî ji bo doza kurd bixebitin û her tiştê ku dixwazin, bibêjin. Lê dîsan ji kesên kurd ji bo parlementerîyê tên hilbijartin. Eve jî nişanek e ji bo destpêka demokrasiyê. Ji ber ku hinek ji wan li zindanan mabûn û hinekan ji ceza standibûn. Dîtina wan, axaftin û kirina wan pir bi dilê min bû û ez bi dîtina wan şa bûm. Ew mirovine bi cesaret in. Rewşa wan a îro û tevgera wan a li ser mesela kurd dibe ku zêrê bigihîne wan, lê dîsan jî bi awayekî vekirî û bi mêrane li ser rewşan kurdan dipeyivin.

B: Me zanîye heta ku hûn gihîştin kampa milteciyan a li Diyarbekrê, pir asteng derketin pêşîya we. Çima?

J.C: Di bawerîya min eve girêdayî ye bi politîka tirkan a di derheqê rewşa aktuel a milteciyan ve. Tirkîyê dixwaze û milteciyan mecbûr dike ku ji Tirkîyê

derkevin û biçin Îran, Iraq, Sûriye yan jî Ewropayê. Bo nimûne muhtaciyên bingehîn wek betaniye, doşek, xwarin û melzemin sihhî nadin wan ku wan mecbûr bikin, ew bi xwe ji Tirkîyê derkevin. Mesela Tirkîyê ji Xaca Sor a Navnetewî û ji Koma Miletan alikarî nexwestîye û her weha rê neda wan ku

bên li kampên milteciyan bigerin. Ji bilî rojnamevanan kesî bernadin hundir û helbet naxwazin kesên ewropî li kampa bigerin û rewşa kurdên milteci bizanin. Karê milteciyan bi destê komisyonekê ku ji aliyê Walîtiya Deverê (Bolge Valiligi) hatîye hilbijartin, tê meşandin. Û bi mejtîye polîsan vî karî bi rê ve dibin.

B: Nêrînen te, dîtînen te çi bûn gava te cara pêşî kurdên milteci li kampê dîtin?

J.C: Rewşa wan pir xerab bû û ez matmam. Berê min digot qey tev pêşmerge ne. Lê piştî ku min ew dîtin, min zanî ku gişt kurdên Iraqê «kincên pêşmerge» li xwe dikin. Paş meriv baş dizane ku Tirkîyê diji kurdên li Tirkîyê politîka asimilasyon û tirkkirinê dajo. Çawa kampeke weha li Diyarbekirê-li paytextê Kurdistanê- hatîye avakirin.

Tiştê din ku ez pir li ber ketim û pir aciz bûm ew bû ku tiştên min li wir dîtin. Eve bi eşkere qirkirina miletekî ye ji aliyê Iraqê ve.

B: Çi muhtaciyên wan ên bingehîn hebûn? Û rewşa wan a psikolojî çawa

“ Tiştê din ku ez pir li ber ketim û pir aciz bûm ew bû ku tiştên min li wir dîtin. Eve bi eşkere qirkirina miletekî ye ji aliyê Iraqê ve. „

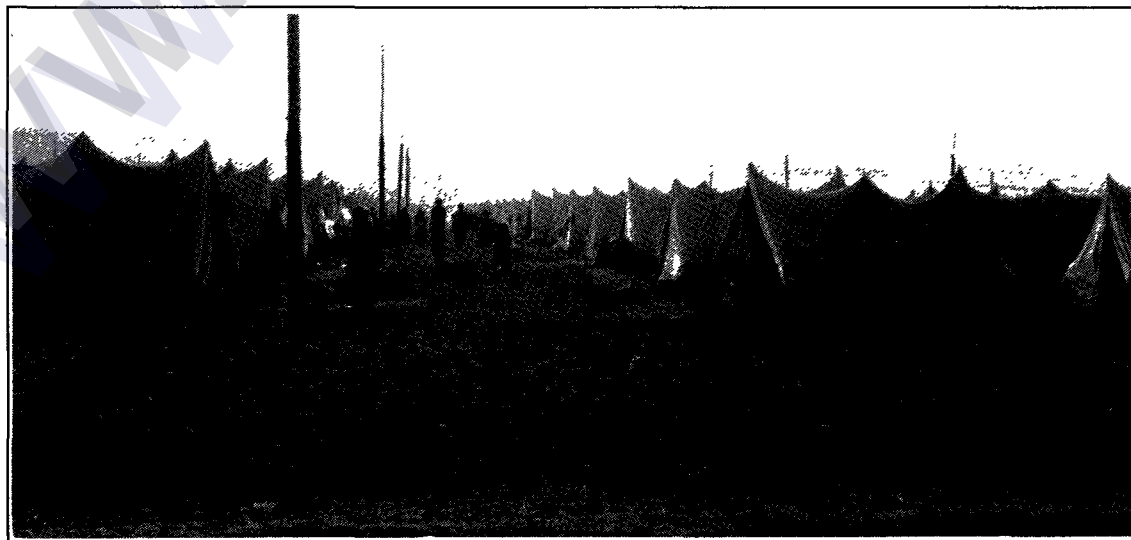

Foto: Jan Cadstend

“ Karê milteciyan bi destê komîsyono nekê ku ji aliyê Walîtiya Deverê (Bölge Valiligi) hatiye hilibijartin, tê meşandin. Û bi mejiyê polîsan vî karî bi rê ve dibin. ”

bû?

J.C: Li kampa Diyarbekirê ji 1878 malbatan 12.930 kes hebûn. Ji wan 3123 zêlam, 2584 jin û 7223 zarok bûn. Li kampê tenê 1384 çadîr û 11.180 bataniye hebûn. Ji van reqeman jî xuya ye ku ew acîlen mihtacî çadîr, doşek, lihêf û bataniya ne. Çadîrên heyî jî yê havînî ne û di her çadîrê de jî 7 heta 17 kesan dijîn. Rewşa wan pir û pir xerab e. Doşek jî binî tune ne û li erdê radîzin. Goşt û sebze nadin wan û xwarina wan pir kêm e. Dibe ku li pêşerojê jî birça û jî kêmxarinê nexweşîne peyda bibin. Her weha dever pir sar e û bi van melzeman pir zehmet e ku bikarin xwe ji sermayê biparêzin. Nemaze zarok xwe li ber sermê nagrin û wê bimrin. Rewşa sihî pir xerab e û eger nexweşîyeke vegir peyda bibe wê bibe sedemê encameke zêde xerab. Bi kurtî rewş xerab e.

Û xuya ye halê kampa li Diyarbekirê jî kampên din xweştir e. Kampa li Mêrdînê jî wek ya Diyarbekirê ye. Lê rewşa kampên li Geve (Yüksekova)ê û li Silopîyê pir xerab e.

B: Bi bawerîya te Xaça Sor a Swêd û hukûmeta Swêdê weke ku pêwîst bi meselê eleqadar bûn?

J.C: Piştî ku ez vegeyîyam, ez bi berpirsiyarên hukûmetê û yê Xaça Sor re peyivim. Min xwest ez bizanim ka dixwazin çawa û bi çi rê alîkarî bikin. Lê min informasyonê ku min têr bike, wernegirt. Belê jî bo pêşerojê bixwazin çi bikin jî, bi ya min ne bes e, kême. Divê meriv pratîk bifikire. Tirkîye dixwaze vî îşî li gor xwe bimeşîne. Lê eger

meriv bikeve dûv brokrasiyê, wê milteci zererê bibînin û wê jî serma bimrin. Tirkîye listika xwe dilîze. Û bi tenê Emerîka dikare wê listikê xera bike. Pêwîst e dengê giştî yê cîhanî bi tundî dengê xwe bilind bike.

Tirkîyê jî hinek dewletên ewropî xwestiye ku hejmareke milteciyan bigrin. Lê hîn bersîvek wernegirtiye. Di vî warî de divê Swêd bi lez biryar bigre û biryara xwe bi cî bîne. (Ku jî Swêdê hatiye xwestin ku 22 kesan bigre)

Pir ecêb e ku ne di axaftina nûnerê Swêdê-Sten Andersson- li FN (Koma Miletan) û ne di deklaryasyona hukû-

metê de qala vî tiştî nehat kirin. Seyr e.

Divê mirov zorê bide hukûmetê û bê guman di platformên navnetewî de jî ji bo çareserkirina mesela kurdî zorê bide Tirkîyê. Eger ne divê mirov bixebite ku Tirkî jî civata ewropî bê derxistin. Ji ber ku ev pîrsa man û nemana merovan e. Karê berhingarîyê pir girîng e û berpirsiyarî ya me hemûya ye. Divê grûbek ji kurd û swêdiyan pêk bê ku tev partiyên swêdî têde hebin û ev grup di çarçewa modela Swêdê de bixebite. Piştî vegeerê, ez di radyoya merkezi a Swêdê de beşdarî programekê bûm. Lê derveyê wê li hember wê mesele bi giştî bêdengî hebû.

B: Belê, bi ya te kurd bi xwe dikarin çi bikin?

J.C: Divê kurd bi gelek rêxistinên re û bi partiyên swêdî re bixebitin. Bi xwepeşandan û mitîngan dengê xwe bilind bikin, pêwendiyên xwe bi rojnaman re xurt bikin. Hewl bidin ku li ser meselê bê axaftin û nivîsîn. Her weha di vî warî de informasyon rolekî mezin dilîze. Gelek kes jî rewşa wan bixeber in.

Divê bi awayekî peryodîk rewş û halê hundir bigêhê Swêdiya û Federasyon dikare bi vî karî rabibe. Ji ber ku ev bûyera rûdayî, yek ji bûyerên girîng û trajîk a dîroka kurda ye.

B: Pir sipas Jan Cadstedt.

J.C: Sipas.

«Heta mesela kurd çareser nebe, li Rojhilata Navîn aştî peyda nabe.»

Di 25'ê tebaxê de, bi amadekirin û serpereştîya Federasyonê, li Stokholmê panelek li ser rewşa Kurdîstana Îraq û Îranê civîya.

Ebûqat û parlementerê Partiya Sosyal Demokrat, Hans Göran Frank, parlementerê Partiya Çep (VPK) Oswald Söderkvist, rojnamevan Stefan Hjerten, pisporê mesela kurd Alar Kutman, nivîskar û rojnamevan Elin Clason, Ebûqat Tomas Rohhpfeffer esîstanê beşê civakî li Universîta Stokholmê, Omer Şêxmûs, nûnerê Partiya Demokratî Îranê, yê Komele (Îran) yê Tevgera Rizagriya Kurdistanê (TEVGER) û nûnerê HEVKARÎ ya partiyên kurd li Sûrî beşdarî panelê bûn.

Li ser rewşa Kurdîstana Îraq û Îra-

nê çend pirsîyar li beşdaran hatin belavkirin û li gor pirsîyaran li ser rewşê hat peyivîn.

Bi giştî, piraniya beşdaran dan xuyakirin ku «Piştî rawestandina şerê Îraq û Îranê, her du dewlet wê dest bi qirkirina gelê kurd bikin... Eger di giftûgoyên aşîtiyê de qala kurdan nebe û kurd jî wek aliyekî nekevin nav peyvê, aşîtiya ku qala wê tê kirin wê her sexte û durû be. Heta mesela kurd çareser nebe, li deverê aşîyek rast û adil peyda nabe»

Her weha beşdaran jî Koma Mîlettan û hukûmeta Swêdê û jî hêzên aşîxwaz daxwaz kirin ku piştîgirîya kurdan bikin.

Provakasyona Dewletên Tirkîye û Îraqê!

Piştî êrişên hov û dirinde yên hukumeta Îraqê û bikaranîna çekên kîmyayî, bi sedhezaran kurd ji warên xwe rabûn û ber bi Îran û Tirkîyê ve koç kirin. Kurdên ku çûne Tirkîyê li sê kampên mezin hatin bicîkirin. Ji politîka dewleta Tirkîyê xuya bû ku Tirkîyê naxwaze kurdên mihacir li wir bi cî bibin. Kurdên mihacir heta îro jî di çadirên havînî de dijîn û hukumeta Tirkîyê melzemên bingehîn wek doşek, çadir, batanîye, lihêf û xwarin bi awayekî rêk û pêk nedane wan. Her weha tim û tim memurên tirkan li nav wan digerin û ji wan re dibêjin: «Eger hûn bixwazin em dikarin îro we bigihînin Îraqê an welatên din.»

Hukumeta Tirkîyê bi van kirinan jî nemaye, di meha Îlonê de bi îtîfaqa hukumeta Îraqê, li kampa Sîlopî dest bi fitne û fesadîyan kirîye. Sîlopî qezayekê biçûk e û dikeve ser sînorê Kurdistanê Tirkîyê û Îraqê û 20 km. ji bajarê Zaxo dûr e.

Bi hevkarîya her du hukumetan û ji rîya Zaxoyê sîxur û muxbîrên Beesî û çend kurdên ças tînan Sîlopî û wekî «mihacirên nû» li kampê bi cî dibin. Ev casûsên han li nav kurdên mihacir belav dibin û dest bi propaganda vegeza Îraqê dikin. Ew dibêjin: «Îraq welatê me ye, mirovên me malên me li wir in. Seddam afû derxistîye. Tiştê xeter tune ye. Werin em vegezin welatê xwe.» Bi alîkarîya hukumeta Tirkîyê û casûs û muxbîran Îraq dixwaze wan kurdan bi-xapîne û bibe Îraqê. Bi vî awayî xwe li cîhanê bide nasîn ku Îraq dewleteke demokrat e (!). Piştî karê propaganda çend rojan kamera televîzyonê tînin wir û ji kurdên mihacir re dibêjin: «Emê filmê we bikêşin û çend pirsîyara ji we bikin. Hûn jî bibêjin Îraq welatê me ye û Seddam serokê me ye. Em dixwazin vegezin welatê xwe, Îraqê.»

Belê katê televîzyonê û dest bi kişandinê dike, piraniya kurdên mihacir fotografê Barzanî hildidin û diçin ber kamerayê. Ji polîsan daxwaza kurdên birîndarên kîmyayî dikin. Li gor gotina wan, hukumeta Tirkîyê, piştî hatina wan bi sê rojan birîndarên kîmyayî ji nav wan derxistin û birin cihekî din ku heta niha jî winda ne. Polîs û cendirmên Tirkîyê tînan û bi xeber û lîxistinê dixwazin wan ji wir dûr bixin. Lê kurd

Kurdên mihacir: Îcar dewleta Tirkîyê wan dikuje.

xwe nadin paş û sloganên li dijî Seddam û Îraqê diqirin û nahêlin daxwaza wan biçe serî. Li ser vî yekê polîs û cendirme bi hev re kurdên mihacir didin ber gullan. Du kurdên mihacir tînan şehîdkirin û sê jî birîndar dibin.

Bi vî kirina hukumeta Tirkîyê û Îraqê, nerazibûna xelkê Sîlopî digîhe bilindtirin derecê û zarok û jin û kal û pîr bi hev re êriş dibin ser tabûra leşkerî a Sîlopî. Cendirme ji ber xelkê direvin û xwe li tabûrê vedîşêrin. Xelk bi dar û kevîran diçe ser wan û tev pencere û deriyên tabûrê dişînin. Paşê cendirme dikevin nav xelkê Sîlopî û nêzî çil xortan digrin. Vê carê xelk diçe ser polîsxana bajêr û heta berdana wan xortan li ber deriyê polîsxanê radiwestin. Polîs, ji tîrsa xelkê xortên girtî, berdidin.

Wek tî zanîn, Tirkîyê rê neda doktor û bisporên bîyanî ku bînan Tirkîyê û meselê bikolin. Her weha dan zanîn ku doktorên tirk, pêrgî delîl û îşaretên birîndarîya kîmyayî nebûne.

Bese zordar

Bese zordar heta kengî wa bimîne
Bese xwînmij heta kengî vexwê xwîne
Bese îro sitemkarî û zordarî
Bese qamçî û lêdanê bi sed darî
Gelo dêw î yan dehbe yî ne mirov î
Koledarî yan tu gurê hirç û hovî
Li nav welat bûyî îro şevêk tarî
Li nav millet tu wî îro koremar î
Malê millet dixwê zêr û hemî dirav
Zarok birçî mane sêwî bê dê û bav
Ew dibêjê, dame kurda hikmêzâtî
Ava dikim ji bo wan jî vî welatî
Kurda didê rojê sed yek li sêdara
Jin û zarok dikin qîr û zare zara
Bi firokan dibarîne rojê sed car
Gule û topan li dêhata û gund û şar
Wêran dikê ew ji kurdan gelek mala
Têne kuştin jin û zarok pîr û kala
Bese (Sedam) jîna te ya segê har e
Dête kuştin bi destê kurd şevêk tare

Keça Kurd

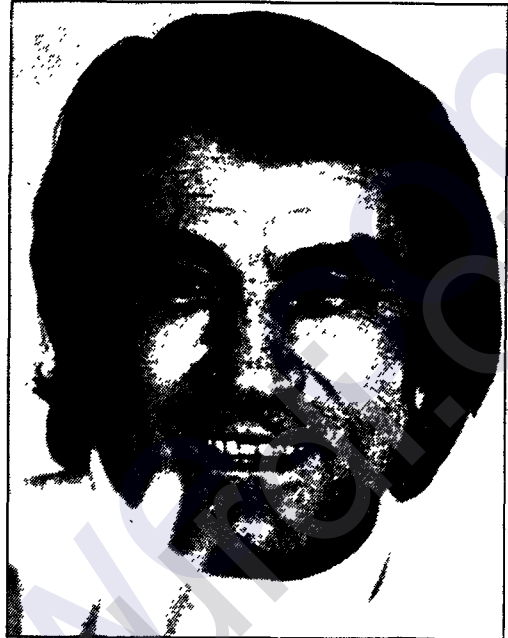
Nûreddîn Zaza Mir.

Welatperwerê bihagiran Nûreddîn Zaza 7ê meha çîrîyê li bajarê Lozanê mir.

Ronakbîrê kurd, Dr. Nûreddîn Zaza, sala 1919'an li qeza Madenê hatibû dinê. Wekî piranîya malbatên deverê, malbata wî jî beşdarîya serhildana Şêx Seîd kir û ji ber vê yekê jî piştî serhildanê, Nûreddîn Zaza di gel birayê xwe Doktor Nafîz hat Kurdistanê Sûrîyê.

Li vir bi temamî xwe da karê kurdîtiyê û di gel ronakbîrên kurd tevî xebata kulturî û edebî a kurdî bû. Paşê hat Swîsê û li zanîngeha Lozanê, xwendina xwe ya bilind bi dawî anî û doktora xwe li ser pedagojîyê wergirt. Her weha ji bo cara pêşî bi xebat û fedakarîya wî «Komela Xwendkarên Kurd Li Ewrûpa» hat damezirandin. Nûreddîn Zaza, piştî xwendinê vegeerîya Kurdistanê Sûrîyê û beşdarî di avakirina P.P.K.S. kir. Ji ber karê xwe yê siyasî bi caran hat girtin û wextekî dirêj li zîndanên ma. Sala 1969'ê car din vegeerîya Lozanê.

Nûreddîn Zaza di kovarên HAWAR û RONA-HÎ, her weha di rojname û kovarên swîsî û kurdî de bi sedan gotar nivîsîne. Dîsan çîroka «Memê Alan» û bi navê «Şerê Azadî» berhevokê çap kirîye. Sala 1982'ê bi zîmanê frensî û bi navê «Jîyana Min a Kurdî» pirtûkeke wî hat çap-

kirin. Nûreddîn Zaza bi jin bû û bi navê Şengo kurek hebû.

Jîyana wî, nimûna xebat û têkoşînê ye. Gelê kurd çu cara lawê xwe yê serbilind, Nûreddîn Zaza ji bîr nake.

DERKETÎ

Terka welatê xwe kir û kete dinyayê. Xwedê rêberîya derketîyan bike.

Ez di nav milletan re derbas bûm, li min nêrîn, min li wan nihêrt: lê me hevdû nasnekirin.

Derketî li her derê bi tenê ye.

Gava roj diçû ava û ji xîrcikên newalan dû û dûman radi-bûn: min ji xwe re digot: «Çiqas bextîyar e, ew mirovê ku êvaran vedigere mala xwe û di nav zar û zêçên xwe de rûdîne».

Derketî li her derê bi tenê ye.

Bi kû da diçin ew ewrên ku ba wan dide ber xwe? Ba, min jî wek wan dide ber xwe û bê hemdê min, bê kêfa xwe min dajo.

Derketî li her derê bi tenê ye.

Ev dar spehî, ev kulîlk xweşik in: Lê ev ne dar û kulîlkên welatê min in: Tu tiştî nabêjin min.

Ev çem bi dilekî şkestî li deştê diherike: Lê xurîna wî ne wek ya çemê me ye ku min di zarotîya xwe de dibîhîst: Ev tu tiştî nayîne bîra min.

Derketî li her derê bi tenê ye.

Ev stran şîrîn in: Lê ahengên wan ên geş û zîz ne wek yên welatên min in.

Ji min pirsîn: «Çima her gav bi girîn î?» Gava min sebeb

gote wan: Tu kes min re negirî: Ji ber ku derdê min fehim nekirin.

Derketî li her derê bi tenê ye.

Min kalin dîtîn: Zaro li wan hêwirîne, mîna zeytûnên kevnare ku kelem û derxik li wan hatine hev. Lê tu wan negote min: «Kurê min!». Tu zarokî negote min: «Bavo!».

Derketî li her derê bi tenê ye.

Min di ser kelat û bircan re alin dîtîn: Lê ne bi reng, ne jî bi pêldana wan dilê min geş nebû: Ew ne keskesorên me bûn.

Derketî li her derê bi tenê ye.

Heval, bav û bira, xweşî, rehetî û serbilindî bi tenê li welatê hene.

Derketî li her derê bi tenê ye.

Derketîyê reben! Ev girîn û zarîn bes in! Pir kes wek te hatine dûrxistin: Herkesî wek te wendabûna bav, bira û hevalên xwe dîtîye. Hevîya xwe vejîne û xwe ragire: Tu jî dê rojekê bigihî miraz û armanca xwe, heke îro nebe jî...sibe.

Hawar, hej. 29

Nûreddîn Zaza (Ûsiv),

BER BI RÊNIVÎSEKE RAST Û YEKGIRTÎ

Xwendevanên hêja.

Em, li ser pirsên rênivîsa zimanê kurdî, bi redaksiyona kovara «Roja nû» re peyivîn.

Redaksiyona Roja Nû, pirsên me yên li ser rê nivîsê, bi nivîskî xwestin. Em, pirsên xwe û bersiva Roja Nû li jêr çap dikin. Ji bo ku xwendevan fikreke giştî ji rênivîsa Roja Nû werbigrin, me bersiva wan wek xwe hişt û neguherî.

Ji bo redaksiyona kovara Roja Nû,

1- Di hejmarê 3/88 a Berbang'ê de li ser navê redaksiyonê, bi navê «Berbi rênivîseke rast û yekgirtî» me quncikek ve-

kir. Wek redaksiyona rojnameke Kurdî nêrîna we li ser vê quncikê çi ye? We ji bo Roja Nû hin qanûnên rênivîsê tesbît kirine an na?

2- Dîtina we ya li ser wan 11 bendên ku me tesbît kirine çi ye, gelo hûn dikarin li ser wan bendan yek bi yek dîtînen xwe bibêjin?

3- Eger hûn hinek bendan rast dibînin, gelo hûn amade ne li gor wan binivîsin?

4- Pirañiya rojname û kovarên kurdî herfên «î» û «i» yê bi awayê ku me li vir nivîsî (î, i) dinivîsin. Lê belê Roja Nû bi awayê «i» û «v» dinivîse. Em dixwazin hûn li ser sedemên vê cidahiyê ji bo xwendevanên Berbangê binivîsin.

BERBANG

ROJA NÛ

kovara huneri çandi û edebi

1- Tîşteki xuya ye ku, herçi kesê ku dipeyive û diwîse gora qeydeyên peyivandin û nivisandinê (qeydeyên rêziman) vi kari bî pêk tîne. Lê helbet qeydeyên nivisandinê me bî xwe çê yan jî "tesbît" ne kriye, ew berî me hebûn.

Wekî ji we ra jî eyan e, di nivisandina Kurdî da bî tipên Latîni du xetên esasi çêbûn. Bingehê herduwan jî di salên 1920'î û 1930'î da, angò 50 - 60 sal berê hatine danin. Yek ya Kurdên Sovyet e, yek jî ya Celadet Bedirxan e, yan jî ya Hawarê ye.

Me Kurdên Kurdistanê Tirkîyê, bî şikleki esasi, gramera Celadet Bedirxan, angò ya Hawarê daye pêş xwe û gora wê diwîsin. Ya kovara me jî ev e.

Lê ger meriv hûr lê binêre tê xuyan ku di Roja Nû da jî hûn tişt ne li gor qeydeyên gramera Bedirxan tînen nivisandin. Angò ferq hene û meriv dikare bêje ku kêmasî jî hene.

Yek ev e ku, tesira nivisandina Kurdên Sovyet li ser Kurdên Tirkîyê çê dibe. Ya dinê jî, gelek kes bala xwe baş nadine qeydeyên ziman, angò gramera Celadet baş nizanin. Di aliyê çand û ziman da jî, jî bo Kurdan serokatiyek, yan jî otorîteyek, tune ku rê rast bike û herkes gora wê bike (Bo Kurdên Sovyet ev otorîte heye, ew sazgeyên dewletê ne û herkes jî gora wan dike; bo vê yekê jî di nav Kurdên Sovyet da ev pirs û problem nemaye). Xuya ye ku ev pîrsa ziman û çand bî pîrsa azadiyê ra bî xurtî girêdayî ye.

Lê heya wê wextê divê em çî bikin?

Nuha du rê li pêş me hene: Divê em jî van du rêzimanan yekî bidîne pêş xwe. Me Kurdên Tirkîyê ya Celadet daye pêş xwe em gelek rê jî hatine. Bo yekitiya ziman di-

vê em gorê wê rêzimanê bikin, qeydeyên wê baş hin bin û bî kar binin. Hingê di zimanê nivisandinê da yekiti çê dibe.

Wisa nebe û herkes, her nivîskar û her rojname-kovar li gor xwe biguhure, qeydeyan derxe, hingê rêziman tevlihev dibe. "Rênivîseke rast û yekgirtî" bî vi awayî çê nabe. Bî raya me ev xetereke mezin e ku divê em xwe jê biparêzin.

Em hemû jî dîzanin ku Celadet zana û pîsporeki hêja bû di aliyê zimanzanîyê da. Wî bîngehê zimanê me yê nivisandinê daniye. Di Hawarê da, wî û hevalên xwe, bî zimanekî zelal û xweş ew bî kar anîne û jî me ra xezneyeke mezin hiştine. Divê em jî wê xeznê hin bin û wê bî kar binin.

Baş bala xwe bidîne efrandinên wan hosteyan. Jî aliyê nivisandinêke rast û delal, piştî 50 - 60 sal jî, em ne li pêş wan in, eger gelekî li paş wan nebin..

Lê meriv dikare bêje ku kêmasiyên rêzimana Celadet tune, yan jî di rêzimanan da tu car guhartin çê nabûn? Helbet dibe ku kêmasî jî hebûn û ku wext derbas dibe ew kêmasî xwe nişan didin û divê hûn tişt bînin guhartin. Lê jî wê yekê ra jî di isa otorîte divê. Herkes bî serê xwe bike ziman tevlihev dibe.

Dibe ku - û heye jî- hûn tişt li me jî xweş nayên. Lê divê em sebir bikin. Eger jî destê me tê, iro em otorîteyêke wisa pêk binin. Lê xuyaye ku iro ev zehmet e. Hingê divê em lez nekin û rêzimana heyî jî xera nekin.

2. û 3. li gor bersiva me ya jorin, ne hewceye ku em li ser pêşniyarên we yek bî yek bisekinin. Tîştê ku hûn pêşniyar dikin, eger li gor rêzimana Celadet be, em pêra ne.

4- Wek rêziman, em li dij in ku di elfabeya Celadet da guhartin çêbe.. Pîrsa (î - i) û (î - î) istisnayeke e.

Ew guhartin jî berî me hatibû çêkirin, me di ci da dît û li gor wê kir.

Gelek kes pê dîzanin, ev guhartin berê, di salên 1960 da bî destê Şivan (Sait Kirmızıtoprak) hatibû çêkirin. Bona ku xwendin û nivisandin hêsan bibe bo Kurdên Tirkîyê. Jî ber ku Kurdên Tirkîyê hîni elfabeya Tirkî bûne. Di Tirkî da humberê van dengên hene. Eger li gor wan bînen nivisandin jî bo xwendin û nivisandinê hêsan dibe.

Ev guhartin dî karên çapemeni da cara pêşin kovara Özgürlük Yolu (Riya Azadî) da xwe nişan da. Piştire Roja Welat ji ev guhartin bî kar ani.

Bî raya me, vê guhartina biçûk hêsaniyeke mezî pêk ani jî bo Kurdên Tirkîyê. Jî xwe Kurdên ku elfabeya Latîni bî kar tinin, Kurdên Tirkîyê ne (heya dereceki jî Kurdên Sûriyê).

Bî hezaran insanên me lî Kurdîstana Tirkîyê, dî saya Özgürlük Yolu û Roja Welat da xwendin û nivisandina Kurdî bî vî awayê hin bûn. Jî hêsani pêve, çî zarara gelê me dî vê yekê da heye?

Em bêne pîrsa "pîraniyê".

Roja Nû tevi hejmarên berê (ku him bî Tirkî û him jî bî Kurdî derdiket û demekê dî çend hejmaran da şeweya (î - î) bî kar ani, piştire em bêtur gûştin wê bir û baweriyê ku şeweya me ya iroyin rasttir û hêsantir e) gîha hejmarê 64 an. Riya Azadî gîha hejmarê 121, Dengê Komkar gîha 110 (herdu jî qismek bî Kurdî ne). Ew jî vê guhartinê dî ci da dibinin. We bî xwe jî, angî Berbangê, berê wek me dînvîsand. Jîna Nû jî wîsa bû. Angî kovarên ku dî van deh salên dawîna da lî Ewropayê derdiketin, pîrani (î) û (i) wek me dînvîsandin. Piştire Berbang û Armancê ev yek guhartin û bî raya me baş nekîrin.

Lê pîrsa "pîraniyê" tîşteki dîn e, tîştê gîring kîjan rast e, yan dî ci da ye, ev e.

Lî ser vê yekê heta nuha munaqêşe, qasî ku em pê dîzanin, —bêtur dî suhbet û gotûbêjan da— bî vî rengî tîn xuyakîrin:

1) Dîvê mîrov elfabeya Hawarê neguhurine, otorita Celadet Bedîrxan qebûl bike.

2) Herfa (î) Tirkî ye, (î) Kurdî ye. C. Bedîrxan wîsa nivîsiye ku jî Tirkî cuda (dûr) be.

3) Dî Kurdî da dengê (î) dirêj e, dîvê bî tipa (î) bête nivîsandin.

Bî raya me, ev guhartina biçûk —ku berî me çê bûye û geleki jî ciyê xwe girtiye— ne dîrketin e jî elfabeya C. Bedîrxan. Jî ber ku:

1— Dema C. Bedîrxan bîngêhê elfabeya Kurdî daniye, lî ser şeş (6) esasan sekmiye. Yek jî wan jî ew e ku elfabeya Kurdî nêzîki ya Tirkî be. Him jî destûra yekemin e... Dî Hawarê da (hejmar 2, rûpel 6) weha dibêje:

Me ev bîngêhên ha dî dora şeş destûran de gîhandine hev.

I- Jî wan niqtan pêve ko xasê dengênîya zmanê kurdî ne, dî şîkl û dengên herfan de, herçend heye, xwe lî elfabeya tirkî nîzing xistin û jê ne dîrketin. Armanca elfabê sekinandina dîngan lî ser kaxezê bî şîklan e, şîkl bî herfan tîn nîşan kirin, û herf qebalewî û bîhemd in. Jî lewre nîşankirina dengê (ç) bî (c) û yê (ç) bî (ç) û bî hevguhartin û cîghuhastina wan wekhev û bêferq e.

Lê bî vî awayî kurdên welatê jorîn û heçî ko elfabeya tirkî dinasin dê bikarin bê dîşwarî ya kurdî hîn bibin û komel û kitêbên me bîhêsantî bîxwînin.

Kesên ku dibêjin C. Bedîrxan xwestiye ku elfabeya Kurdî û Tirkî jî hev dîr bîn bîla çend caran ser hev destûra yekemin (I.) bîxwînin. Hîngê em bawer dîkin wê raya xwe biguhurînin. Eger ev jî tîr neke bîla dîsa dî Hawarê da (hejmar 2, rûpel 7) rêzên jêrin bîxwînin:

Tînê dî elfabeya tirkî de (q) û (w) nînin, Jî ber ko dî zmanê tirkî de dengînen cîhê wek (v) û (w); (k) û (q) nayîn dîtin. Dengê herfa (w) jî xwe dî tirkîyê de peyda nabit.

Û dî destûra duwemin (II.) da jî weha dibêje:

II- Herçend dîbe, ewçend dengên herfên latîni ên adetî ko dî zmanên dîn de nas in, dî elfabeya kurdî de hilanîn û neguhartin. Bî vî awayî kurdê bikarin elfabeya bîyanîyan û bîyanî ya me bî hêsantî fêr bibin.

Lî vî jî dîyar dîbe ku C. Bedîrxan ne tenê nêzîkbîna elfabeya Kurdî û Tirkî xwestiye, herweha hewl daye ku herfên Latîni ên adetî ku dî zmanên dîn da nas in, dî Kurdî da wek xwe bînin.

2— Gelo çîma nişana (î) ku dî zmanên dîn da (î) ye, dî Kurdî da bûye (î) û jî bo dengê (î) jî nişana (î) hatiye pejîrandin? (!)

Çawa ku him kes dibêjin, gelo (î) yê Kurdî dirêj e? Ma qey jî (î) yê kurt ra jî herfek heye? Na. Jî kurtayî - dirêjayî dengêki ra herfên cuda nayên tayînkîrin. Ev ne sedem e û ew bî xwe jî dî destûra çaran (IV.) an da weha dibêje:

".... Jî ber ku elfabê tînê dîngan nişan dîke, ne rengê dîngan"

Angî kurtayî û dirêjayî, teql û şîdandîna her dengêki bî herfeke cuda nayê dîyarkîrin...

Lî gor dîtîna me, madem nêzîkbîna elfabeyên Latîni xwestiye, dîvîyabû ku (î) wek xwe bîhiştî û jî dengê (î) ra herfek kîfş bikîra. Mesela wek Tirkî bûya, hîngê wê nişanek jî kêm bîbûya. Dî dawîya destûra şeşan (VI.) an da weha dibêje:

".... Jî xwe boş bîna nişanan nivîsandînê kîrê dîke." (Boş: Tîjî, pîr. RN)

Em wîsa texmîna dîkin ku tunebîna îmkânên wî yê teknikî bûye sedemê vê zêdahîyê. Angî kumîkê lî ser (î) yê. Dema Hawar dî sala 1932 an da lî Şamê dest bî weşanê kîriye û hîngê bî dakîloya Fransî hatiye nivîsandîn û dîbe ku dî makîne da tunebîna tipa (î) (wek ya Tirkî), bûye sedemê bîyareke weha... Ev îhtîmaleke xurt e. Gengazîyên teknikî iro jî gelek caran dîbe sedemê guhartîna nişanan. Wek numûne, pîrtûkên ku lî Sovyetê, bî tipên Latîni derketîne nişanekê nû (!) danîne jî bo dengê (î). Em lî jêrê numûneyekî bîdî:

Çûme Cîzîrê lê, lê, lê, lê, lê,
Lê, lê, lê, lê, lê, lê, Cîzîr wî alî,
Hatîme Cîzîrê lê, lê, lê, lê,
Lê, lê, lê, Cîzîr vî alî,

Eger mîna texmîna me ya jorîn nebe jî, lî gor dîtîna me nivîsandîna (î) yê bî kumîkê (^) gîrêdayî tu sedemekî zanîstî nîne û pratîk jî nîne.

Bî taybetî jî bo zarokan dîjwariyeke bîlesebeb e.

Ma çîma emê zorê bîdîne zarokan ku dibîstanê "dîbîstan" bîxwînin...

Eger him kes dîxwazîn îlla wîsa bînvîsin, çîma ku dî Hawarê da carekî wîsa hatiye danî, bîla jî bîr nekîn ku Hawarê bî xwe jî dî wextê da, dî elfabeya xwe da guhartîna çêkîriye. Mesela hetanî hejmarê 3 an tipên (Q) û (K) dî şûna hev da hatîne nivîsandî. Paşê temsîla dengê iro kîrîne. Nîmûneyeke biçûk:

"Qomela Kurdî" paşê bûye "Kovara Kurdî"...

HAVÎNA SEROXAN

Di wê nivrojê de, tîrêjên roka havînê xwe berdidan ser xaniyên li dora gir. Germa pir bi tîn, ji azman dirijê û mîna baranek ji pêten agir, gund dikir mîna dojeh. Di bin sîya dara tuwê de, nêzikî bîra avê, zarokên gund di nav xwêdanê de mabûn, te dê bigota ew nû ji nav golê, bi kincên xwe, derketine. Li ber sîya kurk ya dîwaran li dor qûtî û tenekên avê, mirîşk, qaz, ordekan bi zor bêhna xwe berdidan. Sehên gund gêj bûbûn û xwe li ser kêlekê ramidandibûn. Zimanê wan ji devên wan dirêj kişiyabû. Di wî agirî de, di wê dojehê de, Seroxan hê ji bîra avê pir dûr neketibû. Gewdê wî, di bin teneka avê de dilerzî. Çipên wî yên qels diricifîn. Ji ber roka dijwar, çavên wî dişewitîn.

Temenên zarokên ku di bin sîya dara tuwê de bûn, nêzikî heşt-deh salan bûn. Lê temenê Seroxan bi ser dehan ketibû û malbata wî jî ji hemû malbatên gund zivartir bû. Di destpêka havînê de, bavê wî jê re got: «Lawê min, şukur ji Xwedê re tû buyî xort. Leystika xar û kaban ji te re nabe. Divê tû alîkariya malê bikî». Bavê wî tiştin din gotin û wisa Seroxan dest bi kar kir û ji heval û hogirên xwe yên di bin sîya darê de bûn, dûr ket. Bavê wî barkêş bû, telisên genim hildigirt ser piştta xwe û li bazara genim «Mira» li bajarê Qamişlo, ji kamyonan dadixist. Bavê Seroxan li nik Hecî Mehmûd kar dikir û lawê wî jî wisa bû berdestê nanpêj, bû şagirtê Alîko.

Çadira li ser bëndêrê hê dûr bû. Çadira spî ya çarkuç, li ber çavên Seroxan dûrtir dibû. Teneka avê pir giran bû. Seroxan ew ji ser milên xwe daxist û bi tirs li hawîr dora xwe mêze kir. Wî xwest demeke kurt bêhna xwe berde û ew li ser axa sincirî rûnişt. Lê cîhan bi asmanê xwe, bi zemîna xwe bûbû dijminê wî û wê axa şewitî agir bi paşîya wî xistibû. Seroxan rabû ser xwe, rahişt teneka avê û bi gavine sisto-fisto berê xwe da çadirê.

Ji roja yekem, Seroxan têgihîşt ku karê wî dê ne hesan bûya. Wî bawer kir ku karkerên «meslehê» dê bi dehpandeh tenekên avê razî bibûna. Wî bawer kir nanê firnê dê pir bûya, wî dê zikê xwe dabûya ber penêr, ber goşt û savarê. Lê keke kela germa havînê laşê merovan zuha dikir, pûç dikir, agir berdida reh û tamarên xwînê. Ji ber wî agirî, tasa avê ya hesinî ji destekî diket destekî din, diket nav lêvên zuha û qelişî. Seroxan, ji şeva yekem zanî ku dilê wî bi xwarina pir û xweş tu car şa nabe.

Çavên Seroxan hûr bûbûn, mîna du libên nîskê. Çadir li ber wan dibû mîna rewrowkê, geh xwîya dibû, geh hunda dibû. Ava ku ji tenekê dirijî û li xwêdan û tozê dibû, li ser canê wî dibû mîna şîrêzê. Dema Seroxan nêzik bû, bi kovi-ka mezin, av berda bermilê û derbasî bin çadirê bû. Nêzikî Alîko, ew li cîyê xwe rûnişt.

Di bin çadirê de, keldûman ji dergilka çaydan bi hêrs der-

diket û bêhn diçikand. Bi tirs Seroxan çavên xwe li ser teli-sên şekir û birincê bir û anîn. Wî çiqas dixwest ku du kevçî şekir û pişek leymûntîz berde nav pîyalek ava sar û wê bi ser kezeba xwe ya peritî de berde! Lê ew pir ji awirên Alîko yên bi pers ditirsîya.

Li dervî çadirê, rêza zarok û zilam û jinan, li hêvîya hati-na Hecî dirêj bûbû. Piraniya wan pîr û kal bûn, wan bi destê sêwîyan girtibûn, û li ser piştta ker û bergîlan ji derin dûr hatibûn. Sal pir bi xêr bû û «mûsimê» genim pir hêja bû. Mebest û daxwazoka dilên wan, çend teneke zad bû. Ew pir hêvîdar bûn ji ber ku Hecî çûbû mala Xwedê, axa Hicazê. Bi rastî, wî deh caran gora Pêxember ditîbû, kevrê reş maç kiribû, û şalên rengîn û saetên destan ji wira anibûn.

Wê rojê, piçek ba, ji bo dermana jî, peyda nedibû. Rok di navenda asmanan de asê bûbû û ne dixwest ji cîyê xwe bilive û pêl li ser pêlên germê diweşand ser serê zekatxwazan. Seroxan li wan mêze dikir. Piştta xwe dabû telîsek savar û ketibû xemil û xeyala av-û şekir. Hevalên wî dihatin bîra wî. Wan xwe berdidan nav golê, dikenîyan, bi xar dileyistin.

Rûh, ji nişka ve bi rêza zekatxwazan hat. Ji dûr ve, makinak nêzik dibû û xêzeke ji tozê bi dû diket, dibû mîna ewreki, mîna merşekî spî. Kêfa mirovan hat. Ji cîyê xwe, Seroxan ewrê tozê ne didît, lê zanî ku makinakê xwe li çadirê girtibû û dihat. Dilê wî hate guvaştin û rûyê wî zer bû. Dema ku Hecî dihat, Seroxan bêhna xwe diçikand, dixwest bibe mîna dilopeke av û bikeve devê wê axa her dem tî. Wî nedixwest çavên wî li rûyê xwêdanê patoz û traktorên bikeve. Gava di bin çadirê de xwarin kêmbû, wî pir sîle ji destê Hecî dixwar.

Ewrê tozê xwe li Kon digirt, nêzik dibû. Dema dengê mekinê nêziktir bû, Seroxan zanî ku ew ne yê makîna Hecî ye. Zekatxwazan jî, ji rengê wê nas kirin ku ew ne trumbêla Hecî ye.

«Pîkab» nêzik bû. Bi hêrs hejî berî ku rawesta, te dê bigota wê dixwest tozê ji ser canê xwe yê hesinî biweşîne. Şêx Hadî daket û berê xwe da hundurê çadirê. Kal û zîç bi lez û bez nêzikî wî bûn û çûn destê wî maç bikin. Lê agir ji asman dibarî û şêx xwe zû ji nav destên wan derxist û derbas bû.

Alîko ji cîyê xwe pekiya, tê bigota (mîna) ku marekî pê ve dabe, xwe xwar kir û çû destê dirêjkirî. Wî dizanibû ku pêwendiyên Şêx û Hecî pir xweş bûn, û agahdar jî bû ku dost û nasên Şêx di hikumetê de pir zaf in. Şêx suçade (bera limêjê) xwest ji bo ku limêja nivroj li wî neçe, berê xwe bi ber gora Pêxember kir û bi dengê bilind û dagirtî «Fatîha» xwend.

Keldûman ji dergil û bêvila çaydan derdiket û dikir firefir. Dema limêj tev bû, pîyala çayê, li ser tebsikê, amade bû. Şêx tizbîyek dirêj ji bêrika xwe derxist û libên wê di nav tîlên spî û pirgoşt dane ser piştta hev. Wî taseke avê xwest. Se-

roxan rabû û bi çemçikê ava sar ji den derxist. Şêx qortek vexwar û ava din li ber xwe rijand. Ax tî bû, ax pir tî bû û wê ew av di cî de vexwar. Şêx taseke din xwest û dora xwe avda ku dinîya hênîk bibe. Hîn Hecî nehatibû, axa bin çadirê, bi kêmanî, tenekak av vexwaribû. Şêx, mîna zarokî, axa çadirê avreşandî dikir, li avê mêze dikir çilo ew diçû nava axê, rengî wê diguherand hunda dibû. Seroxan, bê deng diçû û dihat, lêvên wî dilerizîn û çavên wî şil bûbûn.

Deng, careke din, bi rêza li dervî çadirê ket. Ji cîyê xwe her Seroxan tişteke ne didît, lê wî zanî ku makîname din nêzik dibe. Dengê trumbêla Hecî ket guhên wî û royê wî zertir bû, bû mîna quşûfê. Hecî daket, berê xwe da hundurê çadira xwe, piştî ku bi awireke nexweş li merivan nihêrî. Wî «Pîkab» dît û bi lez derbas bû. Ew û Şêx çûn rûyên hev. Paşê, berê xwe bi alî Seroxan de kir û bi dengekî bi hêrs got:

-Xano, piçeke av li vê axê bike. Em dê bifetisin ji vê germê û ji tîna agirê vê paporê!

Seroxan bi tirs rabû û tenekak av ji bermilê dagirt. Ax pir tî bû, te dê bigota qûm e, av xwe lê nagire. Seroxan, bi destê xwe hundirê çadirê avda. Şêx û Hecî dipeyvîn û car carna, dengê xwe dadixistin, dikirin piste-pist. Hecî deng li karkerekî di bin sîya traktorê de kir.

-Remo, sê çewal genim bavêje dawîya pîkabê!

Dema Şêx û şofêrê wî derketin, gurînî bi pîkabê ket, ew ji cîyê xwe rabû û dûr

ket. Hecî zivîrî bin kon, rûnişt, çixareke pêçayî vexist. Alîko piyala çayê li ber wî danî. Mirovekî pîr derbasî bin çadirê bû, telîseke vala li ser milên wî bû. Barê salan û xizaniyê di rûyê wî de xaçîrêkên kûr veda bû. Çavên wî di kortên xwe de hunda bûbûn, gazî dikirin, alîkarî dixwestin. Hecî çaya xwe giran giran vedixwar bê ku lê mêze bike. «Gelo huşê wî çûye ku?» Alîkoyê xwe Ji ber ku wî dixwest gotinekê bibêje. Çi li bin çadirê, çi li dora çadirê çêdibû, lê giring bû ku ew bi Hecî re bipeyivîya. Ew di cîyê xwe de difirfîti, nezaniyê, bi çi hawayî wê xebera nexweş ji Hecî re bide zanîn. Cegera xwe da ser hev û bi lêvîne sist got:

-Hecî, duhî êvari, patozek xira bû. Hosta Wanesyân û karkerin çûn Qamişlo hesinê şikestî biguherin. Lê wan zû ew çêkirin.

Bêhna Hecî her dem teng bû û gotinên Alîko bûn mîna benzîna ku tu bi ser agir da kî. Bê ku li pîrê merd binihêre, ew derket, li rêza zekatxwazan awir veda û çû. Makîna wî ji ber çavan hûnda bû, te dê bigota ax vebû û ew daqurtand.

Seroxan piştî xwe dabû telîsekî... Rûyê wî pir zer bû. Dixwest bigirî, lê hêşîrên wî nedihatîn. Axa bin çadirê, te dê bigota, ne bi avê hatibû avdan lê bi xwîna wî. Her ku şêx av dirijand, rûyê wî zertir dibû. Çipika xwîne di rûyê Seroxan de nemabû. Dilê Seroxan ji av û şekir çûbû.

Deng nedîçû guhên wî, dema Alîko ji bo cara sisîyan bang kir.

-Ma tu ker û gêj î, Xano, rabe ser xwe firaxa bişo!

Seroxan derket, berê xwe da bermîla avê. Li ber devê çadirê, zekatxwaz hê di rêzê de bûn û li hêvîya vegera Hecî, di bin roka wê hevîne de dihatin birajtin. Ewan di dilên xwe digotin «sal xweş e, Hecî dê sê-car teneke genim ji bo xera dê û bavê xwe bide».

PARIS, 1988

Berhemên

Arêkardox: J. Espar

TIRAWIRIŞÊ GAYON

Mela Welî* mehkum o. Zav zî feqîr o. Îmbazê xwi Hesê Husdê Lawo rey ra mişewre keno, vonu:

-Ma şêrî Sêreçur ra tûy gayon bitirawî ew bîyarî, borî. Şonî gayon tirawenî onî keye. Mela Welî vonu:

-Hese, tî zonî ina may mi biney aqilê yay kem o. Meştî yew bêro, gayon parso, yaîllehî vona: «Welî û imbazî xwi gay ardî ma wardî.» Bê ma yew oyin vecî, wa qalê yay meqbul nêbî. Ma vacî delu ya, nêzona se vona.

Hese vonu:

-Ma sekî?

Mela Welî vonu:

-Ma dayê xemelnenî, kenî veyeki. Tûy liçiko sênî sar di nonî, seredê yay sar nonî û ma qut var di rişnenî, wa liçikî qut borî, wa req-req sênî ra vecîyo, ya vona qey torgi varena. Eke wayîrê gayon omeş parsay, ay wext ya vona: «wexto ki, ez bîyo veyeki, torgi varaynî, lacê minyin di hebî gay ardî, ma sere birnay wardî.»

Hewaki vonî êynî awa zî kenî. Marey Mela Welî xemelnenî kenî veyeki, liçiko nonî seredê yay ser, qut var di rişnenî, liçikî wexto ki sênî ser di qut wenî, teq-teq kenî.

Mela Welî yû Hes keyfî rey ra gayonê xwi wenî. Ay beyn-tar di biney zemo şonu, sêreçuricî gore bi salixon peyhesênî ki gay yini Mela Welî bardî. Donî piro yenî keydê yê. Vonî:

-Peyhesayîşo ki ma peyhesay gay ma to bardî.

May Mela Welî zî ronîştaya, vona:

-E willay, wexto ki ez veyek bîyo û torgi zî varaynî, ay wext lacê miyin di gay ardî ma wardî.

Mela Welî hema xwi arzeno orte, vono:

-Înay va, şima zî bawer kard. Pekî wexto ki ya veyek bî ez kora bîyo ki mi gay şima bardî?

Wayîrê gayon wardenî şonî. Gay zî Mela Welî rî moneî.

(*) *Mela Welî Pîronic o. Ti ra vonî Welî Hesdê Îbîşî. Herb di Şêx Seîd di Dewletey Tirkon yo sirgun kard bi. Hetonî ki mard pîron di mela bi. Di ser ra ver şî rehmet.*

Ji bo Berbangê

Ez keçeke kurd, ji Kurdistana başûr im û niha li bajarê Katrinaholmê dijîm. Ev du sal in ez hatime Swêdê û bo cara pêşîn min kurdî li Swêdê xwendîye û ez di dersên kurdî de fêrî xwendin û nivîstina kurdî bi her du elîfbêyan bûme. Min ev helbest bi alîkarîya mamostê xwe Mueyyed Teyib ji tîpên erebî wergerandîye bo tîpên latînî û ez vê helbestê bo kovara xwe ya delal Berbangê dikim dîyarî.

Peyman Amêdî

Dergehê Jîn û Hîvîya...

Bedirxan Sindî

Dergehê jîn û hîvîya girtî ye dîsa çima?
Ma ji jîna kurte jîn bit, ma ji emrê me çi ma?
Spêdeya bêtin çi lê b'kim ger di gencî da nehat
Nêrgîza warê me werya û xunavek pê da nehat
Taçeta çerx û sema me nema yarê bizan
Şînî û girîn bo me man şerbeta ah û xeman
Lew dinalim lew dikalim bilbilo... hêlîn herift
Sed hizar hêlîn herifitin... dijmino te heq kerift.
Bilbilê bêkes mişext e, kavil e rezê gula
Agirek berbû hinava û talan e l'cerg û dila
Canîkê kimêda revîn, ketine nav çol û çîya
Rewîna gurga l'niv û şeva, piçandin cerg û sîya
Agirek kete dilê me û çirîskê jê vebeyî
Kete asmana û nivîsî Kurdo tu hebî û heyî
Dergehê jîn û hîvîya girtî ye dîsa çima?
Ma ji jîna kurte jîn bit, ma ji emrê me çi ma?
Te divêtin ez bimînim, ketiyê barê xo bim
Ez mêhvanê warê xo bim, derozê malê xo bim
Barekê êkcar giran e û pêsar e rêka me jê
Şêx 'Ubeyd û Şêx Seîd in rohne rêka wa l'me tê
Fenerêtarîxê di geş in rohnîya çav û dilan
Dê çi xwînim berperan avrûyê û êş û kulan
Tazîya Qazî ji bir nekin, bo bikin şînî her sal
Kuzirîn gulê Çiyaya, nêrgîzê şeng û şepal

Ristekê şeqê bo vedan, canfidayê rastiyê
Çûn ser sêdar û qînanan, heware l'kurdînyê
'Izet û Xeyrî û Qudsî û Mistefa ew çar bira
Rohnîya çav û dilan, meşxel in ew çar çira
Ew çirayê milletî ne şewq vedan bo me lewa
Bilbilên şermin dixwînin... Kurdo dê rabe ji xewa
Dergehê jîn û hîvîya girtî ye dîsa çima?
Ma ji jîna kurte jîn bit ma ji 'emrê me çi ma?
Zana û nezan her êk in, Kurdino nabit eve
Lew ji êşa em dinalîn, her li me dinya şev e
Karwanê şeva diborin, Lawik û Heyran xoş in
Ristekê stêra disojin, bo me har in lew geş in
Guh bidin dengê bilûlan, ew çewa bo me distirin
Xoş e lê dengê narînan dilê me tîjî kul in
Xewnek e bişem bibînim deverê, dilê min xwast
Nabitin bo me bibînin jêr û joran, çep û rast
Nabitin bo me tewafa, ew cihê lê Mem û Zîn
Yan biramûsîn ew cihê lê jîye Ferhad û Şîrîn
Nabitin biçim nik Xanî bo vekim dilê b'xwîn
Yan biçim Dêrsimê b'kelêşim dilê b'evîn
Dergehê jîn û hîvîya, girtî ye dîsa çima?
Ma ji jîna kurte jîn bit, ma ji emrê me çi ma?

*Kovara Karwan, hejmara 14 çirya paşîn, 1983

Ferhengok:

Werîya: Weşîya

Çerx û sema: Reqs û goven

Herift: Hilweşîya, rûxîya

Kerift: Berevajîya nûşûcan be.

Mişext: Muhacir

Kavil: Wêran, Xopan

Piçandin : Qetandin

Cerg û Sî : Ceger û Mêlak

Çirîsk: Qitîsk, Çirîsk

Deroz: Parsek

Avrû : Heya, Namûs, 'Ar

Berper: Rûpel

Meşxel: Meşale.

Izzet Ebdulezîz

Xeyrî Ebdulkerin

Mustefa Xoşnaw

Mîhemmed Qudsî

Çar efserên şoresger ên kurd bûn ku li 19 Xizîrana 1947'ê li Bexdayê ji aliyê hukûmeta Îraqê ve hatin gullebarankirin.

Daxuyaniya

Komita Helebçe

Komita Helebçe ya Federasyona Komelên Kurdistanê Li Swêdê, kampanya ku ji bo alikariya gelê Helebçe vekiribû, bi dawî ani. Komita Giştî ya Federasyonê di civîna xwe ya 29.10.1988'an de karê Komita Helebçe hêlsengand û biryar da, perên ku hatine civandin wê li Federasyonê bimînin û wê di roja 16-17 meha adara 1989'an de li rojnamên mezin yê navnetewî bo yekemîn salvegera biranîna qirkirina Helebçe ji bo îlana bê bikaranîn.

Alikariya ku Komita Helebçe heta niha civandi:

Komela Kurd Li Trollhättan.....	5.000	Kronên swêdi
EMMAUS (Sundsväl).....	1.300	"
Alikariya ji meşa 1'ê Gulanê.....	2.422	"
Komela Kurd Li Falköping.....	588	"
EMMAUS (Sundsväl).....	15.000	"
Komela Kurd Li Örebro.....	534	"
Komela Kurd Li Huddinge.....	500	"
Alikari ji Festivala Aştiyê.....	910	"
Komela Kurd Li Botkyrka.....	203	"
Komela Kurd Li Uppsala.....	1.500	"
Komela Kurd Li Bollnäs.....	2.000	"
Komela Jinên Dem. Kurdistan...1.900	"	"
Grubeke Kurd ji Uppsala.....	6.000	"
Ji kesan.....	7.885	"
Ji Federasyonê.....	1.458	"
Alikari ji meşa 10'ê îlonê.....	2.800	"
Alikari ji şeva Yekitiya Ciwanan	15.000	"

	65.000	"

Not: 10 000 kronên swêdi teslimî birîndarên Helebçe ku hatibûn Swêdê, bûn.

5 000 kron ji bo afîşên Helebçe hatin xerckirin.

Anons

Çap û Weşanxana Apec (Apec-Tryck & Förlag)

Çapxana Apec ji derveyî çapa tiştên kontorê wek faktûra, konpenndiûm, zerf û hwd pirtûkan û kovaran ji çap dike.

Kesên kû bixwazin kovar an ji pirtûkên xwe çap bikin dikarin bi navnişana jêrîn re têkilî deynin.

Hûn bi xêr bên!

Postadress:

Box 33 18

163 03 Spånga

Adresa Seredanê:

Spångavägen 345

Telefon: 08-7618118

Musabaqa Berbangê

Zarok û ciwanên delal !

Kovara we Berbang ji bo cara duyem wê musabaqayê helbest, çîrok, resim, stran û govendê amade bike. Di vê musabaqê de baştirin sê helbest, çîrok û resim wê bên xelatkirin.

Musabaqa me ji du beşan pêk têt:

1. Ji bo zarokên 7-12 salî

2. Ji bo ciwanên 13-18 salî

Hûn dikarin helbest, çîrok û resimên xwe heta 15.01.1989'an ji bo Berbangê bişînin.

Komên govendê ên zarokan ji divê navê koma xwe û listikên xwe heya 15.01.89'an ji me re bişînin.

Di beşê stranan de, hûn dikarin -bi hemû zaravên kurdî- bi kêmanî sê stranan bibêjin. Berbang wê aletên meû-sîqî û sazbandan bîne.

Helbet ew helbest, çîrok û resimên hûn ji me re dişînin, divê berhemên we bi xwe bin û bi zimanê kurdî-bi kîjan diyalekta zimanê kurdî be, bila bibe- bin.

Ji bo vê musabaqê, Berbang wê roja 21.01.1989'an şeveke zarokan li dar bixe. Zarokên ku di musabaqê de xelat werdigrin wê berhemên xwe di vê şevê de pêşkêş bikin.

Em dixwazin hûn adres û reqemê telefona xwe di gel berhemên xwe ji me re bi rê kin.

Ji bo informasyonê hûn dikarin telefonê ji Berbangê re bikin.

Em li benda berhemên we ne û serfiraziyê ji we re dixwazin.

Berbang

Adres:

Berbang

Box: 45205

104 30 Stockholm

Telefon: 08.668 60 60

Agahdari

- Komela Kurd li Stockholmê di roja 17.12.1988'an navbera seet 12.00 - 18.00 de li Drakensbegsälénê Kongra xwe li dar dixê. Hemû endamên komelê bi xêr bên.

Cih: Drakensbersälen

Lignag. 8 , T- HORNSTULL

- Komela Kurdistan li Spångayê roja 18.12.1988, seet: 13.00 kongra xwe ya salane li dar dixê.

Hemû endamên komelê bi xêr bên.

Cih: Akalla Träff, Stora salen

T- AKALLA

Çend Çalakîyên Federasyonê Heta Kongra 9.em.

1. Konferansek li ser rewşa jinên kurd.

12/11/1988.

Cîh: FOLKETHUS

2. Semîner: Profesora Şaki- royê Xido Mihoyî, serokê beşê Kurdnasîyê li Enstîtuya Rojhilatnasîya Akademîya Zanistî li Ermenîstanê, semî- nerekê (Li ser xebata Kurd- nasîyê li Sovyetê) dide.

13/11/88;

Cîh: FOLKETHUS

3. Konferansek li ser rewşa ciwanên kurd.

19-20/11/1988

Cîh: FOLKETHUS

4. Musabaqa Folklorê 10.12.1988.

Cîh: FOLKETHUS

5. Konferansa Stokholmê. (Di gel rêxistinên demokra- tik ên kurd, li Ewropayê. Li ser rewşa kurdên li Ewro- payê)

13-14-15/01/1989

Cîh: FOLKETHUS

6. Şahiya Zarokan 21/01/1989

Cîh: FOLKETHUS

7. Kongra 9.em ya Federa- syonê

11.12/02/1989

Cîh: FOLKETHUS

Civîna Salane Ya Ji Bo Hilbijartina Bûrsiyerên Enstituya Kurdî.

Komîsyona Bûrsa di 17.18 Îlonê de li Parîsê civîya. Îsal, bo cara yekem bi navê Malbenda Kurdî ya Londonê, Şêrwan Dizêyî, bi navê federasyona Komelên Kurdistanê Li Swêdê Keya Îzol jî wek endamên eslî yê Komîsyonê beşdarî civînê bûn. Li salên pêşîya me jî Malbenda Kurdî ya Londonê û Federasyonê Kurdan Li Swêdê, wê beşdarî civînen Komîsyona Bûrsan bin.

Îsal, ji Kurdistanê Sûrî 21, ji Kurdi-

stana Tirkîyê 20, ji Kurdistanê Îraqê 11 û ji Kurdistanê Îranê 6 kurdan daxwaza bûrsa xwendinê kiribûn. Ji van 50 xort, 8 keç bûn.

Piştî civîna Komîsyonê, biryar hat girtin ku îsal 9 xort û 4 keçên kurd wê bi bursên Enstituya Kurdî dest bi xwendina bilind an xwendina doktorayê bikin. Her weha wê xebat berde-
wam be ku 4 kesên din jî îmkana xwendinê bi dest xin.

ZAROKÊN KURD LI PARLEMEN- TOYA SWÊDÊ

Li roja 23 a meha Îlonê, 33 endamên Komela Mîdya ya zarok û gencên li Katrineholm di gel mamostayê zimanê kurdî Mueyyed Teyib û du mamostayên swêdî Annalie û Margaretayê çûn parlamentoya Swêdê.

Li avahiya parlamentoyê, parlamenter Hans Göran Frank-ku wek dostekî biyanîyan bi giştî û gelê kurd bi taybetî têt nasîn- pêşwazîya wan kir û li hولة parlamentoyê civîn pêk hat. Li destpêkê keça kurd Evîn Botanî (11 salî) helbestek bi zimanî swêdî li ser karesata gelê Kurd, xwend. Paşê zarokê kurd Muştâq Rojbeyanî (7 salî) ala Kurdistanê pêşkêşî Hans Göran Frank kir û li dawîyê berpîrsîyara komelê Vîyan Botanî gotareke kurt li ser rewşa Kurdistanê bi giştî û li ser Kurdistanê başûr bi taybetî, xwend. Vîyan Botanî di gotara xwe de tawanên rejîma Saddamê xwînmêj riswa kirin û daxwaz ji dewleta Swêdê kir ku dengê piştgirîyê bo gelê kurd bilind bikin û destê alîkarîyê dirêjî gelê me yê bê desthilat û penaberên kurd li Tirkîyê bikin.

Piştî hingê Hans Göran Frank peyivî û got: Hayê me ji gelê kurd heye, min bi xwe û her weha wezîrê derve Sten Anderson jî êrişên leşkerê Îraqê û bikaranîna çekê kîmyayî li dijî xelkê sivil ê Kurdistanê, tawanbar kirin. Ez soz didim we ku ez dengê we bighînim parlamentoya û hukûmeta Swêd ku bi zûtirîn wext em alîkarîya penaberên kurd li Tirkîyê bikin. Civînê nêzî seetekê kêşa û Hans Frank zarokên kurd li avahiya parlamentoyê gerandin û paşê li ber derî zarokên kurd bi rê kirin û sipasiya wan kir.

Komela Mîdya, li roja 17 Tebaxa 1988'an bi însiyatîfa ciwanên kurd li bajarê Katrineholmê hatiye damezrandin û hejmara endamên wê digehe 36 zarok û ciwanên kurd, ji temenê 7 salî heta 17 salî. Armanca komelê ewe ku kerektera netewî ya endamên xwe biparêze û dengê gelê xwe bighîne cîhanê. Her du rojnamên Katrineholmê, -Kuriren û Folket- li ser çûna Komela Mîdya bo parlamentoya Swêdê, nivîsîn. Em ji Komela Mîdya re serketinê dixwazin.

Bi alîkarîya Federasyonê, pênc kurdan li Îspanyayê îqame wergirtin.

Ji Kurdistanê Îraqê pênc kurdên penaber hatibûn Îspanyayê û daxwaza multecîtiya siyasî kiribûn. Lê, meqamên resmî yê îspanî daxwaza wan qebûl nekiribûn û biryara derxistinê wan 5 kurdan dabûn.

Piştî ku Federasyona Komelên Kurdistanê li Swêdê bi rewşa wan hesiya, bi konsolosxana îspanî a li Stockholmê

re peywendî girêdan û li ser rewşê ne razîbûna xwe da xuya kirin. Û ji hukûmeta Îspanyayê xwest ku 5 kurdên penaber wek multeciyên siyasî bîn qebûl kirin.

Daxwaza Federasyonê bi cî hat û her 5 kurdên ji Kurdistanê Îraqê, îqama rûniştinê li Îspanyayê wergirtin.

«Bijî Gelê Kurd. Bijî Pêşmerge»

Roja 8-10-1988'an YEKÎTÎYA CIWANÊN KURD LI Swêdê ji bo mişextên kurd ên ji Kurdistanê Îraqê çûne Tirkîyê û Îranê şeveke piştgiri û alîkariyê li dar xist.

Serokê Yekîtîyê di gotara xwe de qala armancên Yekîtîya Ciwanên Kurd Li Swêdê kir û piştgirîya Yekîtîyê bo gelê kurd nişan da. Her weha zordestîya li ser gelê kurd tawanbar kir.

Koma Dilan û Koma govend lîstikên xwe pêşkêşî mêvanan kirin û stranbêj DELAL bi tembûr û dengê xwe û hunermendê kurd NASIR RIZAZÎ bi alîkariya Koma AGIRÎ ya Musîqî şev xemilandin.

Nêzî 400 kurdan beşdarî şevê bûn.

Festîvala Zarokan

Li rojên 15-16/10/1988'an bi serpereştîya «Rädda Barnen»(1) li Stokholmê festîvalek ji bo zarokên cîhanê pêk hat.

Ji Bolîvyaya, Nîkaragûa, Meksîka, Şîlî, Efrîqa Başûr, El Salvador, Kurdistan û ji Swêdê zarok beşdarî festîvalê bûn.

Bi navê zarokên Kurdistanê, Koma Hêvî ya govendê ku ji pênc xort û qîzên

kurd pêk hatîye, bi alîkariya tembûrvan Mustefa govendên kurdî pêşkêşî mêvanan kirin. Her weha Koma Hêlîn ya musîqî û keça kurd Hêlîn bi stranên kurdî, festîval xemilandin.

Bi navê Federasyona Komelên Kurdistanê Li Swêdê heval Dîcle û Seyran beşdarî festîvalê bûn.

Jina swêdî a rabervan dema dor gihişt zarokên kurda, bi dirêjî qala Kurdistanê kir. Her weha televizyona Swêdê filmê festîvalê kêşa û rojnamên Swêdê jî bi awayekî fireh li ser festîvalê nivîsîn.

Armanca festîvalê ew bû ku zarokên ji ber zîlim û zordariyê welatên xwe terkkirine, hev dû nasbikin û kultura xwe pêşkêş bikin.

Her du rojan nêzîkî 2500 kes hatin pêş festîvalê

Gruba folkloraz zarokên kurd li Bollnäsê di festîvalê de

(1): «Rädda Barnen» Rêxistîneke demokratîk a swêdî ye. Armanca rêxistinê alîkarî û piştgirîya zarokên cîhanê ye.

«Bijî Kurdiska FF Solna»

Tîpa Futbola Kurdistan, îsal jî di lîga xwe de bû şampiyon.

Kurdên ku li Stokholmê çûne pêş lîstika futbolê, piştî 90 deqîqan ji kêfa xwe li hustoyê hev gerandin û hev du maç kirin. Çimku bo cara siyem taqîma futbolê a Kurdistanê, Kurdiska FF Solna zora hemû reqîbên xwe bir û bû şampiyon.

Taqîma futbolê a Kurdistanê wek pêwîstiyekê ku xortên kurd ên li Swêdê bicivîne ser hev ku hev nas bikin û di wextên xwe yên vala de sporê bikin, li sala 1985'ê hatîye damezirandin. Her ji wê salê, ta îro Kurdiska FF Solna serketinên biha bi dest xistîye û sê cara bûye şampiyona grûpa (lig) xwe.

Çalakîyên Kurdiska FF Solna:

1. Sala 1985'an beşdarî dewra musabaqa futbolê kirîye û her wê salê di lîga 9'em de bûye şampiyon û derbasî lîga 8'em bûye.

2. Sala 1986'an di lîga 8'em de bûye duyemîn.

3. Sala 1987'an car din bûye şampiyon û derbasî lîga 7'em bûye.

4. Sala 1988'an Kurdiska FF Solna bo cara siyem bû şampiyon û derbasî lîga 6'em bû.

Serokê taqîmê Andam Al-Hawîz, Antrenorê wê Jaddî Husên û Kaptanê wê Azad Nûrî ye.

Bi helketina şampiyonîya Kurdiska FF Solna, îsal li -Tensta- yê şeveke pîrozkirinê li dar ket. Endamên taqîmê û nêzî 200 kurdan beşdarî şevê bûn. Berpirsên Kurdiska FF Solna'yê fotogra-

fekî taqîmê û kupa şampiyonîyê ku îsal wergirtibûn, dîyarî Federasyonê kirin.

Berbang, lîstikvan û berpirsên Kurdiska FF Solna pîroz dîke û jî bo salên pêş serketinê dixwaze.

Proja penaberan

Berî niha bi demekî dirêj, Federasyona Komelên Kurdistanê Li Swêdê pêşniyazek bo Daîra Mihaciran a Dewletê (SIV) bir ku rê û îmkanên maddî bidin Federasyonê ku biçin kampên penaberên kurd lê dijîn û malûmatan li ser kurd û Kurdistanê bidin kargerên kampan. Pêşniyaza Federasyonê hat qebûl kirin û bi hevkarîya Daîra Mihaciran a Dewletê, Federasyonê dest bi kar û barên projê kir.

Li gor wê projê Federasyon îzna resmî wergirt ku biçe seredana du kampên mezin ên kurd lê dijîn. Her du kamp jî li dorhêla bajarê Örebroyê ne.

Ji bo projê hata niha di navbera berpirsîyarên Federasyonê, Daîra

Mihaciran û kargerên kampan de çar civîn li dar ketine. Projê 1'ê meha Çirîyê dest pê kirîye û wê heta 1'ê meha Tîrmeha 1989'an dom bike. Di nav wê demê de berpirsîyarên Federasyonê wê li gor programeke tesbît-kirî, biçin seredana her du kampên -Laxå û Hålahult- ku kurdên penaber lê dijîn. Û rewşa civakî, malbatî û hindekarîya kurdên penaber lê bikolin. Her weha wê bi kurdên miha-cir re bipeyivin û daxwaz û pêşniyazên wan bigihînin cihên resmî. Bi navê Federasyonê heval Keya û Dîcle berpirsîyarên projê ne.

Encama projê wê bi raporekê bê belavkirin. Eger proje bi ser keve, wê li salên pêşîya me di kampên din de jî bê domandin.

Yê dizane dizane, yê nizane baqê nîskan e!

Dîyar e, mejîyê derebegtîyê û gîyanê axatîyê li Ewropayê jî wê bi me re biçe gorê. Qelafetê me hatîye guhertin, lê mejîyê me hîn ê berê ye, tevî ku navê nivîskarî, hozanî û helbestvanîyê hatîye ser gelean ji me. Û heya bêyî ku em heq bikin, em navê ronakbîrîyê li pey xwe dixin. Di eynî wextê de jî ji bîr dikin ku ne her kurê bavên dikarin ji bin vî barî rabibin û bibin xwedîyê rawîştên rengo-rengo. Yek ji wan rawîştan: dilbiçûkî û nepozbilindî û di çarçewa demokrasîyê de qebûlkirina rexna ye. Lê mixabin xuya bû ku hin "pêşengên" me hîn elîfbayê êtîka rexnegirîyê fam nakin. Ji ber vê yekê me biryar da ku ji îro pê ve di "Bêhnok" a xwe de bi tenê pesnê kurdan û dezgehên wan bidin:

Welatê me Kurdistan, welatekî serbixwe û azad e. Rejîma wê demokrasî û cumhuriyet e. Wek hemû welatên xwedî sîstemek demokrasî, li cem me jî rê li ber karê sîyasî û civakî vekirîye. Di warê demokrasîyê de gavên ku me avêtine tu kesan navêtine û heger ew bavêjin jî, nagihên toza me. Her weha jî me ji hemû kesan bêtir mirovên bîyanî li cem xwe qebûl kirine. "Mêvanên" ku ketine nav çavên me ji yên hemû welatên cîhanê bi hev re, pirtir in. Me ne tenê ew hewandine, lê ji ber demokrasîya xwe ya xwedî çerçeweke fireh, me bi koletî xwe li ber wan çemandîye. Me comerdîyek weha li wan kir, heya me mal û war ji wan re hişt û em ji der ve man. Dibe ji ber vî tiştî ev serpêhatîya kurdan hatîye gotin: "Mirîşka ji der ve bera ya hundir da."

Em van rastîyan dîyar dikin, ne ku em minnetê li xwe dikin. Na, hîç. Bi tenê mebesta me ew e ku qencîya me wenda nebe. Û bi rastî jî qedr û marîfeta me bû "mêvanên me" belaş neçû. Bi-rayên me, Arîyên ewrûpî em ji bîr nekirin. Di lûsên xwe yên nuh de me ji hemû bîyanîyan pirtir navûdeng da. Li vir wilo navê me bi rindayeti derketîye, heya em nagihên bibêjin: "Em ji Kurdistanê ne", mirovên cî bi îhtîram ji ber me dipengizin û bi awirên xwe me bi rê dikin. Ma ji vî qedrî çêtir? Ev marîfeta ku ji me re tê xuya kirin, ji ber serpêhatîyeke din hatîye girtin: "Tu çi biçînî, dê wê biçînî".

Enstîtuya Kurdî kevîrê reş e û kesên wê pêx-

ember in û yên ku rexna li wan digrin, divê mîna şeytên bêne recimandin.

Mamostayê giranbiha Rojen Barnas ne tenê kurmançîya berî demê xwe û ya niha baş dizane, ew kurmançîya ji dema Zeredêşt û heya kurmançîya neslên piştî du hezar salên pêş me jî "baş û xweş" dizane. Her kesê bawer neke, bila li nivîsara "Çend gotinên pêwîst" ya ku redaksiyona Berbangê di hejmara 52 a Berbangê de belavkirî, binêre.

Mirovên me welê hez ji welat û miletê xwe dikin heya ku: dibêjin, berpîrsîyarekî Enstîtuya Kurd li Elmanyayê gepa di devê zarokên xwe de girt û pêşkeşî Enstîtuyê kir ji bo ku xizmeta çand û edebîyata kurdî bike.

Lê, her çî rewşa çanda me ye, devê min ji kêfa nagere ku ez li ser bipeyivim. Ew, wilo bi pêşve çûye ku mirov bawer nake çilo kurdên hov dikarin şeva li dar xin. Rojname û kovaran çap bikin û pirtûkan binivîsin. Û tiştê ku dijminê me matmayî dihêle: hejmara dezgehên ilmî yên kurdî ye. Li gor sitatîstîkan heya roja îro 3-4 akademîyên me hene. Li pey wan Enstîtuyên me tên ku bi hezaran kadirên ilmî û sîyasî ji me re digihînin. Bi saya serê wan kadiran îro Încîl jî bi kurmançî belav bûye. Helbet nabe em qala komele û federasyonên xwe nekin. Wan jî wilo şax û bax dane heya ku mirov ji çavên xwe bawer nake çima navê dewlet û hukumetan li wan nabe! Ma kî dizane, belkî rojek bê û navê hukumeta li derveyî welêt li wan bibe.

Ji ber vî karê aktîv yê çandî, edebî û sîyasî, Komîta Xelata Nobel îsal xelata xwe ya lîteraturî pêşkêşî romannivîsê me yê herî ewrûpî kir. Bi saya vî tiştî îro bi hezaran pirtûkên me çap dibin. Loma jî bi dehan çapxanên me mîna pîvoکان li ber hev şîn dibin.

Weke hûn dibînin hemd ji Xwedê re ne bi tenê her tiştê me heye, her weha jî pêşketî ye. Gelo milletê ku xwedîyê sewîyeke wiha bilind be, çi jê kême?

Bi xwe ez nizanim û çima ez nizanim, ez nizanim. Dîyar e û ji ber tîrsa gotina rastîyê ev serpêhatîya ha jî di nav kurdan de belav bûye: "Yê dizane dizane, yê nizane baqê nîskan e".

ده زوو

عه بدوللا قهره داخی

هیلانهی ده کرد
دایکم گیرۆدهی ساویلکهی بوو، کال بوو، بی بال بوو...
به لام کرپووشی بز هیچ ویستیکی نه هریمه نه برد
دایکم دوو چاری هه بوو بز گریان
دوو دهستی هه بوو بز چنشت لینان و نان و سنگ کوتان
سنگیکی هه بوو بز هه ناسهی سارد
به لام دلکی گهرهشی هه بوو:
دلی دایکیتی
یه کجار گهره بوو، گهره و فراوان
گهره تر له رق، له چاوچنۆکی و خه م و برسیتی
گهره تر له شین، له قورپه سه ری و بی باری گیتی
بز کامه ده زوی پساوی هیوا و نارامم بگرییم
شهرم سهرتاپای جهستم داده گری
نه گهر ژیا بام ...
ده بوو بز بزه ی نهو دایکه بژییم،
که به فرمیسی خویناوی نیشکی ته مه نی گرتم
هر چه تده تهنیا بام...
ده بوو هاوریتی ویژدانی مردوی نهو دلپه شانم قهت
نه کردبا...
که دوا تاسه یان له گهرمه ی نه شکی دایکدا کو شتم
نه ی سالانی خه م
سالانی ونی و ناواری و زام
سالانی هیوای له بارچووی دایکم و،
رهوتی شیتانه و خهونی نابه جیم
که دایکم بمریت...
شیر و فرمیسک و نان و خهونی نهو...
چون ده بوورن لیم!؟

۹۸۸-۴-۱۸

(کوردستان)

له نیوان خویز و گیاندا بهندی په یوهندی: نیوهن
که بزه باسی ناخی زه شپووشی نیوه م بز بکات،...
گیانم هه لده چی
خوینم شاپنی خوی لی زیز ده بیت و ،
پورکاتی نه فرهت جهستم داده گری
که به هار سازی گه لاریزانی دلتان لی بدات، ...
خوینم ده سووتی
گیانیشم، به سهر درکزی و لی بهر خوری هاورن ...
ری نیوان هه موو نه ستیزه و مانگ و هه تاویک ده بپری
نهو رۆژه ی هاتم ...
هه موو کونجیکی بوونم پشکنی، هیچم شک نه برد
به لام فرمیسی دایکی بی که سم به نیوه سپارد
کاتیک پشتوینی جو داییم به ست و مائناواییم کرد...
دلۆپیک خویز و برستی گیانم بز خزمه تان نارد
من هیچم نه بوو، هیچیشتان نه ویست
ده مم به هوار بز نه کردهه
به لام هوار ی که ساسی متان له ناخی خز بیست

* * * *

نه ی پاسه وانی فرمیسی دایکم
ده تق خوت بلێ:
له ملیون ساله ی ته مه نی خوتدا...
هیچت به دی کرد به قه د فرمیسی دایکان راستگۆینت؟
گهر رۆژیکیش رۆژ، له رۆژ ناواوه، بپشکوئ و هه لی ..
ده کری گیانی کور له دلی دایکی برپی و نامز بیت!؟
ده خوت بلێ:
پاش مهرگی دایکت،...
ده بی چ خاکیک شایانی دلی وا به شک بیت!!
دایکم هه واری دهرد و نازاری ژینیکی تال بوو...
به لام شابازی ویستی له دوندی سهر فرزیدا

ئاخِر زه مان:

باو كينك كوپره كهي خوي بؤ سه ددام
حوسه ين ده كوژنت! عه پاس، سه ريزي
راكردوو بوو، باوكي خوي ده يكوژنت، پاش
ئهوي سه ددام بهم كاره ده زانينت، كا برا بانگ
ده كات و ليني ده پرسى: بؤ كوپره كهي خوت
كوشتوو؟

ئهويش ده لئيت: له بهر ئهوي سه ريزي
قاسيه كهي تزيوو و را بگردبوو، بزيه كو شتم.
سه ددام ده ست به جي ده مانچه يدك و
ميدالبابه كي جه نكي به خه لات ده داتي.

گوزاري «شتيرن» ي ئه لمانى له ژماره
۲۲/تديلولي ۱۹۸۸ دا زور به سه رسوپمانه وه
ئم هه واله و وئنه ي كوڤ و باوكه
كوڤ كوژكه ي بلاو كردو ته وه.

زینبی باوکی کوپره

زینبی کوپ

بؤ يادي چل ساله ي ياساكانى مافى مرؤف!

له سالى ۱۹۴۸ دا زور له دهوله ته كاني
دنيا له نه ته وه به كگرتوو ه كان ياساكانى مافى
مرؤفيان مزر كرد، هه موو پينكه وه باوه ريان به
مافى چاره نووسى مرؤف و سه ره خوي
نه ته وه كاني سه رتوي زه مين هينا .. مافى
پينشكه وتنى ئابوورى و كوئورى و شارستانى
به يى جياوازي زمان و ره گه ز و ئاين و
نه ته وه و بيروباوه بؤ هه موو مرؤفيك بينت
... مافى ژيان و بيير كردنه وه و پينشكه وتن و
ته ندروستى له ش و ده روون ، ... هتد. به لام
بؤ نه ته وه ي كورد له كوردستانى به زور
داگيركراو و دا به شكراودا له سالى ۱۹۲۳ وه
هه موو مافينك زه وت كراوه، و داگيركه رانى
به ده رديكيان بردوو كه ته نانه ت به كو مه ل و
به چه كي كيميائى له ناوى ده به ن و ناواره ي
ده كهن، به جوژنيك كه هه موو دؤ به ياساكانى
مافى مرؤف و گهلانى دنيا به. به ناوى
هزاران مندال و ژن و پيرى كوردى زامدار و
ناواره و به ناوى هه زاران شه هيدى چه كي
كيميائيه وه پيرؤزيائى خومان له نه ته وه
به كگرتوو ه كان ده كهن!

پارچه شيعرينك

به سه ر گوزى ئه م جه نده كه وه
چى ده نووسى داوه رى ميژوو؟
ره نكه ناوه ها به نووسى:
ليزه دا كه سينك وه ركه وتوو
كه هه زارسال له كاتى وه دايك بوونى
وه دره ننگ كه وت
له هاوچه رخان نه بوو
كاسه كلى دلبيشى ديزانه ي زه رباي
هه يئينى

خه لكي نه بوو
له نيوان فرميسكى شاديه وه هات و
له كه نگاودا رؤچوو

جه نده ك: لاشه، لاک
هه يئين: محبت
ديزانه: ظرفيت

ناسرى ره زازى
له فارسيه وه كردويه به كوردى

وه لام دانه وه

با چالينكى گه ره لينه ين
ترس و ...
گومان و ...
به ده بختى و ...
به ده نكي ماني تى فرينه ين!
با ره شه باي توڤه بييمان ..
توز و خولى سه دان ساله ي سه رچاوى شار،
به سپرته وه!
له چاوى توڤه ي ناخيشا،
بزه ي خوره كهي سه به ينى ...
چيگه ي هه زاره ها شه وي پر نه فره تى
را بوڤدومان بگريته وه!
با ئاگريك بكه ينه وه،
وه لامينكى ده قاوده قى ...
پرسياره كان به ينه وه!
ئى مرؤفه تاسينراو و كلؤله كان:
هؤ ئه وانه ي «ريكه وت» بوڤوويه ناو خانه ي
عيراقى بوون يان ئيزانى ...
له شه ريكا،
كه كؤنه پهرست و فاشيزم ده يانه وي
ئيوه بوونه ته قوربانى!
ده هه لسن با ئاگره كه بكه ينه وه ...
سه نگره كان،
به ره و شوينه پيرؤزه كان به ينه وه!
با چالينكى گه ره لينه ين،
شه و ...
برسيئى و ...
بينكارى و ...
ده ره ده رى تى فرينه ين!
ده هه لسن وا ...
توڤه بوون ئيسك و پروسك و گيانمان ده خوا
«دوينى زوو بوو سه به سنش كات به سه رچوو» *
ئم گورزه مان كارگه رانه نه وه شينين
وه كوو ده يان چارى پيشوو
له نيوه ي ريگا مردوو ه!!
با ئاگريك بكه ينه وه
وه لامينكى ده قاوده قى
ده نكي ميژوو به ينه وه!
* لينين

مه ريوان فه تحى كه ريم
(كوردستان) ئايارى ۱۹۸۸

شهوی لاوانی کورد

بژی گهلی کورد، بژی پینشمدرگه

تهنیا مه‌یه

نووسیوته دینم

که‌ی دینی گیانه؟

تا بزانی، چندن چاوه‌پریم!

به‌لام، تزیی زوو هاتنت

ته‌گهر هاتی

هەر خۆت تهنیا مه‌یه؛

هه‌ندینک خاکی (کوردستان) یش

له‌گه‌ل خۆتا بینه،

به‌دهستی خۆت

- نه‌و کله پیرۆزه -

له‌و چاوه سپی بوویانه‌م به‌رژینه.

* * *

نووسیوته «پینم

به‌شی هه‌موو شه‌وانی دووریمان

ده‌ردی دل و گله‌بیت بۆ دینم»

که‌ی بۆم دینی

تا بزانی چندن وه‌رز بووم

ته‌وه‌نده دار و به‌رد و خۆم به‌دوینم؟!

به‌لام تویی ده‌ردی دل

ته‌گهر هاتی

هەر به‌س ئاوا مه‌یه؛

به‌رله‌وه‌ی بینی

تاوینک (چیا) م بۆ به‌دوینه.

- به‌شی هه‌موو رۆژانی دووریشمان-

ده‌ردی دل و گله‌یی

ته‌و کۆنه ده‌سگیرانه‌م بۆ بینه.

ناشتی - به‌هاری ۹۸۸

رۆژی ۸/۱/۱۹۸۸ یه‌کیتی لاوانی

کورد له سویند، بۆ کۆکردنه‌وه‌ی

یارمه‌تی، بۆ کورده‌کانی کوردستانی

عیراق که په‌نایان به‌ر دۆته به‌ر تورکیا و

ئیران، شه‌وینکی پشتگیری سازکرد.

سه‌رۆکی یه‌کیتی لاوانی کورد له سویند

وتاری یه‌کیتییه‌که‌ی خوینده‌وه و

دوا به‌دوای نه‌و تیپی لاوان و تیپی

گۆفه‌ند چندن تابلۆیه‌کی هه‌له‌په‌رکینی

کوردیان پینشکه‌ش کرد و کچه‌گۆرانی

بیژ - ده‌لال - به‌ته‌نیور و ده‌نگی

خۆی، هونه‌رمه‌ندی کورد ناسری

ره‌زازی به‌هاوکاری تیپی موسیقای

ناگری شه‌وه‌که‌یان رازاندبۆوه.

نزیکه‌ی ... ۴ کورد و دۆستی کورد

به‌شداری نه‌و شه‌وه بوون.

زووتر نییه، زوو پاروه نانینک به‌خۆ و نه‌ختینک خۆت گه‌رم که‌وه ئیدی به‌ی راه‌ستان به‌گه‌رپه‌وه شوینی جارانت. ده‌نا نه‌و شیرهی پینم داوی هه‌مووت له‌ی هه‌رام ده‌که‌م بۆ هه‌میشه ناویشت له‌بیر خۆ ده‌به‌مه‌وه.

وته‌کانی دایکی له‌میشکی ناسۆدا وه‌ک

برووسکه‌ خولی خوارد. راجله‌کی. ده‌روونی

خروشا، چاوه‌کانی به‌ر نووتر به‌ونه‌وه، هینی

ته‌ژنۆ زیاتر به‌وون و هیندینک به‌ره‌و دوا

کشایه‌وه و به‌ دوایین جار سه‌یرینکی دیکه‌ی

خۆشه‌ویسته ژین تاله‌کانی کرده‌وه و به

دلینکی به‌ر له‌ نه‌وینی خاکی کوردستان، به‌زی

ره‌زاهه‌ندانه‌ی که‌وته سه‌ر لێوان. خۆینی سوور

و گه‌ش له‌سه‌ر روومه‌تی کۆبوونه‌وه و هیوای

رزگاری کوردستان له‌سه‌ر نینوچاوانی دایکی و

نازینی خوشکی وه‌ک مه‌شخه‌لینکی گه‌وره

گه‌وره، به‌به‌رزایی چیا ی ناگری و به‌ پانایی

کینه‌که‌ی بێستون بینی که‌ له‌سه‌ر قه‌ندیلی

سه‌ره‌رز هه‌لگه‌رسا و به‌ تیشکی هه‌موو

کوردستانی رووناک کرده‌وه. پاش هیندینک

هه‌ستایه سه‌ره‌ی و دایک و خوشکی له

باوه‌ش گرت و به‌ خۆیه‌وه گوشین و تیز ماچی

کردن و به‌ گۆنیدا چه‌پاندن:

- من بۆ نه‌وه‌ی ئینه‌ له‌و ژیانه تاله

رزگار به‌که‌م ده‌مویست پشت له‌ شانازییه‌کانی

را به‌دووم به‌که‌م و ناچار سه‌ر بۆ دۆژمن

دابه‌نه‌وینم، ده‌نا ... دایکی ماوه‌ی

ته‌وا به‌وونی قسه‌کانی نه‌دا و وه‌ده‌نگ هات و

گوتی:

- ئینه‌ له‌ میژه‌ تو زمان به‌ چیا و دۆله‌کانی

کوردستان به‌خشیه‌ ... مه‌گه‌ر نا بینی چون

دوژمنه‌کانمان به‌ پیر و لاو، به‌ زارۆک و

دایکانی دوگیان روحمان ناکا، هه‌ر رۆژه له

لایه‌ک مالمان وێران ده‌که‌ن و سامانمان به

تالان ده‌به‌ن و سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش وه‌ک چون

میش ده‌کوژن، ته‌ناوا پۆل پۆل و هه‌زار هه‌زار

قراغان تی ده‌خه‌ن ... خه‌یرابه‌ وه‌په‌که‌وه تا کوو

رۆژ نه‌به‌وته‌وه ... له‌بیرته‌نه‌چی سه‌گی ره‌ش و

سپی فه‌رقی نییه، تۆله‌ له‌و زالمه‌ به‌ی روحمانه

ئاواتی دلێ منه ... زووکه‌ تا کوو رۆژ نه‌به‌وته‌وه

به‌گه‌رپه‌وه لای هاوڕینکانت چونکه‌ جینگای تۆ

سه‌ر لوتکه‌ی کینه‌ سه‌ره‌رز هه‌کانی

کوردستانه، هه‌لۆ به‌رز هه‌ره‌که‌ی نینو زوزانه

بۆن خۆش و ره‌نگینه‌که‌ی کوردستانم ...

زووکه.

نازی: کاکه‌ گۆره‌یه‌کانی بۆم چینیوی

له‌پینان که، خه‌یرا زه‌نگاله‌کانت هه‌لکیشه،

خه‌یراکه‌ تا کوو رۆژ نه‌به‌وته‌وه.

دوا به دواى پرسیاره که ناسو به جیره جیره
ددرگای کرده و له لگه ل باقه دیک سدرما
خوی به ژووی دا کرد. نازیش هدر که چاوی
به کاکى کهوت له خوشیان وه ک فنه ر راست
بوویه و به تۆخنی گوتی:

- تۆخى کاکه گیان! دایه مزگینی،
کاکه م هاتده!

دایک نه خۆشى له بیره چۆوه، له شایان
هدستایه سهری. چرای مالی پر نورتر بو،
ماله که گهرمایه ری نیش، دایک له خۆشى
دیتنی جگه رگۆشه که ی وه ک دهریایه کی
تۆفانی شه پۆلی دایه و سهرمهست بۆلای
چو و باوه شی بۆ گرتوه، رایووسی،
به خۆیه وه گۆشی، ماچی کرد، بۆنی پنه کرد
و هه زار بار خۆی به قوریان کرد. نازی
نامبازی بو، دهستی له مل کاکى کرد و
خۆی پنه هه لاوآسی و تیز ته م لاوآی ماچ
کرد، رهنگی زهردی سوور هه لگه را و
گه شایه وه، چاوه ره شه کانی بوون به
دهریایه کی مند و تارام. وینه کاکى تیدا
ده جو لایه وه.

دایک و خوشک له خۆشى گه رانه وه ی
تدنیا پشتیوانه که گیان شاد بوون، پنه که ن،
فرمیسکی شادیان هه لوه ران. تاسه کانیان
سهریان هه لدا یه وه و دلایان به هیز بۆوه و
لیویان وه ک گۆلی بادام پیشکوتن. به لآم
هه رکه بوونی مۆلگه ی پشت مالانیان وه بیره
هاتوه خۆشى و شادی له سهر رووخساریان
تارایه وه.

ناسو دانیش و نازی پیلآوه کانی له پی
دهرهینا. تنجا هه رسینک له دهری کورسی
کۆبوونه وه. ناسو له پنه وه چاویکی له
خۆشه ویستانی کرد، دیتی: دایکی له بهر
رهنج و خه فه تان گۆرانیکی سهری به سهردا
هاتوه و بی ته نویی بده کجاری پشتی
چه ماندۆته وه. له م ماوه ی دوریه دا ته ناته ت
تاله موویه کی رهش به سهریه وه نه ماوه.
نه خۆش و بی حال، لاواز و رهنگ زهرد،
چاوه کانی زق و سپی، هه ر ده تگوت چاوی
مه ری سهرپراوه نازی گه وه ببوو، به لآم
ژاکاو و لیو به بار، جله کانی کۆن و
پینه کراو، که هی چند سالی به ری بو،
هه رچه ند جله کانی کۆن بوون، به لآم له به ریدا
زۆر خاوین دیاریان ده کرد.

گشت نه و دیمه ت تال و دل ته زنه نه
که گیان له هه ناوی به رز ده کرده و له
هه سه رتان وه ک ژنی که وان ویک هاتبۆوه و

دهرونی قولی ده دا.

دایکه بی دهنگی شکان و به حاله تینکی
نیوه ترس و به له سه رخۆیی رووی کرده لای
ناسو و گوتی:

- رۆله که م چۆنه ویزاوته به و شه وه
تووش و سهرمایه بگه رنیه ته وه؟ مه گه ر
نه ترانیوه دوژمن گونده که مانی به خاتر له
داوخستنی نیوه خستۆته ژیر چاودیری.
مه گه ر نه تیبینی مالی لی ویزان کردوین و
ئه وه ی بووشمان به تالانی برده وه! هه رچه ند
پیش مردنم تاوتم نه وه بوکه جارنکی دیکه
چاوم پنت بکه ویته وه و پر به سیبه کاتم بۆنی
هه ناسه ت هه لمۆمو به دایم چاوم له دهرکه ی
به ریوه که بزانم که ی لیم وه ژوور ده که وی وه.
به لآم رۆله دلیم نیستا له ترسان که وتۆته
جۆلانه و هه ست به مه ترسیبه کی گه وه
ده که م سه به رت به تۆ! بیکه خاتری دایکه
پیره ی خۆت. زوو پاروه نانینک بخۆ و به ر له
رووناک بوونه وه له تاوایی وه دهرکه وه. دوژمن
بی ره زایه و روحم به که س ناکات، ده تگری و
سک سووتاوم ده که ن.

ناسو کپ و مات بو، پاش نهختینک
مینگه مینگ سهری داخسته وه. به و حاله ته
ناناسایه ی ناسو، دلی دایکی داخویرا ،
چاوه کانی به مۆلق وهستان و
به سه رسوپمانه وه پرسى:

- ناگا؟ ناگا ناسو؟ ناگا؟

جارنکی دیکه ناسو چاویکی به نیو ماله
ویزانه که و دایک و خوشکی رهنگ زهرد
هه لگه راوی داخشانده وه و له تاوان ده تگوت
جهرگ و هه ناوی به نه شته ر کون کون
ده که ن. تیدی به ته واوی هاته سهر نه و باوه ر
که له مه ودا به هیه ج جۆرنیک تنیا
هینشته وه ی ته وانی بۆ ناسه لیندیری. له
خه فه تان پیش چاوی تاریک ببوو، دار و دیوار
و بن میچی ژووره که به دهری سهریدا
ده سووران و دلی ده گوشرا، له پر وه ده نگ
هات و به دهنگینی له رزۆکه وه رووی هه لهریه
لای دایکی و گوتی:

- دایکه ته من چی دیکه نه و رهنج و
په ژاره یه نیوه م بۆ ناسه لینیری. له وه زیاتر
ویژدان رنگام پی نادا، به م شیه ناله به ره
نیوه له کونه خانویه کدا به ته نیایی به چی
به یلم، تابی دیتنی هه ناسه ساردی نیوه م
نه ماوه و ناتوانم! ناتوانم! به یانی زوو ده چم له
مۆلگه ی پشت مالان خۆ ته سلیمی دوژمن
ده که مه وه.

دایک رهنگینی هینا و برد و چاوه کانی
پر بوون له تاو.

نازی سهری داخستبوو، فرمیسکی
هه لده وه ران و شایی و خۆشى تاویک پینشی
وه ک خه ون و خه یال لینه اتبوو، په رده ی ره شی
ماته م به سه ر ماله که دا کشا. دایک و کچ
بیری نه وه یان ده کرده وه، تازه هه موو شتینک
ته واو بو، تیدی له سه بی را قاره مانه
سه ره رزه که گیان وه ک «سه عه» و «قاله»
سووک و چاوشۆر ده بی. کاکه ی خه باتگیره ی
نازی ده بی به رفوی یه کی ترسه نۆک و
چاوه ره و ژیر. پنه کاته نی رووداویکی وا
ناخۆش بۆ دایک و کچ زۆر له مه رگ
ناخۆشته ر بو. له به ر نه وه ی ته وان ژینی به
نازادی و سه ره ستیان ده ویست، نه ک سامان
و جلی جوان. بوونی ناسو له ریزی
خه باتگیراندا بۆ وان له گشت شتی نه و دنیا به
به نه رزشته ر بو. حازر بوون ته واوی هه ژاری
و چاره ره شی ژیان به نه ستۆوه بگرن، به لآم
هه رگیز شیره که ی مه دیدانی خه باتیان
به سه رشۆری له نیو گه لدا نه بین، هه ر بۆیه
دایکی وه ک شه پۆلی دهریایه کی تۆفانی
خۆشا و گوتی:

- ناسو! ناسو نیمه هیه ج نیازیکمان به تۆ
نیبه و ناشمان بی، خۆ نیشاللا له نیو نه و
گه له مه زنه دا له برسان سه رنانینیه وه. دلنیا به
دوژمن له به رامبه ر خۆپاگری و یه کگرتووی
گه لدا به چه کدا دی و سه ره رزی و شانازی بۆ
نیوه ده مینیه ته وه.

ناسو وه لآمی دایکی دایه وه:

- دایکه خزه مت به گه ل هه ر نه وه نیبه
پیاو خۆی به کوشت بدا، یان به یوی به
خاتری رزگاری گه ل چاوپۆشی له به نه ماله که ی
خۆی بکا. چونکه نیستا ده بینم به نه ماله ی من
له و په ری هه ژاری و رهنگ زهردیدا ژیان
ده به نه سه ر. من پیم وایه خزه مت له مالی
خۆرا ده ست پیکردن پیاوانه تره. تاخر له کوئی
دیتراوه، پیاو به نه ماله ی خۆی به ره و نابوودی و
فسه د بکیشری و نه ویش قول بۆ ناسایش
رینۆنی خه لکی دیکه هه لآلی...؟ پیاوی
وا شیران به گوئی بگری هه ر هیه چه. دایک به
تووره ی وه لآمی دایه وه:

- کوپم خه لک به ناگا و عاقل و
هوشیارن، چاکه و خراپه یان قه ت له بیره
ناچی. خه می نیمه ت له به ر نه بی، دلنیا به
له نیو نه و کۆمه له که سک و سووره دا له
برسان نامرین. نه وه پنت ده لیم چ له نیستا

گهراڤانهوه

سیامهند

کاتی رووبهروبوونهوه له گهه له دایکی چ بلی. له لایهکی دیکهوه دروست نهبو پاش نهو هه موو قاره مانه تیهی له خهباتدا خولقاندبهوی و وهک پینشمه رگه یهکی لایهق و لینهاتوو ویزدی سهر زمانان بوو، ئیستا گوز و گومبهت وه ژووورکوهی و خزی بهاوینه سهر کهوشه کانی دایکی و بیژی رینگایه کم چهوت بووه، و دایکه ببوووه. به خزی گوت:

«نا نا ئهوهی ناسهلمینم و هیج وهختانیک ئهوهی نالیم، نا رینگای من دروست بووه و بیروباوه رینکی پیروزم بووه ... ده زانم «نازی» به ئه ندازی دنیا یهک شاد ده بی. ناخر خوشکه خنجیلانه کهی من، ئه وه ماوهی چند ساله دهستی به رووی خزی گرتوه و شووی نه کردوو. ده زانم نازی به گهراڤانهوهی من ناواته کانی وه دی دین. چونکه هه میسه ده یگوت کاکه گیان شهرت بی له شایه تودا چهوت شهو و چهوت رۆژ سهرچۆبی کینش بم.» دهی بۆچی وا داماو؟ چاوه روانی چی ده کهی؟ دهی برۆ ژوووی.

که مینکی دیکه چاونکی به دهرک و بانێ ماله ویرانه کهی خزیاندا گنیا. تهویله و کادینه که یان به سهر یه کدا تینک ته پیبوون، وادیار بوو ئه و چند مانگا و بز نهی بوویان نه ما بوون، بینگومان دایکی له بهر دهست تهنگیان فرۆشتوو، یان له بهر نه بوونی تفاق قربان تی کهوتی!»

ورده ورده سهرما له ئیستقانی کاری ده کرد و تابی خۆراگری دیکه ی نه ما بوو، ههر بزیه به دله خورپه وه له دهرگای ژوووی نزیک بزوه، له که لینی دهرگایهرا روانیه نیو ژوووی و دیتی:

چرا چهوت ئه ره کۆنه کهی جارانیان له سهر کورسی داناهه. دایکی له لایهکی کورسی به سهروملی پینچراوه وه راکشاهه و نازیش له لایهکی دیکه روو به دهرگا دانیشتوه و خهریکی گۆزه وی چینه. ناسز به له سهرخۆبی له دهرگای دا. نازی به دهنگینکی نرم و له رزۆک به ترسه وه گوتی:

- به وشوه کی به؟

لووروی با له هیج لایهک را دهنگ و سه دا نه ده بیسترا و ههر وهک ئه وهی ده چوو ناوایی هیج زینده و رینکی تینا نه ما بی!

بۆ ئه وهی کهس نه بیینی به باریکه رینه کدا خزی گه یانده نیو پۆله چناری بهرمانان. که ناو دینکی بهرین چنارستانه کهی به دوو بهش شق کردبوو. سه هۆل و به فری لیاوری ناو دهره که سهریان لینک نزیک کردبووه، به هیننی بازی دایه ئه و بهر و به په له خزی گه یانده بن دارنکی ته ستوو و بز ماوه یهک ههستی راگرت و سهرنجی دایه ده ورویهر.

پاش ئه وهی دلنایی به ده دهست هینا، خیرا چوه بن دیواری ماله کهی خزیان و خزی له چهوشه ی مانی هاویشت. نهختیک راهه ستا، روناکیه که له درزی دهرگا که یان له گهه گنیه لوه که تینک ده تالان و له بهر چاوان ون ده بوون. بز تاقیکردنه وه، بهر یاریدا به پارزوه به چینه ژوو، ههر بزیه نهختیک خزی په سارداو له سوچنیکه وه له دهرگای مانی ورد بزوه، له و کاته دا به خزی گوت:

ته گهر ئیستا وه ژووورکه وم و پینان بلیم به یه که جاری گهراومه وه لاتان، له وانه یه له خۆشیان شاگهشکه بین. ده زانم له شایان ده لاین:

«چاکت کرد گهراپه وه و له و ته نیایی و بی که سی به رزگارت کردین.» گومانم له وه دا نییه که یه کهم وشه ی دایکم ئه وه ده بی:

«کو په کهم کوا ئه وه شه رف و ناموسه، ئه وه ماوه ی چند ساله من و خوشکینکی جوان و جینلت له کوونجه خانویه کی ویرانه دا به چی هینشتوه؟

پیاوی خاوه ن شه رف! ههر نهختانیک ئه وه ت له بهر چاودا یه که پاش مهرگی باوکت ته تۆم به چ رهنج و مینه تیه که گه وه کرد، دوا بهش ناوا پشتت تینکردین.

سهرما هینرش بۆ هینابوو، به لام له حاستی خزی تاسابوو، نه یه زانی چۆن وه ژووورکه وی و له ناخیدا ههستی به ئیش و نازارنکی گران ده کرد. له شهرمان نه یه زانی

له نیو جینگایه که یه ههر گینگلی ده دا، ته زووی سهرما خه وی له چاوان تاراندبوو. به تانیبه که ی له خزی وه پینچا و خزی گنوله کرد. بیرو دایکی و «نازی» ی خوشکی ته ناندت بۆ ساتینک له مینشکی ده رنه ده چوو... ههر کاتینک به و فیکره ده که پشت مهیدانی خه بات به چی بیللی، مچورک به ته وای له شیدا ده هات. به لام کاتینک چاره ره شی و بی نه وایی خۆشه و یسته کانی ده هینایه وه بهرچاو، خه فته ده هه موو توانایه وه ده روونی ده هاژان.

کازووی به یانی که هینشتا گورگ و مهر لینک جیا نه ده کرایه وه، به تانیبه که ی له سهرخزی لادا و هه ستایه سهر بی. بی ئه وهی هاو رینیانی ناگادار کرد بی، به ته سپایی له بنکه وه دهرکه وت و رینگای سهخت و پر له هه وراز و نه شینی به دلنکی خه فته تیاره وه گرت هینش.

که ژ و کین و بی ده شته کان به گشتی چوو بوونه ژیر به فرینکی قورس و له هیج لایه که وه ره شایی نه ده بیتر. رینکا به سه ته لۆک بوو، له زرشوینا به فر مۆر و نه شکاو بوو، له گهه ئه وه شا ریبوار به هاسانی ده یوانی به سهریدا بهرا و سووکه جی بی یه که به چی بهیللی.

ناسز ئۆقره ی نه گرت، بهر یاری دا بهر له خزی به ده سه ته وه دان سهرنیک له گونده به چکۆلانه که ی که دایک و خوشکی ژیانیان تینا ده برده سهر به دا ته وه. به لام بز گه یشتن به و مه به سه ته ده به یه رینگایه کی دوور و درژی بهر یایه.

ولانت تاریک ببوو، که گه یشته راستی نه و دۆله ی که گونده که یانی لی دهرکه وت، هه لۆنستینکی کرد و روانیه دینه نی ناوایه که، که به بهر پالی ته پۆلکه یه که وه به ییاد نه ابوو. له تاک تاکی ماله کاند روناکیه کی کزه لۆکه ده هاته بهرچاو. به لام له بهر سهرما و تووشی هیج که سینک به ده ره وه نه ما بوو. پینگی دوژمن که له سهر ته پکی پشت مالان بوو، نه فراده که ی خزی بوونه ژوو، جگه له گاله و

ئەمە كوردى ئىزانه يا كوردى توركييه يە يا كوردى عىراقە يا كوردى سورىايە پىنگەو باش تىئەكۆشن و بەيەكەو خەرىكن. لەم لاكان تىریشەو ھەر لەناو خۇيانا بەو جۆرە دەس بەدەنە دەس يەكەو و تىيىكۆشن، تا رادەيەك كوردستانى ئىزانىش جىگای ھىوای پەيدا كىرەو و جۆلاوئەتەو و لە داھاتوودا زۆرتەر پەرە ئەسىنى و ھىوادارم زۆرتەر پەرە پىسىنى و دەس بەدەنە دەس يەكەو و بتوانن ئەو جۆرە وا پىش خەزەت بكن.

* لەمەر مێژووى تازەى كوردەو زۆر شت نووسراو و يەكئىك لەوانەى كە رۆئىكى مەزنى بىنيو مامۇستا كە مال مەزھەر ئەحمەدە و پىشترىش مامۇستا محەمەد ئەمىن زەكى، بەلام لەسەر مێژووى كۆنى كورد تا رادەيەك لىكۆئىنەو و تووئىنەو كەم كراو و لە سەردەمى «مادەكانەو تا دەگاتە پىش شەرەفنامەى شەرەفخانى بەدلىسى شتىكى ئەوتق روون نىيە لە مەسەلەى مێژووى كورددا، ئايا ئىوہ لەو

بارەو شتىكتان كىرەو يا خەتئىك دەناسن كە لەسەر مێژووى كۆنى كورد كارئىكى كىرەبى؟ - لە راستىدا لە بان مێژووى كۆنەو تىكۆشان كەم بوو. ھەلبەت من لەسەرەتای ئەو مێژووى كورد و كوردستانەو بەرئ لىكۆئىنەو م بوو و تووئىك بەرەلەو بە تىكرا نووسىو. باوەكوو نامانج و مەبەستى من بۆ نووسىنى ئەو مێژوو ھەر ئەو بوو كە بتوانم جۆرئ دابىنىم لە داھاتوودا ئەگەرەكوو زمان و مێژووى كوردى لە زانسگدا گۆترائەو و بخوئىنەو، بتوانن بىكەپنە چوار بەشەو بۆ دەورەى خۇلى چوارسالەى زانسگ كە ھەر بەشىكى لە سالىكى خوئىندندا ئوستاد بتوانن بىلئىتەو و خوئىنكار بتوانن كەلكى لئى وەرگىرئ. لەو بارەو ھەر لە ۵۰۰۰ سال بەر لە پەيابوونى مەسىحەو، بەلام تا رادەيەك كورت، نووسىو، بە بەلگەو، شوئىنەوارەكانم ناو بردو و ئەمانەى واتيا. بەلام باش ناتوانم بلنم كە ئەو ھەموو كەس رازى ئەكات. وا لە رادەى قەناعەتا، نىيە لە

رەزايەتا، بەلكو ھىوادارم لە داھاتوودا خەلكى تر بكونە شوئىن لىكۆئىنەوئى زۆرتەر و بتوانن باشتر روونى بكنەو.

پاشان داوامان لە مامۇستا بابان كرد كە بە دەنگ بەجۆش و پەر سۆزەكەى خۇى كە سەردەمىكى زۆر گوئى گوئىگرانى رادىوئى كرماشانى پىن راھاتبوو و ناشناى بوون، پارچە شىعەرىكى خۇيمان بۆ بخوئىنەو و ئەوئىش دلى نەشكانن و ئەمەى خوارەوئى بۆ خوئىندىنەو.

- ئەمە پارچە ھەلبەستىكە لە سالى ۱۳۶۰ دا بەبۆنەى كارووبارى نالەبارى سەنەو دامناو بەناوئى «سكالا بۆ ئاوبەر». ئاوبەر كۆئىكە لەلاژووى سەنەو، لە رابوردوودا سەيرانگاگەلى باشى ھەبوو، كە بەداخەو زۆرتەرى سەيرانگاگانى لەناوچوو و وىزان بوو.

داخى دەروون ھەموو ھەلئىزم دەم بەسەم لە وتن باشە بلنن سكالانى كىرەو بابان خۆت بخە حەچەل و چارى ناچارەكە

چى بگم ناكۆئى دەردەكان بىژم چوون دەور و بەرم چەن كەسى جاشە ئەك ھەوال بەدەن بەدەسدارەكان ئەنجا كە بىزە و تەلئى بارەكە

فدای لایەلە ھزار تەرزت بىم فدای شەرەكەى خوارى باخانت كوا نەسىمى خۆش شوئىن بارانت كوا بەفرى زۆدى ناو بەفرەچانت پەكیان كەرتووە پاك ئاسپارەكان چى لئى ھاتووە دەورەكانى سەفا ياخا ئەمىنى لە ناو ناوم كوا باخى جوانى نزیك قەمەریە كوا ورشە وریش چراكانى شەر كوا دەول و زوئنا و زرمە زرمەكەت خدرىاس ئەلئى قەيسى كۆلە بۆچى رووخاوە قەسرى خەسراوا كوا چەمەن خوارووى پر لە ئاوى ئەو ئەمىرىە بوو جىگای بايقووش تاقە دار تەنبا كەرتووەتە نالە ساقارا ئەلئى لەگەل ياخى بە ئەوئىش لە لایەن خەلكە و براو سەرەنجى بەدە شارى دامانت ھەموو خەلكى شار قەلاخى پلشان ھەموو نارازى ھەموویان خەمبار ئەلئى شادى گەل پاك چووەتە كۆل ھەر كوشت و قەزا و سەرخۆشى بارە كەس لە كەس ناكا گەردن نازادى تەنانەت رابچىش راوى بەتالە قەت رىگا نىيە لەبۆ رىبووار نازانم بۆچى خەلكى كەوتە دار

ئاوبەر فدای لوتكى بەرزت بىم قوربان لاپەرەى كوچك قورنانت كوا سەفا و سەوزى جارى جارانت كوا پونگى بەفراو دۆل و لاپانت بۆ بىن ناو ماون ھەموو چارەكان سەرا و مامانگە و ئاركانى شەفا بۆچى وا لئىن لئىلوى چارم بۆچى چۆل بوو سەحراى زەفرەرى كوا مېوانەكان سەحراكەرى ئەو كوا سەيرانكەرى خۆز زەندەكەت كانى نارائىش بۆچى وا چۆلە بۆچ وا وىزان بوو موبارەك ناوا كوا چوارباخەكەى دەور و ئاوى ئەو ئامانپە بۆچ بوو بە جىگای نەخۆش بۆچ بان شىلانە و ھەبا بىن حالە سەرئەخت وىزانە و بىن گۆل ياخى بە تەكپە و چەمەنت دابەشكراو ھەرچەن ئەمەپە كارى باخانت شارى چى بوو شارى خاموشان ھەموو نازىتە بار خۆم و كەس و كار كەس نابىنى پىكەنى بەدەل سنى سال تەوارە خۆشى ئەماو لە جىژنا ئەپە موبارەك بەدى ژيان بۆ ھەموو تەراوى تالە ئەوئەن زۆر بوو بىكار لەناو شار نە پىخۆر ھەپە ئەن و ئەن

ئەمەش وەلامى ئاوبەرە كە وەلامى داوئەتەو

ياخا تا سەد سال مەرگت نەبىنم ئاوبەر چى بلن ھى خاكى بەسەر ھەموو سەيرانگەى بوو بە كەلو ھەك چەرگ زولە پىخا كراو پارە سەد پەرەى سووتا لال بىن زوانم ئامانپە و سەرئەخت ھەم كانى سەفا بەرگى شەخسەكان خۆزەتە دەريا ئەمىرىە وەكوو شامى نۆگون بەخت قەسرى خەسراوا باخى لەناوئەشت دالەبىكەش ئەما بۆ كانى باران ئەو لە من پىستەر كەرتوئە پىسى ئەزانم خەلكى كەرتوونە نالە چى بۆ باخەكان يا دەشت و شارم ھەزار چار بوو لەم كار و باپە نارمەحت مەبە ئەپرا ئەمىچە

شوكراللى بابان رۆلەى شىرىنم بىستەم سكالات كىرەو بۆ ئاوبەر ئاوبەر ئاوبەرى جارن ئەماو لوتكە بەرزەكەم بەمىز خومبارە لاپەرەى بەردى كوچك قورنانت سەرا و مامانگە و ئاركانى شەفا وشكاروبان ھاتو داریان بەريا ئەما سەيرانگەى زەفرەرى و سەرئەخت دۆل ئاسپارەكان ھەرەكوو بەھەشت ھەموو كۆل بوون پاك بوون وىزان باسى شارت كرد شارىك ئەبىسى ئەزانم حالى سەن بەدخالە منىش وەكوو تۆر زۆر خەفەت بارم بەلام چى بلنم چىم لەدەس ناپە بەنىادەم ھىچە

نووسراوکه پیشیم هیشتا نه دیوه. به لأم وهما شتیك راستییه که به یانی کردووه. تنیا شتیك هه بی به داخوه نیمه مه رکزی قدرهتی تبلیغی به دهستانهوه نییه. بز نمونه نیستا له چیگایهکی وهکوو تاران هه سال به ناوی سالگهردی کوچی دواپی نیما ناههنگیک دانهنن، رادیو باسی نهکا، تلهفزیون باسی نهکا، رۆژنامهچکان باسی نهکن. هه نهه بزخوی بری گهردی نهکاتوه. له لاه نیمه نه بشکی رادیویهکی سه ریه خومان هه به دهستانهوه بی، یا رادیو و تلهفزیون، یا رۆژنامهچ یا گۆنارهکان، که نهوی و پیوسته له باره ی گۆرانوه بوئی. نهوی نه نووسره گوتهوه، راستی نهویه. زۆر فاسیله هه به له بهینی ماموستا گۆران و نیما، نوسوله ن قیاسی نیما له گه ل ماموستا گۆران به پی بیروپای من قیاسی خا که له گه ل عالمی پاکا. گۆران زۆر به رزه، له وه به رزه، له وه به دهسه لاتره. نه من هه له باره ی ماموستا گۆرانوه، هه له باره ی نیماوه، زۆر لیکلایومه توه و بز م روون بووه توه که به راستی ماموستا گۆران زۆر به رزه. نه نووسره هه چییهکی نووسی بی راستییه.

* نه مرۆ زمانی کردی به سن تپیی جیاواز ده نووسریت، له کوردستانی ئیزان و عیراق به تپیی فارسی یان عه رهبی، له کوردستانی تورکیا و سووریا تپیی لاتینی به کا ده هین و له سۆقیه تپیی کرلیک، بیگومان نهه گیروگرفتیکی گهردی بز تیکه لایوون و دروست بوونی زمانی نهده بی به کگرتوی کردی دروست کردووه. کردیکی کوردستانی تورکیا نهده بی که له کوردستانی ئیزان یا عیراق ده نووسریت نه ناتوانی بیخوینتهوه، کردیکی کوردستانی ئیزان یا عیراق نهده بی که له کوردستانی سووریا یا تورکیا یا سۆقیه ده نووسریت نه ناتوانی بیخوینتهوه، یانی نه زمانه نهده بی به کگرتوه که کردی هه موو لایک و هه موو دیالیکتی بتوانی بی بیخوینتهوه و لئی تی بگا و پی بنووسی نیمه نیما. نیوه نه مه سه له به چون ده بین و باشترین ریگا بز چاره سه رکردنی نه گیروگرفته چییه و نه زمانه به کگرتوه چون دروست ده بی؟

- نهه بزخوی موشکیله به و چاره سه ریشی زۆر موشکیله به. چونکو کوردستانی تورکیا

به چه شه راهاتوون، نه له بهت به لاتینی نووسین زۆر باشه بز تیگیشتی تیکرای، به لأم کردی کوردستانی ئیزان و عیراق بهم زوانه ناتوانی به لاتینی راییت و بنووسیت و بخوینی. هه روهها کوردستانی شۆروه یی یا دانیشگاکان و ته عینی ته کلیف بز نمونه بز دانیشگاهی لینیگراد یا دانیشگاهی مۆسکو یا ماساچوسیت یا هافارد له ئامریکا یا نه زانستگهکانی تر، نیمه ناتوانن بیگهین. به لأم نیستا که بز کوردستانی ئیزان و عیراق باوهکوو هه له چه شه نووسی زمانی سۆزانی که بووه ته زمانی ره سی بۆمان، هیشتا بز دانانی دیارهکانی سه ر وشه ئیختلافمان هه به. بری کس بز (پ) گهرده حه وته کی له سه رز داده نی و بری له ژیز. بری بز (و) تهنگ یا (و) مه لوم تیره له بانوه دانه نی، بری تیره دانانی و دوو (و) نه نووسی. نه مانهش بزخوی بۆته موشکیله به که ته نانه ته له بهینی خومان. نیستا که هه نه زمانی سۆزانییه و هه به چه شه نووسی نه وا کۆبی زانیاری کرد له به غا دایناوه به پی بیروپای من باشترین چه شه له کوردستانی ئیزان و عیراقا به ر بگری و به لکو که کم بتوانیت به واته ناو زانستگهکانهوه، وهکوو سۆزین له پارسی یا چیگاکانی تر. یا وهکوو نهوش بزخوی موشکیله به که نیجاد دهکا که نیمه نه توانن له کتیب و شوینه وارانه وا له تورکیه هه به که لک وه برگیرن یا له مۆسکو و چیگاکانی تر هه به که لک وه برگیرن و هه روهها نهوانیش بز نیمه.

* وهکوو ئاگادارن، نهه زووف و باره ی که نیستا کرد و رۆشنییران و نووسه رانی کردی تیا نهژی و بلا بوونه و میان به هه موو دنیا، خه لکیکی زۆر له نووسه رانه و له رۆشنییرانه روویان کردۆته نه ده ب و نووسین و وه رگیران و ده رکردنی رۆژنامه و گۆنار و

کتیب چ له کوردستاندا له ناو شۆرهدا یا له شارهکاندا یا له ده رهوی ولات، له ولاتهکانی نه وره پایی نوور و نزیک. نه وه نه ده ی نیوه شتتان به رچاو کهرتین یا بیستی یا خویندنیستانهوه چون نهه زووف و باشه رۆژی نهه جو لانهوه رۆشنییرییه هه لده سه نگین؟

- نه له بهت نهه چیگای هیوای زۆریکه بز داها توو و به کی له ریگا باشه کا نه بز نهوه ی که کوردستان به نامانجی خوی بگه ی نی و سه رها هه نه بی له ریگاوه بی. وهکوو (رینیسانس) که به شوین خوی ره شی میژوا له نووریا پهیدا بوو. له پیشا رینیسانس نه ده بی بوو و به شوینیا کرا به سه نه ته ی و شتانیکی تر. نهه مهش به که م ریگایه بز سه رکوت و پیش رهوت، بز به کگرتن و زرگاری. هیوادارم هه موو نهوانی که له ریگادا تی نه کوشن سه رکوتو بن و نهه بیته رچه بز لوهکانمان و بز رۆشنییرهکانمان و بز به ره ی داها توومان. نه گه ر وهکوو نیمهش نه بوون کۆرهکانمان، به رهکانی له م رچه که نهوان شکاندویانه پیا به رن و سه رکوتو بن و بتوانن به نامانجه وا نیمه گرتومان ته پیش چاو بۆیان یا ناو ته خوازین بۆ پی بگن.

* نه گه ر بیت و ته ماشای جمجولی نه ده بی و رۆشنییری بگهین له هه ر پارچه یه کی کوردستاندا به جیاواز و له ده رهوی کوردستانی، نه له بهت نه مرۆ نه ده بی ده رهوش پهیدا بووه وهکوو چون عه ره بهکان نه ده بی (مه هجر) یان هه بوو، نیمهش نهوه نیستا تا راده یه که وای لی ها تووه. نیوه نه جمجوله نه ده بی و رۆشنییری چون ده بین و له کوردستانی ئیزاندا چی کردووه و تا چ راده یه که چوه و هه روهها له شوینهکانی تری کوردستاندا و له ده رهوش؟

- هه له بهت وهکوو پیشان گوتم، بز کوردستانی عیراق زۆر باشتر بووه و هه ل و مه رج له بارت بووه و نهوان تیکۆشانیان زۆرتر بووه. له کوردستانی ئیزاندا تا راده یه که له مه پیش له سا بلخ و چیگاکانی ترا تیکۆشان هه بووه و هه به. نهه مهش چن سالیکه له سه و ده وره پاری سه نش جو لانه توه، نهه بزووتته وهش که بۆته هه موو لایی نه گه رهکوو دهس پداته دهس به کهوه، هه روهها له ده رهوه بیستومانه که گه نه چکان و چه وانهکانمان بی نهوه ی گو ی له وه بدن

لهگه ئادا کردوون یا یادگار یه کتان لهگه ئایندا ههیه. له ناوانه ئی کهوا دیار بوون له بوارى هونەر و نهدهدا، سواره ی ئیخانیزاده، که ماوه یه کی زۆر له رادیق کارى کردوو، رهنگ ئیوه له نزیکه وه ناسیبیتان یا یادگار یه کی تاییه تیتان له باره یه وه هه بیت. پیمان خۆشه نهگه ر بۆمان باس بکه یه ت؟

له راستیدا من له گه ل ماموستا سواره دا زۆر نزیک بووم. ئه ویش سه باره ت به من زۆر رووخۆش و به خشنده بوو. له راستیدا سواره یه کی که بوو له نه ستیزه به رزه کانی ئاسمانی ویزه ی کرد که به داخه وه زوو به ده ست چوو و به و جزه ی وا بئش نه کرا که له هه مو زانست و کوردی زانی و هونراوه و نووسراوه ی ئه و که لک وه ریگرین. ئه لیه ت بۆ کۆچی دوا یی سواره ئه من بۆخۆم پارچه هه لیه ستیکم دانا به ناوی «سواره رۆ» کاتیک که رۆبیم بۆ بۆکان بۆ پرسه که ی، هه ر ئه و شه وه له به یانی که نه مو یست بۆم دانیشتم ئه و سواره رۆمه بۆی وت. به شوینیا رۆمه ئه ویننه و له سه ر گۆکۆکه ی ئه وه م خوینده وه و شه و له مالی قاسماغای مامی مامه وه. ئه لیه ت که سانی ترمان بووه که له ریگی ویزه و ویزه وانی و نه ده ب و نووسینی کوردیا له رادیق و ته له فزیون زهحه تیان کیشاوه، به لام سواره وه کوو فارسان ده لێن «تافته یه کی جودا بافته بووه به لای منه وه زۆر به ریزه، به ریز بوو و به جزوی که هه میشه گوتومه بیجگه له خه وه به ردینه و باقی هونراوه کانی تری هه ر له هونراوه که ی هه لۆیا ئه و تاقه شیعره که ی دوا یی به سه د دیوان له دیوانانی شاعیران ده وێ.

بۆ هه لۆی به رزه قه ری به رزه مژی

چۆن بژی شه رته ته وه که چه نه ده بژی

یادگاری باشیشی به لامه وه هه یه. چه ند رۆژی به ره وه ی کۆچی دوا یی بکا. من په یامم نارد بۆ لای ماموستا جه میل رۆژه یانی که بیستومه سواره هه لۆی به فارسیش گوتوه، هه لۆی فارسیم بۆ بنووسی و بۆم بنیژی، ماموستا رۆژه یانی ئه روا بۆ هه والی له نه خۆشخانه و پنی ئه لێ. سواره ش نامه یه کی بۆ نووسیم له سه ره تا وه سلو و هه وال پرسى و گوتویه داوا ی هه لۆی فارسیت لیکردووم، کاک بابان چۆن نه کړئ هه لۆی فارسی؟ یانی چۆن له ناو فارسدا هه لۆ هه لئه که وئ. من هه لۆم به فارسی نییه، ئه وه ش کوردیه که ی به سه رچا، ئه لیه ت به ره له

نیوه بۆ ده سی پیکردوو و نووسویه ته وه و بړیکی نووسیوه و گه یشتوو ته نیوه، داینا بوو که دوا ی نیوه بۆ پاشماوه که ی بنووسی. دوا ی نیوه بۆ فه وتی کردوو. که ئه و نیوه یانه بۆ هینام منیش به ناو بیروه ریبه کی زۆر با ییدار دامناوه.

* له باره ی رۆژنامه ی کوردستانه وه که سه رده میک لێره ده رچوو و ئیوه ش کارتار تیدا کردوو، حه ز ده کم تووزیک به دریزتر باسی بکه یه ت. که ی و تاکه ی ده رچوو و چ جزه رۆژنامه یه کی بووه و کن کارى تیدا کردوو؟

له ناو رۆژنامه یه له سالی ۱۳۳۸ وه تا سالی ۱۳۴۲ ده ره ئه چوو یانی ماوه ی چوار سال، ماموستا سدیق مفتی زاده که ئه ویش یه کی که له دانا یانی پایه به رزه مان بووه و به داخه وه ئه ویش له ده س ده رچوو و کۆچی دوا یی کردوو. دوکتۆر عه بدوله رحمانی سیرا جولدینی شیخ عابید و ئه لیه ت به سه رۆکه یه تى ماموستای پایه به رز به دیعوازه مانی که یه کی که له زانا یانی زۆر پایه به رز و به ناو بانگی رۆژه لات بوو نه ته ئی بلیم ئیران و کوردستان، ماوه ی چوار سال ئه و رۆژنامه مه مانه به زمانی کوردی، لاپه ره یه کی به کوردی شیمال که ئاغای خوسروه ی شیخ کانتۆ له وئ ئیشی ده کرد ... له تاران ده ره ئه چوو و ده رمان ئه کرد و پیکه وه کارمان تیدا ده کرد. پاشان له باری ئابووریه وه (مادییه وه) که بلین (نه گۆرهنی) وه بۆمان هه لئه سه روا و هه روه ها به هزی چۆنیه تى کاروباری ئیرانه وه زۆرتری ئه ده بی بوو ئه لیه ت مه به ستی سیاسیشی تیدا بوو. ئه من بۆخۆم له وئ په یوه ندی کرد و ناسینا لیزمی ئیرانم ئه نووسی. نزیکه ی ماوه ی سنی سال سنی سالو نیو ئه و مه به ستانم له م باره وه نووسیوه.

* بیگومان ماوه یه کی زۆر که ئیوه له گه ل ئه ده بی کوردیا خه ریکن و شاره زاییه کی باشیشتان له شیعری کوردیا هه یه. ئه گه ر گۆران به نوێکه ره وه ی شیعری کوردی دا بێرنی که هه روا شه، ئیوه شیعری کوردی پێش گۆران و پاش گۆران چۆن هه لئه سه نگین؟ و شیعری کوردی ئه مرفۆ چۆن ده بین؟

– گۆران، مه قته عه، مه قته ع ... بیگومان هه موو شتیکی وا له حا لی ته حه زۆک و پێش

رهوتا. ئه لیه ته بۆ شیعری و ویزه ش هه روا یه. ماموستا گۆران جگه له وه ی یه کی که له بناغه دانه رانی شیعری نوئ بووه و باشیشی داناوه نه ک وه کو «نیما یوشیجی» فارس که گۆنی گۆنی شیعری تازه ی داناوه و له هه ر گۆنییه کی لاپه ره یه کی به ده رد ئه خوا. له راستیدا ماموستا گۆران یه کی له هونره پایه به رزه زۆر به ریزه کانی ئیمه یه و ناتوانین ته نانه ت به ناوی مه قته ع دا بینین. ئه بی بلین سه رمه تا، بناغه دانه ر، په رپێنده ر و خالیقی شیعری نوئ. ئه لیه ت ئیستاش زۆر له هونره کانه مان که وتوو نه ته شوینی و سه ر ئه و سه یک و ره ویشه.

با وه کوو تا ئیستا که س وه کوو ئه وى نه گه یانده وه به لام له داها توو دا ئیحتما لی هه یه هونره رانی باشمان تیدا په ida بییت له باره ی شیعری نوئ وه، ئه مه ش نا بیته ئه وه ی هه روا که ئه لێن (ئیشاتی شه یی نفی ماعدا ناکا). ئه وانی ترمان ئه وه نییه ته قتیعه بکه ین ، بلین له ناوی هونره رانی رابووردووشا هونره رانی پایه به رزی باشی زۆرمان هه یه، چی ئه وانه ی له باری نه ته وایه تییه وه شیعریان گوتوو وه یا غه رامیات یا (ظهار فضل) هونراوه کانی تر. ئه لیه ت له سه رده میکا زۆتر هه م بۆ نیشاندان یا ئیزهاری فضل یا هه رچه یه بووه وشه و که لیماتی عه ره بی زۆریان به کار بردوو، که ئه وه ش یه کیکی مه لایه تی ئه م به لایه ی هینا وه ته سه ر زمانه که مان که عه ره ب زه ده بوون، یه کیکی تریش نیشاندانی زانستی خویان بووه به ناوی (ظهار فضل) کوردیانه که ئه وه ش جینگى گله یی نییه. سه ره پای ئه وه ش هونراوه ی باشمان هه یه، هونره رانی باشمان هه بووه، هه ر کامیکان ناو بیه ین بۆخویان پله و پایه یه کی به رزیان هه یه.

* وه کوو له م رۆژانه دا بیستمان، له سه نه نووسه ریک کتیبکی نووسیوه، که به راوردیکه له نیوان نیما یوشیجی فارسی و گۆرانی کوردیا له تازه کردنه وه ی شیعردا. گوا یه ئه و نووسه ره گۆرانی له رووی ده سه لات و له رووی تازه کردنه وه وه توانتر و به ده سه لاتر و سه رکه وتووتر زانیوه له مه یدانى تازه کردنه وه ی شیعردا. جا نازانین ئه و نووسه ره کی یه؟ کورده یان نه؟ ئه گه ر له و رووه وه با سیکمان بۆ بکه ی.

– به داخه وه نازانم و من نووسه ره که نا نامم.

چاوپیکه و تنیک له گهل

ماموستا «شوکرولای بابان» دا

ناماده کردنی

ئهمجد شاکهلی و مارف عومدر گول

کارتان کردوه، کاری رادیو یان رادیو ته نسییری رادیو له سهر کورد و له بلوکردنهوهی بییری نه ته وهی کوردیدا و گه شه پیدانی نه دهی کوردی و چوونه ناوخه لک و تیکه لاوبوونی له گهل خه لکدا، چوون ده بین و راتان سه بارهت بهوه چیه؟

– نه له بهته راگه یاندن به ههر چه شنیک بیت زرد شوینی هه به و شوین نه کا. رادیو یه کیکه لهو هه کاراتهی که له هه موو هه کاره کانی تر زرد شوین نه کا له ناو خه لکا.

له ماوهی ئه ۲۰ ساله ی که من له رادیو و ته له فزین بوم بۆ ئه مهنه ج و مه به سه تیکوشام و زرد باش بووه و لام وایه زردتر رو کردنی خه لک بۆ ناسینی خزیان... بۆ ناسینی زمانیان و ره گه زیان، رادیو زرد شوینی کردوه و نه وانیش باشی تیگه یشتوون.

زردتری ئه م ناگاداریبانه به هه ی نووسینی کتیب و دیوانی هه نه ره کان بووه و به شوینیا رادیو و ته له فزین. نه له بهت گه ژفار، ره ژنامه چه نه ماتهش زرد کاریگر بوون و شوینیان کردوه. ئیعه چه ند که سیک چوارسال له تاران ره ژنامه ی کردستانمان دهر نه کرد... باش بوو... نه ویش خزمه تیکی باشی به گه له که مان کرد، به لام به داخه وه ئه ناژادی و کراوه بییه ی وا له ولا هه بوو لیره نه بوو و ئه خزمه ته ی که له کردستانی عیراقدا به زمان و نه ده ب و ویزه و ویزه وانیشی کردستان کراوه زرد به رزتر و به ریلوتر و باشتر بووه. هیوادارم هه ل و مارج وا له بار بی که بۆ له مه وواش هه موو که سه کانمان... هه موو نه وانیه ی وا نه توانن له رینگای گه ل و به ره کانمانا هه نگاو هه لگرن... تیکوشن و سه ره که وتوو بن.

* ئیوه که ماوه ی ۲۰ سالیک له رادیو و ته له فزیندا کارتان کردوه، دیاره له نزیکه وه که سانیکی زرد له هه نه ره مندانه و نووسه ران و شاعیرانی کورد نه ناسن یان کارتانه

* نه و کتیبانه ی که تا ئیستا وه به ره مه ت هینان و چاپت کردیون یان به ده سته وه ن بۆ چاپ، چین؟ و چه کاریکی نه ده بیت زیاد کردوه، یانی له چه کاریکی نه ده پیدایتر کارت کردوه؟

– له سالی ۱۳۳۷ ی ئیرانیدا... یه کیک له تیزه کانی دهره ی لیسانس به ناوی سه لاجودینی نه یوی قاره مانی نه مری کورد به چه شن کتیبیک له چاپ درا و لاوبووه وه. به شوینیا له سالی ۱۳۵۸ دا نامیکه یه ک یا کتیبچه یه کی بچوکم به ناوی کورد و کردستانه وه نووسی، که هه ره له سه ره تاره به کورتی باسی هاتنی کورد و دامه زریانان و بری له هه ستانه وه کان و نه ماته ی تیدا بوو، نه له بهت ئیستا نه دوو کتیبه نایاب بووه. له سالی ۱۳۶۱ دا فره نه نگیکی

فارسی- کوردی م نووسی و نه ویش چاپکرا، به شوینیا میژویه کی تیکرای کورد و کردستانم نووسیوه هه ره له ۵۰۰ سال به ره له په یابوونی مه سیجوه تا نوای زنجیره ی په هله وی و سه ره تای شوهری ئیران، نه وه هیشتا چاپ نه بووه، به شوینیا گولزاری کردستانم نووسیوه، که بری له هه نه رانی کون و ئیستا و بری له هه نه رانی خزمی تیدایه.

ئیسته ش فره نه نگیکی کوردی- فارسی م به ده سته وه یه که بۆ به رگی یه که می گه یشتومه ته نیوه، (ب) ی نوای هاتوه. زووتر بری ل نووسراوه کانم له باره ی کورد و کردستانه وه بووه، په یوه ندیه کانی کورد له گه ل ئیران و ولاتانی تردا، تیکوشینه کانی کورد له سه رانه ری ژبان و به ره له میژوو دا. بریک شانۆگری و چیرۆکی شانۆگری و تابلوه موزیکال و نه ماته شم نووسیوه، به لام به داخه وه ئیستا هه ل له بار نییه و هه مووی هه روا دانراوه و له چاپ نه دراوه، بیجگه له دوو سئ کتیبه نه بیت.

* بینگومان ماوه یه کی زرد له رادیوی کوردیدا

هاوینی ۱۹۸۷ له کردستان و له شاره خنجیلانه که ی سنه په هه لم زانی که دیده نییه کی ماموستای به ریز و هیژا شوکرولای بابان بکه م.

وا ریکه وت که کاک مارف عومه رگولیش بیته هاوه لی دیده نییه که م و بووقالی چوینه مالی ماموستا و له ره ژی ۱۹۸۷/۸/۲ دا ئه م چاوپیکه وتنه ی خواره وه مان له گه لدا کرد. ده مه ته تیکه له سه ره کاسیت تو مارکرا بوو و ئه من بۆخوم هینامه وه سه ره کاغه ز و ده فه که شه ده سکاری نه کراوه، ته نی نه وه نه بی که هیندی وشه که کوردی نه بوون، لیره دا کردومه ته کوردی و زوریشی هه ره که خزی ماوه ته وه له به ره هیشته وه ی تام و چیرۆکی رسته کان.

ئهمجد شاکهلی

* سه ره تا... نه گه ره باسیکی ژبانی خوتمان بۆ بکه ی... له مندالییه وه تا وه کو نه مرۆ؟

– من... هه ره له سنه له دایک بوم. خولی مندالی و جه وانیم لیره گزه رانه وه تا دیلوم وه رگرتوه. به شوینیا بو خویندنی دهره ی به رز ره یشتومه ته تاران، له وی لیسانس وه رگرتوه له رسته ی ئیلاهیات... ره وانناسی و داوه ری یا (قهزا، قه زاوت). ماوه یه ک له وه زا ره تی نیوخدا بۆ شاره وانی دامه زراوم و بوم به کار به ده س له وی. له ویوه له سالی ۱۳۳۷ وه هاته رادیو، که له سالی ۱۳۵۱ دا له گه ل ته له فزیندا ئیدغام بوون، بووین به لئیره سراوی به رنامه کانی کوردی ئیران.

هه له بهت به شوینیا، له کرماشان، له سنه، له ره زانییه به ناوی به ریوه به ری گشتی رادیو و ته له فزینیا ئه م سئ ئوستانه ئیشم کردوه. به داخه وه ئه جیره وایشی، خوم رازی نیم له خزمه تکردن به گه ل و به ره که ماندا با وه کو ماوه ی ۲۰-۳۵ سال به راستی خوم ترخان کردوه بۆ ویزه و میژوو و زمان و نه ده بیاتی کورد.

ریکخراوی خویبون به ناوی کوردستانهوه نامهیهکیان بۆ نهجمهنی گه لان نارد و له هه موو زۆرداریهکی له کورد دهکریت ناگاداریان کرد، داوای مافی چاره نووسی کوردیان کرد، هر وهکوو هه موو گهلانی تر، به لام له بهر نهوهی نهجمهنی گهلانیش هر به دهست بهریتانیا و فه ره نساه بوو، ته نانهت وه لامی نامه که شیان نه دایه وه، چ له وهی که له سه ر گینوسیدی دژ به کورد دهنگ به رزیکه نه وه و به پینچه وانه وه هر له سالانه دا داگیرکه رانی کوردستان پاره و چه کیکی زۆریان له ئیمپریالیزمه وه وه رگرت له سالی ۱۹۳۶ دا ده رسیم شایی خۆیناوی کوردستانی ده گپرا، و دژ به داگیرکه ری تۆرانی راپه ری - تۆرانیزم بریاری «ره سمی» دابوو که ئیتر نه کورد هه یه و نه کوردستان، به راست و چه پ دا پروپاگهنده ی بۆ ده کرد، له شکر و پۆلیس بۆ راگواستن دایان به سه ر شاری ده رسیم دا - ده رسیمه کان داوای تۆرانیه کانیان ره ت کرده وه، که مال نه تاتورک و عیسه مه ئینه نوی وه زیری ناوخۆ خۆیان سه ره پرشتی له ناو بردن و لیدانی هه موو راپه پینه کانی کوردی نه و سالانه یان ده کرد و ته نها چاره سه ریان بۆ مافی چاره نووسی نه ته وه و نیشتمانیکي داگیرکراوی وه کوو کوردستان، کوشتن و برین و وه لامی ناگر و تۆپ باران بوو، له هه مان کاتدا داوای نازادی و دیموکراتیه تیان بۆ گهلانی جیهان ده کرد، له کورده کانی ده رسیم سی (۳۰) هه زار پینشمه رگه یان چوونه ریگه ی له شکری دهنده ی داگیرکه ر و ماوه ی دوو سال شیرانه نه و له شکره یان په ریشان کرد و به هه زاران سه ریان و نه فسه ری تورکیان خست، پایته ختی تورک له ترسی راپه پینی ده رسیم ترسی تیدا سواریبوو، به جۆریکی نه و تۆ که باوه ریان به درۆکانی خۆیان نه ما بوو له سه ر کورد و کوردستان که بتوانن هه روا به ناسانی کۆله ی بکه ن هر له بهر نه وه به په له نامه یه کیان بۆ سه یه ره زای سه رکرده ی راپه پینی ده رسیم نارد که ده خوازن گه تۆگۆ بکه ن له گهلانیان دا، کوردی دلپاک و بی چاره ش یه کسه ر ناگری راگرت، سه یه ره زا خۆی چوو بۆ گه تۆگۆ له گهل تورکه کان، هر له ویدا تۆرانیه بی به لینه کان له جیاتی گه تۆگۆ سه یه ره زیان له گهل وه فده که زنجیر و که له چه کرد و بردیان له رۆژی ۱۸/۱۱/۱۹۳۷ دا له ناوچه ی راپه پینه که له سیداره یان دان، بۆ نه وهی کورد چاوترسین بکه ن، به لام نه یان زانی به وه زیاتر نه وتیان کرد به ناگره که دا، سه یه ره زا سه ره برزانه له به رده م سیداره که دا به تۆرانیه کانی وت: «ته مه نم ۷۵ ساله. ئیستا له سیداره ده دریم، گیانم ده چپته پال گیانی قوربانییه کانی خه بات له پیناوی کوردستان دا. ده رسیم سه رنه که وت، به لام کورد و کوردستان هر ده مینن. لاوانی کورد تۆله ده که نه وه. شه ره مزاری بۆ سه تمکاران».

له شکری ره گه زپه رستی تۆرانی ئینجا ده ستی کرد به کورد کوشتن و راگواستن، به هه زاران ژن و مندال و پیری ناوچه که یان کوشت و به و سه رمای زستانه به هه زارانیشیان

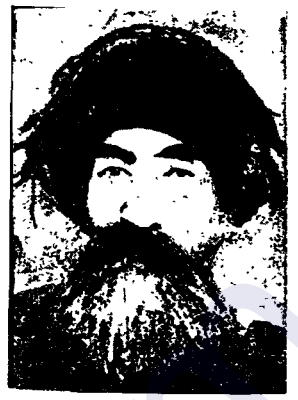
ئاواره و ده ره به ده ر و برسی و سه ر رووت و پهی ته ی کرد و مه گه ر هر گورانیه فۆلکلۆرییه کانی نه و سه رده مه ناسوری تراجیدیای ده رسیمی به ته واوه تی بۆ تۆمار کردین ئه گینا هینشتا ده رسیم نه بۆته نامانجی لیکۆلینه وهی تیوری و میژوویی بزۆتنه وهی نازادیخوازی کورد و هر له بهر نه وه بۆ کرنووش بردن له به رده می پایه ی به رزی شه هیدانی ده رسیم دا ده بیته بزۆتنه وهی نازادیخوازی کوردستانی به وتار و سیمینار و لیکۆلینه وه سوود له لایه نی گرنگی ده رسیم و پالنه وانیتی و جوانمه ری دانیشتوانی بلاپۆکاته وه، چونکه به بی میژوو و زانین و لیکۆلینه وه له هه موو په نا و پینچ و به رزی و نزمیه کی و به تاییه تی میژووی کورد و شوپشه کانی بزۆتنه وهی نازادیخوازانیه ی کورد ناتوانیت پشت به توانا نه پینییه کانی نه ته وهی کورد به سه ستیت ... نه و گه له ی که له ناخی هه موو نه فه ریکی دا رقی پیرۆز هه یه دژ به داگیرکه ران و چه وساندنه وهی نه ته واپه تی، به لام پیویستی به هاندان و بیرخسته وه و گوشت کردنی میژوویی هه یه، له باری ئیمپرودا ریکخراوه کانی بزۆتنه وهی کورد له هه موو که سیک پتر به ر پرسیارترن بۆ نه و پینشه وهی کردنه !.

په راوێزه کان:

- ۱- ئیمپریالیزم ترسی میژوویی هه بو له کورد ... به باوه ری نه و بوونی ده وه ته ی کوردستان مه ترسیه ک ده بوو بۆ به رژه وه ندییه کانی له ناوچه که دا ... ئاوا و به م جۆره تۆله ی خاچ هه لگره کانی له کورد کرده وه.
- ۲- سالی ۱۹۳۷ په یمانی «سه عه د ئاباد» له تاران له نینوان ئیران و عیراق و تورکیا دا مۆرکا ... په یمانه که بۆ پاراستنی ناوچه که بوو له راپه پینی چه کدارانه و ... هتد ترسی ئیمپریالیزم پتر له کورد بوو.
- ۳- تورکیا له کاتی لیدانی راپه پینی ده رسیم دا ۱۹۳۷-۱۹۳۸ له به ریتانیاوه نۆزده ملیۆن لیره ی سه ترلینی بۆ هات. (ش. میلیه ر، کورته ی میژووی تورکیا).
- ۴- له سالی ۱۹۳۸ دا که مال نه تاتورک مرد، به وه ش چاکترین خزمه تی به مروفاپه تی کرد.
- ۵- خویبوون، ریکخراویکی رامیاری کوردستانی بوو، له ۱۹۲۷-۱۹۳۰ راپه پینی چه کدارانه ی ئارارات (ناگری) هه لکرده بوو ... به دریزیای سنی سال زیانیکی زۆریان له نوژمن دا، ترسیکی زۆریان خسته دلی ئیمپریالیزمه وه، هه رچه نده سه رنه که وتن ...

سه رچاوه کان:

- ۱- ش. میلیه ر - کورته ی میژووی تورکیا، ۱۹۴۸، چاپی رووسی.
- ۲- د. کینین، کورد و کوردستان، ۱۹۷۰، چاپی ئینگلیزی.
- ۳- م. حه سه رتیا، راپه پینی دیرسیم، ده ستوووسی کوردی - وه رگپۆج. حه یده ری.
- ۴- ج. صالح، تۆرانیزی تورک له نینوان ره چه له ک و فاشیزم دا، ۱۹۸۷، چاپی عه ره بی.
- ۵- ش. بيشکچی - نامه یه ک بۆ به رگری له کورد. رۆژنامه ی گهل سالانی ۱۹۸۵-۱۹۸۷، چاپی عه ره بی.

بۆ یادی په نجا ساله‌ی راپه‌رینی ده‌رسیم

جه‌مشید کوردق

فاهی و نازی و راسیسته‌کانی ئه‌ورویا و ئه‌مهریکا هه‌نده‌ی تر درنده‌یی خۆیانی زاخاو دایه‌وه.

پاش جه‌نگی جیهانی یه‌کم و لاته ئیمپریالیسته‌کان به سه‌رکردایه‌تی به‌ریتانیا و فه‌ره‌نسا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ئابووری و ستراتیجی خۆیان رۆژه‌لاتی ناوه‌راستیان داگیرکرد و به‌و جۆره‌ی که به‌چاکیان زانی نه‌خشی رامیاری ناوچه‌که‌یان گۆپی و چه‌ند کۆلکه ده‌وله‌تی کارتۆنی سه‌ربه‌خۆیانیان تیا‌دا دامه‌زاند له‌وناوه‌دا کوردستانیان له‌باربرد له‌ جیاتی سه‌ربه‌خۆیی هینتایان به‌ زۆری زۆرداری و به‌ سنووری ده‌ستکرد که نه‌ سنووری میژوویی بوون و نه‌ سنووری نه‌ته‌واپه‌تی، خه‌لکی کوردستانیان کرد به‌ چوار پارچه‌وه، خستیانه سنووری چوار ده‌وله‌تی کارتۆنی ناوچه‌که، که هه‌موو به‌ پیلانی ئیمپریالیزم به‌ ریگه‌وه ده‌چوون. له‌ سالی ۱۹۲۴ دا - کۆماری تورکیایان دامه‌زاند، و پیاویکی خۆیان که باوکی تورک مسته‌فا که‌مال بوو « ئه‌تاتورک » : واته «باوکی تورک»، کرا به‌ سه‌رۆکی، هه‌رچه‌نده کورد له‌ سالی ۱۹۲۲ دا په‌یمانی ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆی پندرابوو، به‌لام له‌ سالی ۱۹۲۳ دا بریاری دابه‌شکردنیان ده‌رکردبوو، هه‌ر بۆیه‌ش ته‌نها هیز له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌راسته‌دا که دژی هاتنی ئیمپریالیزم خه‌باتیان ده‌کرد هیزی کوردستان بوو، له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی‌دا راپه‌رینی چه‌کداری دژی به‌ریا ده‌کرا، له‌وانه‌ شۆرشێ شیخ مه‌حمودی به‌رزنجی، شۆرشێ شیخ سه‌عیدی پیران، شۆرشێ سمایل خانی سمکۆ و شۆرشێ ئیحسان نووری پاشا و ئینجا شۆرشێ سه‌ید ره‌زا، هه‌موو ئه‌م شۆرشانه له‌ پیناوی ئازادی کوردستان دا بوون و ره‌وایی یاسایی و میژوویی و شارستانی خۆیان هه‌بووه، هه‌رچه‌نده به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ پروپاگه‌نده دژ به‌م شۆرشانه‌ش ده‌کرا و به‌هیزی بوردومان و تۆپ و تانک و کوشتن و برین و راگواستن وه‌لامی کورد ده‌درایه‌وه - هه‌میشه ئیمپریالیزم و نۆکه‌ره‌کانی ترسیان له‌ شتی زۆر خه‌راپ هه‌بووه که کورد بیهینیته‌وه ریگایان و هه‌موو ریسه‌که‌یان لی‌بکاته‌وه خوری، به‌تایبه‌تی که چاک له‌ رابووردی کوردیان ده‌زانی. به‌م جۆره کورد به‌ ده‌ستی ئیمپریالیزم و نۆکه‌ره‌کانیان ده‌کوژران به‌ هه‌زاران، که‌چی راگه‌یانندی ناوچه‌که و ئه‌ورویا و ئه‌مهریکا به‌ خراپی باسی کوردیان ده‌کرد، به‌رژه‌وه‌ندی سه‌رمایه‌داری جیهانی رامیاری نوو‌بوویی بوو، له‌ پیناوی پتر ده‌سکوتی ئابووری و ئیمپریالی دا.

نایا تورکیای تۆرانیزم ده‌توانیت هه‌تا سه‌ر به‌ری خۆر به‌ بیژنگ بگریت ؟

تۆرانیزم بزوتنه‌وه‌یه‌کی کۆنه‌په‌رست و ره‌گه‌زه‌په‌رستانه‌ی تورکه شۆشینی و بیرته‌سه‌که‌کانه ... ئه‌و تورکانه‌ی که به‌ درێژایی میژووی کورت و گرانیان هه‌میشه ده‌رد و چه‌وساندنه‌وه‌ی بی‌وینه‌یان بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست و به‌شیک له‌ خواروی ئه‌ورویا - یۆنان و بولگاریا - دروست کردوه ... خه‌له‌کانی تورک هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده ناوه‌نجیه‌کانه‌وه که بۆ تالان و داگیرکردن له‌ رۆژه‌لاتی نووره‌وه هاتیوون بۆ رۆژه‌لاتی ناوه‌ند، کار و پیشه‌یان خۆین رشتن و داگیرکردن بووه، نمونه‌ی هه‌ره‌به‌رزی بیریکردنه‌وه‌یان بۆ مرۆف هۆلاکۆی خۆین ریژ و شارستانییه‌ت تیکه‌ده‌ربووه، هه‌ر بۆیه‌که له‌ ناخی هه‌موو یه‌کیک له‌و داگیرکه‌رانه‌دا هه‌میشه هۆلاکۆیه‌ک به‌ شمشیره‌که‌یه‌وه خۆی مه‌لاس داوه!

پتر به‌ هۆی ئایینی ئیسلامه‌وه له‌ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌که‌دا توانیان ده‌ست به‌سه‌ر زۆربه‌ی شارستانییه‌تی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست دا بگرن و بیکه‌ن به‌ مه‌یدانی خۆیان، هه‌ر به‌ر جۆره‌ش شارستانییه‌تی بی‌زهنه‌شیان داگیر کرد، و به‌گشتی خه‌لافه‌تی ئیسلامیان گرته‌ ده‌ست، هه‌ر به‌ ناوی سه‌ره‌ک خه‌لیفانه‌وه که ناوی ئوسمان بوو ده‌وله‌تیکیان له‌ سه‌ر شینوه‌ی نیمچه‌ کۆیلایه‌تی ئاسیای نوور دامه‌زاند، به‌ زۆری شمشیر باج و خه‌راج و سه‌رانه‌یان خسته‌ سه‌ر میله‌تانی ناوچه‌که، زولم و زۆردارییان به‌ ره‌شی له‌ میژوویی یۆنان و بولگار و عه‌ره‌ب و ئه‌رمه‌ن و کورددا نووسراوه‌ته‌وه، ته‌نها کۆلتوریان بۆ نه‌ته‌وه‌کانی ژێرده‌ستیان ماشینه‌وه‌ی به‌روبووم و سه‌روه‌ت و سامان و که‌نیزک و کۆیله و جاش سه‌ندن بووه، له‌ جیاتی نه‌خۆشی و نه‌خوینده‌واری و هه‌ژاری و کۆیلایه‌تیان پینداون. به‌م جۆره - کۆپه‌کانی گورگه‌ بۆر - که واش به‌ خۆیان ده‌لێن بوونه‌ هۆ و کۆسپ له‌ ریگه‌ی پێشکه‌وتنی ئاسیا و ئاستی کۆلتور و شارستانییه‌تی زۆر نه‌ته‌وه‌دا، هه‌تا سه‌ده‌ی بیسته‌م که بزوتنه‌وه‌ی تۆرانی دووریه‌کی دژوارتری وه‌رگرت، ئه‌مجاره له‌ به‌رگی زانستی و به‌ (ئه‌وروپی) بوون دا و پشت به‌ ئیمپریالیزم، به‌ سه‌رکردایه‌تی «باوکی تورک» مسته‌فا که‌مال - ئه‌تاتورک - که به‌ ره‌سه‌ن ته‌لبانی بووه، به‌لام هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه - بۆ په‌رپه‌وه‌کردنی په‌یامی تۆرانی بۆ خۆین رشتن و زۆرداری بووژانه‌وه، له‌سه‌ر رۆشنایی بیری

تورکی-عراقی و ئوردنی-عیراقیمان ئەوی، هەلبژاردنی ئازادمان ئەوی». پاشان دەلی: ... لەم کاتەدا «شوکت احمد» چۆسەر میکروفۆنەکه و داوای لە دانیشتوکان کرد دوو دەقیقە لە ماتەمیدابن بۆ شەهیدەکان.... لە پاشان جەمال قادر و تاریکی بەعربی خۆیندەوه لە سەر خەباتی دژی داگیرکەران تا راپەڕینی ۲۷ کانوونی دووهمی ئەمسال.... انجا رەفیق چالاک شوینەکی گرتەوه لە بابەت دەست کورتی شمال و جنوبی عراق و بێ دەرامەتی و برینداریان بە دەست استعمار... پاشان کچە کورد «مسکینە تومی» چۆسەر دەستی پێ کرد، چون خیر و خیراتی ولاتەکه مان بۆ بیگانهیه! وهچون ئاغا یەکی بێ فەرر ئەکاتە کاری که مسکینەکان لە برسانا بکوژیت؟؟ پاشا «بدر شاگر - دیارە ئەوکات پاشناوی (السیاب) لە گەل ئەبووه- «ج.ح» شوینی گرتەوه، لە شیعەرەکانیا باسی کاوه و چپای شیرین، دەربەدەری بارزانیە هەزارەکانی کرد، که کوژران، گیران، یەخسیر کران، فروشران! لێرەدا گیرمانیک پەیدا بوو!!

لە پاشان سێ کەسی تر و تاربان خۆیندەبووه- رشید کەریم و کمال کەریم (سەرۆکی یەکییتی قوتابیان سلیمانی) و دەنووسی:

«لە پاشا کچە کورد» خانم زەهیدین (راستیەکهی-زوهدی ج.ح) چوه سەر هات بەسەر و گویلاکی استعمارا بەلام چون هاتتیک».

ههروهها له گۆشەیی «هەوالی ناووه» چەند دەنگ و باسیک بلاوکرا بووه لەوانه: نەرۆز لە سلیمانی و تیدا هاتوو: - رۆژی ۲۱/۳/۱۹۴۸ لە سلیمانی لە کاریزی شیخ محمود جەژنی نەرۆز کرا.

.... کردنەوی کوپونەوه که به موسیقەیهکی خوش دەست پێ کرا، لە پاشا محمد احمد طە (واتە کامەران موکری شاعیر- ج.ح) و تاریکی نایابی خۆیندەوه تا نزیکەیی سەعاتونیویکی خایان... ههروهها کچهکهی دوکتور هاشم (هاشم دوغره مه چي- ج.ح) شیعیکی بەرزی خۆیندەوه.

لە مەلاکانیشا شیخ رەوفی شیخ سعید و تاریکی بەرزی به معنای خۆیندەوه.

هەر لەم گۆشەیدا باسی مانگرتتی کریکارانی ریگای ئاسن دەکا لە ۱۸/۳/۴۸ کرا بۆ ئەوه مانگانهکانیان بۆ زیادبکری و قانونی عمالیان بۆ جی بەجی بکریت» لە پۆستەیی سلیمانی که رەفیق چالاک ئامادەیی کردبوو نووسراوه: رۆژی ۲۲/۳/۴۸ وفدیک لە سلیمانیهه هاتتە

بەغدا، ئەو ئامانجانە که هەیانبو لە سەر کاغز دایان به فخامتی رئیس الوزرا و مراجعی مختصه و احزابەکان. ههروهها هاتتە ادارەیی ئەم گۆڤارەش صورەتییکیان وهکو لێره نووسراوه دا به ایمه بۆ بلاوکردنەوه. لە بیرخهروهکهدا نۆ داخواری بلاوکرا بووه. ئیمه له و تاره دا تهنیا پهنجه بۆ هندیکیان رادهکیشین و به پێی ژمارەیی داخواریهکان بلاویان دهکینهوه.

بەندی (۵) - بەرەللاکردنی سەبەستی دیمکراسی، مەیدان دان بە ریکخستنی احزاب و نقابات، نەهیشتی لەشکری پولیسی نهنی، وازهینان لە ئازادی خواهان. بەندی (۶) بەرەللاکردنی ئەوکەسانەیی که هەپس، گیرا، دورخواری سیاسین.

بەندی (۷) - بەرەللاکردنی بەرزانیەکان و جی بەجی کردنی ایشوکاریان.

بەندی (۹) جی بەجی کردنی تەنگو چەلمی توتن و زهوی و زار لە هه موو عراقا.

لە دوا لاپەرەیی ئەو ژمارەیی دا گۆشەیی «هەوالی دەرەوه» هەیه. زۆر کورتە دەنگوباسی تیدا بلاو کراوه تەوه، ئیمه لەبەر ئەوهی ئیستا لە کوردستان، داگیرکەران هه موو ههول و تەقلایان لە نیو بردنی کورده، لە ۱۵/نیسان/۸۷ هه حکومەتی بەعسی دیکتاتوری کوردستان بە چەکی کیمیایی بۆمباران دەکا ئەم سالیش لە ۱۵، ۱۶ ئادار، حکومەتی بەغدا چەکی کیمیایی دژی شار و گوندەکانی کوردستان بەکار هیناوه، بەتایبەتی دژی دانیشتوانی شاری هەلەبجەیی خۆیناوی که نزیکە ۸-۹ ههزار ژن و مندال و پیره میزد و لاو کوژران و بریندارکران بەم بۆنەوهیی ئەو دەنگوباسەیی گۆڤاری «نزار» بلاو دهکەینهوه که چل سال له مه و پيش ریژی می دیکتاتوری یۆنان گازی کیمیایی و ژههراوی بەکار هیناوه دژی نیشتمانپه روهانی یۆنان.

«نزار» رادهگهینی: رادوی یۆنانی سەرپهست بلاو کردوه که حکومەت غازاتی کوشندەیی لە ناو ئاژاوه گیره کانا بەکار هیناوه.

بیگومان، هەر ژمارەیهک لە ژمارەکانی گۆڤاری «نزار» که رستهیهکی دهوله مەندی تیدا یه نهک تهنیا بۆ زمان و کوکتور، به لکو بۆ میژووی بزوتنهوی نیشتمانی کورد و ژبانی کۆمه لایهتی کوردستان چل سال بهر له ئیستا دا.

۲- پرکردنهووی نا تهوایی میلهتو ولات له روی دین،
تهقافات، سیاست، واجتماعهوه.

۳- سهرزهنش کردنی نهو کهسانه که نیازیان خراپه
بهرامبهر به عراق وهدانیشتونانی وهله پیناوی منفعتی
شخصیدا چاو له منفعتی گشتی ئهپوشن وهبهتنگ
نهوهوه نین که میلهتو ولات پی بگا.

بینگومان که خوینهر زمان و رینوووسی چل سال بهر له
ئینستا له گهل نهووز بهراورد دهکا، بهروونی بوی ناشکرا
دهبی، که زمانی کوردی - کرمانجی خواروو - چند
پینشکوتوه و پاراوتر و پتی تر بووه، جی خویتهی
بلین، که زمانی کرمانجی ژوووو، بهبروای نووسهری نهو
چند دیره، بهپینچهوانهیه گهر نووسین و وتارهکانی
جهلادته بهدرخان و گۆفاری هاوار و روناهی و روزانوو
له گهل زمانی گۆفارهکانی کوردی - کرمانجی ژوووی
- ئینستا له نهووپا دهردهچی بهراوردیکهین؟.

- نامه‌ی شاعروه ادیبی گهره استاز محمد مهدی
الحواری.

شاعیری گهره‌ی عیراق و عهره‌ب، محمهد مهدی
جواهریری که یهکیکه له روناکییره ناسراوهکانی عیراق
و تیکۆشهریکی مهزنه.. نامه‌یهکی بۆ ژماره‌ی یه‌که‌می
گۆفاره‌که رهوانه کردوه، له بهشی عهره‌بی بلۆکراوتهوه
وهه‌گیراوی نامه‌که له بهشی کوردی بلۆکراوتهوه.

له نامه‌کی جواهریری دا هاتوه:-

به دل حهزم له برایتی راسته‌قینه‌ی ههر دوو میلهتی
عرب و کورد کردوه وههمیشه نهیکم. گه‌لی له جاران
زیاتر ههروه‌ها حهز نه‌که‌م کاربه‌دهستان چهن بتوانن
ههول بهدن بۆ پینک هینانی هوی خوشی، کامهرانی و
د. لنیایی بۆ میلهتی کوردی وه‌جاغزاده و آزاد و نه‌به‌ز
له مه‌یانی هه‌ول‌دانیا‌ندا تیکرا بو به‌رزکردنه‌وه‌ی نه‌م
نیشتمانه‌ خوشه‌ویسته»

له کۆتایی نامه‌که‌دا جواهریری روو له مامۆستا سه‌جادی
ده‌کا و ده‌لی: هاوکاره خۆشه‌ویسته‌که‌م! نه‌رکیکی زۆر
گرانمان له سه‌ره به‌رامبهر به ولاتمان، نه‌رکیکی وا که
گه‌لی زیاتره له‌و راده‌یه که به نووسهر هه‌لگیری نه‌ویش
بانگ کردنه بۆ حهق، بۆ آزادی وه‌بۆ تازه‌پهرستی به
ناشکراو به دلیکی قایم و بی‌ترس»

ههر له‌م ژماره‌یه دا، وتاریکی مامۆستا عه‌لی حه‌یدهر
سلیمان بلۆکراوته‌وه له ژۆر ناوی: «دیموکراسی
وه‌په‌یوه‌ستی له‌گهل که‌سانا» هه‌روه‌ها مامۆستا حوسین

جه‌میل پیروزیاییکی بۆ گۆفاره‌که رهوانه‌کردوه له سه‌ر
برایه‌تی عهره‌ب و کورد» له وتاره‌که‌دا هاتوه: «... هه
دووکیان (کورد و عهره‌ب ج.ح) بوون به‌یه‌ک نیشانگا بۆ
ئیس‌تعمار په‌رسته‌کان و تووشی ده‌ردیان بوون. به‌م
هویه‌وه ههر دووکیان پینکوه هه‌ول نه‌دهن بۆ نازادی و
رزگاربوون وه‌بۆ گه‌یشته‌به‌م آمانجه به‌رز و پیروزه».

هه‌روه‌ها له نه‌م ژماره‌یه‌دا گۆشه‌یه‌ک هه‌یه له ژۆر
سه‌ردیری «استعمار چیه؟» تیدا هه‌ولی داوه نه‌م وشه‌یه
شی بکاته‌وه و ده‌نووسی: «ووتی استعمار به‌عه‌ره‌بی
هه‌رچه‌ند مه‌عنای آوه‌دانی کردنه‌وه نه‌گه‌ریتوه به‌لام
خۆی له خۆیدا ویزان کردنه، سه‌یرکه‌ن تا چه راده‌یه‌ک
بینگانه گالته به ریشمان نه‌کات ویزان که‌ره و خوی به
آوه‌دان که‌ر نه‌داته قه‌له‌م» وه کوتایی وتاره‌که‌دا
نووسه‌ره‌که ده‌نووسی: «آمانجی استعمار به‌ کورتی
قازانچ په‌یاکردنه بۆ چند سه‌رمایه‌داریک، به‌گهل
چه‌وساندنه‌وه و رسواکردنی، بۆ بیک‌هینانی نه‌م
آمانجه‌ش نه‌بی گهل به‌دواکه‌وتوو به‌پیلته‌وه بۆ نه‌وه‌ی
نه‌زانیت چۆن تالان نه‌کریت، و گیانی نیشتمان
په‌روه‌ریتی به‌رینیت نه‌وه‌ک ته‌نگیان پی‌هه‌پخست وه‌نه‌م
سه‌رچاوه چه‌وره‌یان له‌ده‌ست ده‌ربینیت» نه‌م وتاره له
لایه‌ن «ن.ا» ناویک نووسراوه.

له گۆشه‌ی ده‌نگوپاسی سلیمانی له‌م مانگه‌دا په‌یام نۆزی
نزار نووسیوه: «له رۆژی سه‌شه‌مه ۱۹۴۸/۳/۹ دا
کۆمه‌لی یه‌کیه‌تی قوتابیان له مزگه‌تی گهره‌ حه‌فه‌یه‌کی
تأبینی بۆ شه‌هیده‌کان کرد.» هه‌روه‌ها کورته‌ی نه‌و
وتاره‌ی بلۆکردۆته‌وه که له پرسه‌که‌دا خۆیندراره‌ته‌وه که
لاپه‌ره‌ی خه‌باتی گه‌لانی عیراقی تیدا نیشان دراوه دۆ
به حکومه‌تی کۆنه‌پهرستی و ئیمپریالزم» هه‌روه‌ها
گۆفاره‌که له لاپه‌ره‌ی داها‌تویدا ده‌نگوپاسی چله‌ی
شه‌هیده‌کانی بلۆ کردۆته‌وه که له به‌غدا کراوه و
ده‌نووسی:

« رۆژی ۱۹۴۸/۳/۱۹ گه‌لی له گه‌نجه کورده‌کان
چاوه‌ریی سه‌عات سی پاش نیوه‌رویان نه‌کرد بۆ نه‌وه
بچن له سه‌ر کورسی‌یه‌کانی (مله‌ی جواهری) دانیشن و
چه‌ژنی نه‌ورۆزیان بکه‌ن به شیوه‌ن بۆ شه‌هیده‌کانی ری
نازادی.» پاش باس نه‌وه‌ده‌کا، نه‌ورۆزه‌که له ژۆر نه‌و
دروشمانه کرا: «نانمان نه‌وی بۆ گهل، داوای به‌ربونی
به‌رزانیه‌کان و گیراوه سیاسی‌ه‌کان نه‌که‌ین، روخاندنی
په‌یمانی ۱۹۳۰مان نه‌وی هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمانی

چل سال به سهر دهرچوونی یه کهم ژماره‌ی گۆقاری «نزار»

د. جه‌مشید حه‌یدهری

گه‌شینک به‌ژماره‌ی یه‌که‌می «نزار»

خاوه‌نی ئیمتیاژ و سهر نووسهری گۆقار:
مامۆستا عه‌لادین سه‌جادی.

مودیرری به‌رپرسیار-مه‌حموود سنه‌وی.

ژماره‌یه‌که‌م به ۲۴ لاپه‌ره دهرچووه، قه‌واره‌ی ۲۲سم
* ۳.سم. ۱۲ لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می به‌عه‌ری بوو، له لاپه‌ره‌ی
۱۳، به کوردی دهرچووه. له به‌شی کوردی دا له ژیر
ناوی گۆقاره‌که نووسراوه: گۆقاریکی حه‌فته‌یی سیاسی
کوردی و عه‌ره‌بی یه. ئه‌وه‌ی سه‌رنج راکیش بی میژووی
دهرچوونی گۆقاره‌که له به‌شی کوردی نووسراوه ۳.
میس ۱۹۴۸، به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بی، ههر وه‌کو له
لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می گۆقاره‌که به‌عه‌ره‌بی نووسراوه، ۳۰
ئادار ۱۹۴۸...

- سه‌روتاری به‌شی کوردی به پینووسی مامۆستای
میژوونوس محهمه‌د ئەمین زه‌کی به‌گه‌ له ژیر سه‌ردی‌ری:
* آمۆژگاریمه‌ بۆ «نزار» مامۆستا محهمه‌د ئەمین زه‌کی
ده‌نووسی: «... چه‌وت مه‌به، شوین چه‌وت مه‌که‌وه و
خۆتی لی بیاریزه‌...» ... قه‌ت بۆ تفرقه و نوژمنایه‌تی
هه‌ول مه‌ده. هه‌میشه هه‌ول بده بۆ تاییدی برایه‌تی و
کوشتنی دودلی و نوژمنایه‌تی. به‌م ره‌وشته پشتی
استعمار و ده‌سی و پی‌وه‌ندی ئه‌توانی بشکینی. «

- اما نچمان چیه؟ ئەم وتاره له نووسنی مامۆستا
سه‌جادیه، هه‌رچه‌ند له به‌شی کوردی ناوی نووسه‌ر نه
نووسراوه، به‌لام له به‌شی عه‌ره‌بی یه‌که‌می به‌ ناوی -
سه‌جادی- یه‌وه. مامۆستا سه‌جادی، به‌ پی‌ی باروئخی
ئه‌وکات و سیاسه‌تی رۆژانه‌ی کورد و بۆ چوونی هه‌یزه
سیاسیه‌کانی کورد... مامۆستا سه‌جادی ئامانجی
گۆقاره‌که‌ی له سێ خال دا ده‌ست نیشان کردوه: ۱-
به‌هه‌یزکردنی برایه‌تی کورد و عه‌ره‌ب و پێش خستنی
عراقی نیشتمان.

* ئه‌و ده‌قانه‌ی له گۆقاره‌که وه‌رده‌گیرین، به‌رینووسی
گۆقاره‌که بلۆده‌کریته‌وه.

له مانگی کانوونی دووه‌می ۱۹۴۸ گه‌لانی عیراق
راپه‌رینیکی گه‌وره‌یان به‌ریا کرد دژی ریکه‌وتنی (پورت
سمۆت)ی نیوان حکومه‌تی عیراق و ئینگستان. ئه‌و
راپه‌رینه خویناوی یه، کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی عیراقی
ناچار کرد، ریکه‌وتنه‌که هه‌له‌وه‌شیننه‌وه و مافی
دیموکراتی و سه‌ره‌به‌ستی بیر و دهربرینی گشتی ریگا
بده‌ن... له‌ سه‌له‌ دا ته‌نیا دوو بلۆکراوه‌ی کوردی له
عیراق دا ریگای درابوو (ژین)ی پیره‌میزد له سلیمانی و
گۆقاری گه‌لاویژ له به‌غدا.

روناکیرانی کورد له ته‌ک هه‌موو هه‌یزه دیموکراتی و
نیشتمانپه‌روه‌راندا چالاکانه به‌شداری خه‌باتیان ده‌کرد.
مامۆستا عه‌لادین سه‌جادی، زاناو رۆژنامه‌نووس و
نیشتمانپه‌روه‌ر سوودی له‌و ده‌رفه‌ته‌وه‌ر گرت که
ره‌خسابوو و داوای له‌ وزاره‌تی نیو خۆ کرد، ریگای بده
گۆقاریکی سیاسی کوردی و عه‌ره‌بی دهریکا.

بینگومان کاربه‌ده‌ستانی ئه‌وکات، نوای راپه‌رینی کانوون
نا چار بوون سه‌ره‌به‌ستی رۆژنامه و خۆپیشاندان و
دامه‌زاندنی کۆمه‌ل و پارتی سیاسی بده، تا ئه‌و
کاته‌ش، له‌ کوردستانی عیراق، جگه‌له قوناخی حوکمرانی
شیخ مه‌حموودی نه‌مر، گۆقاری سیاسی کوردی نه‌بووه،
به‌ ئاشکرا.

بۆیش ریگادان به‌دهرچوونی گۆقاریکی سیاسی به‌زمانی
کوردی و عه‌ره‌بی پایه‌خیکی تاییه‌تی هه‌بوو له میژووی
رۆژنامه‌گه‌ری کوردی و بزوتنه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی
کورد له کوردستانی عیراق دا.

مامۆستا سه‌جادی، «نزار»ی هه‌لبژارد بۆ ناوی
گۆقاره‌که‌ی له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر زار دا سووک دی
له‌ هه‌ر دوو زماندا.

ژماره‌ی یه‌که‌می گۆقاری «نزار» له ۱۹۴۸/۳/۳۰
دهرچوو، واته چل سال به‌ر ئیستا. ئەم سالیش به‌بۆنه‌ی
۹۰ ساله‌ی میژووی رۆژنامه‌گه‌ری کوردی، ئەم وتاره
ته‌رخان ده‌که‌ین بۆ گۆقاری «نزار» له به‌شی یه‌که‌می
ئەم وتاره دا ته‌نیا خۆینه‌ران به‌نازۆکی به‌شی کوردی
ژماره‌ی یه‌که‌م ده‌ناسین، هیوادارین له به‌شی نوومدا
باسی ناوه‌رۆکی ژماره‌ی «۲۲» بکه‌ین، که دوا ژماره‌ی
ئەو گۆقاره‌یه‌که له ۱۵ شوباتی ۱۹۴۹ دهرچووه.

قوتابییانی کورد

له پەرلهمانی سویدی

قیستیقالی مندالان له ستۆکهۆلم

رۆژی ۱۵ - ۱۶/۱/۱۹۸۸ به سه‌پهرشتی RADDA BARNEN ی ستۆکهۆلم، قیستیقالی مندالانی جیهان سازکرا. مندالانی پۆلونیانیا، نیکاراگوا، مه‌کسیک، چیلی، ئەفریقای خواروو، سه‌لفادور و کوردستان له سوید تیاپدا به‌شدار بوون.

تیپی هه‌له‌په‌رکینی هینتی و کچی کورد هیلین به‌هاوکاری مۆسیقا ژهن مسته‌فا، به‌گۆرانی هه‌له‌په‌رکینی کوردی به‌شدارییان کرد و سه‌رنجی ناماده‌بوونیان راکیشا. ته‌له‌فزیونی سویدی و رۆژنامه‌نووسان له‌وی ناماده‌بوون و زۆریه‌ی رۆژنامه سه‌ره‌کیه‌کانی سوید باسیان کردوه ... رۆژنامه‌ی «داگینس نیه‌یتەر له‌گه‌ل» باسکردنی قیستیقاله‌که‌دا ویندی تپه‌که‌ی کوردستانی بلاوکردبۆه ... ئەو خانمە تپه‌کانی پینشکه‌ش کرد به‌دریژی باسی کوردستانی بۆ ناماده‌بووان کرد.

نامانجی ئەم قیستیقاله‌ نه‌وه‌یه‌ که ئەو مندالانە‌ی به‌ ناچاری له‌ ژیر زه‌بروزه‌نگدا، ولاتی خۆیان جیه‌نشتوه، به‌کتری بناسن و کلتوری خۆیان پیشانی به‌کتر بدن ... له‌ دوو رۆژه‌دا نزیکه‌ی ۲۵۰ که‌س چووویون بۆ قیستیقاله‌که‌.

* RADDA BARNEN
رێکخراویکی سویدی بۆ یارمه‌تیدانی مندالانی جیهان و رزگارکردنیان له‌ چه‌وساندنه‌وه‌ و مردن.

هه‌روه‌ها وه‌زیری ده‌ره‌وش ستین ئەندرسون هیرشه‌کانی له‌شکری عیراقی و به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی دژ به‌ خه‌لکی بی‌ ده‌سه‌لاتی کوردمان تاوانبار کردوه.

کۆپه‌ونه‌وه‌که‌ نزیکه‌ی نیوسه‌عاتی خایاند، دوایی هانس یۆران فرانک مندالانی کوردی به‌ناو خانووی پەرله‌ماندا گێرا. مندالانی کورد به‌گه‌رمی سوپاسیان کرد.

کۆمه‌له‌ی میدیا: رۆژی ۱۷/۸/۱۹۸۸ دامه‌زرێناوه‌ له‌ شاری کاترینا هۆلم، ژماره‌ی ئەندامانی ده‌گاته‌ ۳۸ مندال و لای کورد له

رۆژی ۲۳/ته‌په‌لول سی و سی ئەندامی کۆمه‌له‌ی میدیای مندالان و لوانی کورد له‌ کاترینه‌هۆلم له‌گه‌ل مامۆستای زمانی کوردی مۆته‌په‌د ته‌پیب و دوو مامۆستای سویدی ئەننالی و مارگریتا چونه‌ پەرله‌مانی سویدی. له‌ خانووی پەرله‌مانی سویدی، ئەندامی پەرله‌مان هانس یۆران فرانک که‌ ناسراوه‌ به‌ دۆستی بێگانه‌ به‌ گشتی و کورد به‌تایبه‌تی پینشوازی لی کردن و له‌ یه‌کی له‌ هۆله‌کانی پەرله‌مان کۆپه‌ونه‌وه‌ ده‌ستی پینکرد. له‌سه‌ره‌تا‌دا کچی کورد ئەفین بۆتانی (۱۱)

له‌به‌رده‌م پەرله‌مانی سویدی‌دا

ته‌مه‌نی حه‌وت سالییه‌وه‌ تا ۱۷ سالی. له‌ نامانجی‌کانی ئەم کۆمه‌له‌یه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌سایه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی ئەندامه‌کانی بپارێزی و ده‌نگی کورد بگه‌یه‌نێته‌ رای گشتی سویدی. له‌سه‌ر ئەو چوونه‌ی مندالانی کورد بۆ پەرله‌مانی سویدی هه‌ردوو رۆژنامه‌ی کاترین هۆلم (کورین) KURIREN و فۆلکیت (FOLKET) له‌سه‌ریان نووسیبوو. هیوای سه‌ره‌که‌وتن بۆ کۆمه‌له‌که‌ ده‌خوازین.

«به‌ریانگ»

سال) شیعریکی به‌زمانی سویدی له‌سه‌ر باری نیستای گه‌لی کورد خوینده‌وه‌. دوایی مندالی کورد مشتاق رۆژه‌ییانی (۷ سال) نالای کوردستانی پینشکه‌ش به‌ ئەندامی پەرله‌مان کرد. پاشان ئیان بۆتانی به‌رپرسیاری کۆمه‌له‌که‌ وتاریکی کورتی خوینده‌وه‌، له‌ وتاره‌که‌دا تاوانه‌کانی رۆنی سهددامی دژی گه‌لی کورد ریسواکرد و داوای له‌ پەرله‌مان و حکومه‌تی سویدی کرد که‌ ده‌نگی پشتگیری به‌رز بکه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ل گه‌لی کورد و یارمه‌تی په‌نا به‌ره‌کانی کورد بدن که‌ چووته‌ته‌ تورکیا. دوای ئەوه‌ هانس یۆران فرانک گوتی: نیمه‌ ناگامان له‌ گه‌لی کورد هه‌یه‌، من خۆم،

سه‌دباره کردنه‌وه

هینمن

و بگره و بهره‌یه‌کی زور ده‌کات، چونکه هدلگری بیری خوسه‌پین و داپلۆسینه‌ری هدر کۆمه‌لگایه‌ک نهمانی خۆی له نازادی بیروباوه‌ردا ده‌بینه‌توه و به توندی دژایه‌تی ده‌کات.

تینکه‌لاونه‌کردنی مانای وشه‌کان و تینکه‌یشتن لینیان گه‌لنیک گرنه‌گه. مهرج نی‌یه ئه‌و که‌سه‌ی ره‌خه‌ت لی ده‌گرنیت دژایه‌تیت بکات. به‌لام مهرجه که ئه‌و که‌سه‌ی ره‌خه‌ت لی ده‌گرنیت ناماده‌بیت گوی له وه‌لامی ره‌خه‌ت‌کانی بگرنیت و گفتوگۆی له‌سه‌ر بکات، زۆریش مهرجه خۆشی ناماده بیت گوی له ره‌خه‌تی خه‌لکی بگرنیت. له هه‌مان کاتدا ئه‌و شته‌ی بۆ خۆتی بهره‌وا ده‌بینه‌ت ده‌بی بۆ مرۆفینکی دیکه‌شی بهره‌وا بینه‌ت. که‌واته ئه‌و که‌سه‌ی بۆ نازادی بیروباوه‌ری خۆی هه‌ول ده‌دات نابێ ئه‌و مافه بۆ ئه‌و که‌سانه بهره‌وا نه‌بینه‌ت که ئه‌وانیش بۆ نازادی بیروباوه‌ریان خه‌بات ده‌کهن. زۆر پیش ئیستا قۆلتیر وتویه‌تی: «له‌وانه‌یه رام له‌گه‌ل رات یه‌ک نه‌که‌وی، به‌لام ناماده‌م گیانی خۆم بۆ داکۆکی کردن له نازادی راده‌ره‌بیت دانیم.»

ره‌خه‌ت قبول کردن تینکه‌یشتوویی و زیره‌کیه، هه‌روه‌کو چۆن دان نان به هه‌له‌دا له زیره‌کیه‌وه هاتوه. چونکه دان نان به هه‌له‌دا واته تینکه‌یشتن لینی و هه‌ولدان بۆ دووباره نه‌کردنه‌وی. بیری خوسه‌پین و داپلۆسینه‌ر نه‌دان به هه‌له‌دا ده‌نیت و نه‌ره‌خه‌ش قبول ده‌کات. بیری خوسه‌پینی، دیارده‌یه‌که که هه‌م تاک و هه‌م کۆ ده‌یگرینه‌ت خۆی. نوینه‌ری ئه‌م بیره زۆرجار مرۆفینکه و هیندی جار کۆمه‌لی مرۆف یان گروپینکی خاوه‌ن به‌رنامه و یان رهنه‌گه رۆنیک بیت باوه‌ره‌ینان به‌بیری داپلۆسینه‌ر پینشیلکردنی نازادی بیروباوه‌ره. بۆیه ئه‌و مرۆف‌یه‌ی باوه‌ری به نازادی را ده‌ره‌ین هه‌بیت، ده‌بیت باوه‌ری به نه‌هینشتنی بیری به‌زۆرخوسه‌پینی هه‌بیت. ئه‌مه‌ش هاوکینه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی ژیانه.

ئه‌وا ئه‌وسا وه‌ک پیاوچاک له‌خه‌لکی هاتونه‌ته پینشه‌وه و خۆیان به ده‌ستی یارمه‌تی درێژکه‌ر نیشان داوه و چه‌ند ره‌فرمینکی ساده‌یان له سیسته‌م و سه‌رکرده‌دا کردوه. خۆشه‌ختانه، زۆرجار خه‌لک ری له‌م پیلانه‌ گرتوه و به‌سه‌ریانا سه‌رکه‌وتوه، به‌لام پیاوه‌کردنی سیاسه‌تی وابه‌سته له‌لایه‌ن ولاته ده‌سه‌لاتداره‌کانه‌وه هه‌مه‌ چه‌شنه و له به‌رگی جیاوازا خۆ ده‌نوینیت و خه‌باتی هه‌مه‌چه‌شنه و هه‌مه‌لایه‌نه‌ی پینوسته.

کوردستانی ولاتی ئیمه‌ش، به‌داخه‌وه، نه‌ک ته‌نیا له‌م یاسایه بهره‌ر نی‌یه به‌لکو له‌زۆر رووه‌وه ئه‌م یاسایه‌ی به‌سه‌ردا سه‌پنراوه. بۆیه بۆ ئیمه‌ی کوردی بن ده‌ست زۆر گرنه‌گه که ماکی ئه‌و نه‌خۆشی و دیارده تینکه‌تیشانه نه‌هینلین که له‌ناو کۆمه‌لگاکه‌ماندا دروست بوون یان داگیرکه‌ره‌کاتمان چاندوویانه و هه‌ولی مانه‌وه‌یان ده‌ده‌ن. چونکه مانه‌وه‌ی ئه‌م که‌م و کورتیانه ری له گه‌شه‌ی ناسایی کۆمه‌لگا ده‌گرنیت و هه‌له ده‌خاته‌وه، چونکه ئه‌م که‌م و کورتیانه خالی بی هیزی کۆمه‌لگان و دوژمنان لینه‌وه زه‌فه‌رمان پی ده‌به‌ن. بۆیه بۆ ئه‌وه‌ی داری خه‌باتان به‌رگی ره‌شه‌بای دوژمنان بگرنیت ده‌بیت ئه‌و کرمانه له‌ناو له‌شی داردا ده‌ره‌پینین که کلۆری ده‌کهن و دای ده‌رزین. گوی گرتن له که‌سی به‌رامبه‌ر و قبول کردن وه‌کوو مرۆفینکی بیروباوه‌ر نازاد یه‌کینه‌که له‌و هه‌نگاوه سه‌ره‌تایانه‌ی که داوی پیلانه‌کانی دوژمنه‌کاتمان ده‌پسینی. چونکه له بیروبا به نازادی ده‌ره‌ین دا گفتوگۆ دروست ده‌بیت و ره‌خه‌ت ده‌گیریت، له ره‌خه‌ت گرتیشدا هه‌له‌ یه‌ی پی ده‌ره‌یت و چاره‌سه‌رکردنی ئاسان ده‌بیت، ئه‌وکاته‌ش دوژمن ناتوانی له هه‌له‌کاتمانه‌وه زه‌فه‌رمان پی به‌ریت. تینکه‌یشتن و پراکتیک کردنی ئه‌و چه‌ند دیره ئاسان نی‌یه و مرۆف تووشی گنیمه و کیشه

کاتیک که ولاته کۆلۆنیالی‌یه‌کان ناچار ده‌بن ولاته‌کانی بن‌ده‌ستیان جی به‌هینلن ئه‌وا هه‌ول ده‌ده‌ن به شینوه‌یه‌کی نوی بهره‌وه‌امی به چه‌وساندنه‌وه‌ی ئه‌و ولاتانه‌ بده‌ن و ده‌یانه‌وی به‌هه‌ر شینوه‌یه‌ک بووه ناراسته‌وخۆ ئه‌و ولاتانه به خۆیانه‌وه بیه‌سته‌وه. بۆ به‌ده‌پینانی ئه‌و پیلاتانه‌شیان رنگای جۆراوجۆر ده‌گرن: ئه‌و ولاته له قه‌رزا نو‌قوم ده‌کهن یان چه‌ند په‌یمانینکی پیشه‌سازی و سوپایی‌یان له‌گه‌لدا مۆر ده‌کهن و به گه‌لنیک شینوه‌ی دی ئه‌و ولاته ده‌کهنه وابه‌سته. ته‌گه‌ر ئه‌مانه‌شیان هیچی بۆ نه‌چیته سه‌ر ئه‌وا تووی چه‌ند نه‌خۆشیه‌یک له‌و ولاتانه‌دا جی ده‌هینلن و هه‌رکات ئاره‌زوو بکهن ده‌پزیننه‌وه. دین (پاش ئه‌وه‌ی به‌وردی له کۆمه‌لگاکه ده‌کۆلنه‌وه) ئاینه جیاوازه‌کان ده‌کهن به‌گۆ یه‌کدا و بهره‌ره‌کانی‌یه‌کانیان تیژ ده‌کهنه‌وه، یان ولاته‌کان دا به‌ش ده‌کهن و چه‌ند نه‌توه‌یه‌ک له سنووری ده‌وله‌تینک‌دا تینک ده‌خزینن و پاشان ناکۆکی نه‌ته‌وايه‌تی ساز ده‌کهن و ئاگری ئه‌و بهره‌ره‌کانی‌یه‌ خوش ده‌کهن. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م کارانه‌یان سه‌ر بگرنیت هه‌ول ده‌ده‌ن تا له توانایاندا بیت سیسته‌مینک یا سه‌رکرده‌یه‌کی داپلۆسینه‌ر و دیکتاتور بۆ ئه‌و ولاته دروست بکهن. به‌م کاره به شینوه‌یه‌کی ئۆتۆماتیککی بو‌ار به خه‌لک ناده‌ن هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌وانه‌وه به سه‌ره‌ستی هه‌لبیکیشینت و بکه‌وینته سه‌رپینی خۆی.

ولاته کۆلۆنیالی‌یه‌کان ده‌یانه‌ویت هه‌میشه پشینی و ناچینگیری له‌و ولاتانه‌دا به‌ره‌ره‌ار بی که جینیان ده‌هینلن بۆ ئه‌وه‌ی له‌ناو ئاوی لیل‌دا راوی خۆیان بکهن و بازاریان به‌روات بی ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌ره‌رۆیت به‌ره‌وه‌ندیه‌کانیان بخته مه‌ترسی‌یه‌وه. هه‌ر کاتیکیش بارودۆخ وای پینوست کردبیت که سه‌رۆکی ملۆزم لا به‌ریت و مانه‌وه‌ی زیان له به‌ره‌وه‌ندی ولاته ده‌سه‌لاتداره‌کان به‌دات،

کوردستان پریس بوو به ههفتانه

کوردستان پریس بوو به
رؤژنامهیهکی ههفتانه، بهم
بۆنهیهوه پیرۆزیایی له گهلهکهمان
و دهستهی نووسهرانی ئهم
رؤژنامهیه دهکهین و هیوای
سهرکهوتن و بهرهبینش چوون و
بهردهوامی بۆ دهخوایین.

۱۲/ئەیلول/ ۱۹۸۶ ژماره
سفری کوردستان پریس له
ستۆکهۆلم دهوچوو تا ژماره ۴.
ههر دوو ههفته جارێک دهگهیهشته
دهستی خوینهران. بهلام له ژماره
«۴۱» هوه له ئەیلولی ۱۹۸۸ دا
بوو به ههفتانه. ئهم رؤژنامهیه که
به کوردی و تورکی دهردهچیت،
یهکههه رؤژنامهیه کوردیه له
دهروهیه کوردستان ههفتانه به
رێنکوپینکی و له کاتی خۆیدا
دهردهچیت ... ئهوهش خۆی له
خۆیدا ههنگاوێکی پیرۆزه و شایانی
هاوکاری له گهه کردن و پشتگیری
کردنه.

«بهربانگ»

نمونهی رهفتاری حکومهتی تورکیا بهرامبهر پهنا بهران

که دهیاندهوی بگهڕینهوه، بۆ ئهوهی عیراق
و تورکیا ئهوه فیلمه به جیهاندا
بلاویکه نهوه که گوایه کوردهکان
پهشیمانی دهردههرن و دهگهڕینهوه بۆ
باوهشی به عسیهکان ... لهو کاتهدا پۆلیس
و جهندرمه چوارهووری ئۆردوگا و
دهورپشتی ئهوه کهسانهیان گرتبوو که
نیازی رۆشتنهوهیان ههبوو. وینهگرهکان
دهست دهکهن به فیلم گرتن، بهلام
زۆریه ئاوارهکان که دژی ئهوه چهند کهسه
خۆفرۆش و بهکرێگیراو و تاقمه له خشته
براه بوون، ههول دهدهن بهرۆنه بهردهم
کامیرای تهلهفزیۆن و دژی رژیسی عیراق
قسه بکهن ... پۆلیس پهلاماریان دهوات،
لهنیوان ئهوان و پۆلیسدا دهپیت بهشهر.
پۆلیس دهکهوتنه دارکاری کردنی
خهلهکهکه، که دهپینن ههر چار نییه،
ئینجا دهمانچه دهخهنه کار و تهقهیان لێ
دهکهن، دوو له کورده ئاواره
پهنا بهرکان به گولهدی پۆلیسی تورک
شههید دهبن و شههه گهرمتر دهپیت ...
نوینهرانی تهلهفزیۆن ناچار دهبن بهدهستی
بهتال بگهڕینهوه.

دانیشتوانی شاری سلۆپی به چاوی
خۆیان ئهم رووداوهیان بیستی و زۆر
دلتهنگ بوون ... منداڵ و گهوره و ژن و
پیر هیرش دهکهنه سهر سهربازگهی
سلۆپی، جهندرمهکان رادهکهن و
سهربازگهکهیان بهچی دههیلن ... ئهوانیش
بهردهبارانیان دهکهن و گشت دهرگا و
پهنجهرهیه سهربازگهکه دهشکینن. داوی
جهندرمه دهکهونه ناوشار و نزیکهی پهنجا
کس دهگرن ... جارێکی تریش خهلهکی
شار پینکهوه دهکهونه ری بهرهو گرتوخانه
و داوای بهردانی گرتوهکان دهکهن،
بهپۆلیس دهلێن تا ئهوانه بهرتهدرین
ئهمان نارۆنهوه شوینی خۆیان ... پاش
ماوهیهک پۆلیس ناچار دهپیت گرتوهکان
بهردات.

داوی ئهوهی سهدان ههزارکس له
کوردستانی عیراقهوه بهناچار پهنایان
برده بهر رژیسی فاشیسی تورکیا، له
کوردستانی تورکیادا بهسهر چهند
ئۆردوگایه کهدا دابهش کران ... یهکنێک لهو
ئۆردوگایانه له ناوچهی سلۆپییه، ئهم
ئۆردوگایه بووه به نمونه بۆ ناجوامیری
تورکه تۆرانیهکان. کاتی که کورده
ئاوارهکانیان بهرهو سلۆپی برد،
کوردهکانی ئهم شارهی کوردستان
دهیانویست یارمهتییان بدن، خواردن و
جل و بهرگ و پینخهفیانی پینشکهش
بکهن، حکومهتی تورکیا ههموو جۆره
پهیهندهیهکی له نیوان دانیشتوان و
پهنا بهرکاندا قهدهغهکرد و رینگای نهان
یارمهتییان بدن. بهلام کوردهکانی
سلۆپی رۆژانه چ به ناشکرا و چ به نهینی
جل و بهرگ و پینخهف و پینوستی تریان
بۆ دهبردن ...

ئۆردوگای سلۆپی و ئۆردوگای گهقهه،
ئهو دوو ئۆردوگایه که حکومهتی تورکیا
رینگا نادات به هیچ کسێکی ئهوروپایی
یان بیانی وهک رؤژنامه نووسان و
کهسانی تر که بچنه سهردانی کورده
ئاوارهکان. چونکه باری ژیان و گوزهرانی
ئهم ئۆردوگایه یهکهجار سهدخت و دژواره.
شاری سلۆپی لهسهر سنوره و تهنها
۲. کیلۆمتر له زاخوه دووره ... رژیسی
عیراق به یارمهتی رژیسی تورکیا
توانیبوو چهند بهکرێگیراویکی خۆی
وهک پهنا بهر بنیزی بۆ ناو ئۆردوگایه
سلۆپی. ئهم بهکرێگیراوه خۆفرۆشانه له
ئۆردوگاکهدا دهستیان کرد به پرویاگانه
بلاوکردنهوه و کهوتنه هاندانی خهلهکی بۆ
گهرا نهوه بۆ عیراق ... توانیبوو یان ههندی
کس له خشته بیهن و رازیان بکهن بۆ
گهرا نهوه. رۆژێک نوینهرانی تهلهفزیۆنی
تورکیا، لهسهر داوای حکومهت، دهچن
بۆ ناو ئۆردوگاکه تا فیلمی ئهوانه بگرن

ده زانی که تورکیا دژی کورد له تورکیا سیاستی تواننده و به تورک کردن به کار دههینی. لام سهیره که چون نوردوگایه کی لهم جزیره له دیاره کر - له پایتهختی کوردستان کردۆتوه.

نهو شتانهی تر که لهوی بینیم زور دلگرانیاں کردم، نهمه به ناشکرا قه لاچوکردنی میلله تینکه له لایه ن غیرا قه وه.

به ریانگ: پیوستیه سه ره تاییه کان چی بوون؟ ههروه ها باری ساییکۆلۆژیان چون بوو؟ یان کاستیت: له نوردوگای دیاره کردا ۱۲۹۳ کس هه بوون. له ۱۸۷۸ خیزا پینک هاتیوون. ۳۱۲۳ پیاو، ۲۵۸۴ تافروت و ۷۲۲۳ مندال بوون. له نوردوگاکه دا تنیا ۱۳۸۴ چادر و ۱۱ ۱۸ به تانی هه بوو. لهم ژمارانه وه ناشکرا ده بن که نه وان زور پیوستیان به چادر و دۆشک به تانی و لیقه بوو. چادریش هه یه که هاوینی یه، له هه ر چادرینکا ۷ تا ۱۷ کس ده ژئی. باری نه وان زور زور خراپه. دۆشه کیان نییه و له سه ر زه وی ده خه ون. گوشت و سه وه یان ناده نی، خواردنیاں زور که مه. ده شی له پاشه رۆژا له برسا و له به ر که می خواردن نه خۆشیان تیندا په یدا بیی. ههروه ها ناوچه که گه لیک سارده و زور زه حمه ته بتوانن خویان له سه رما پیاریزن. مندالان

به رگه ی سه رما ناگرن و ده شی له سه رما دا برن. باری ته ندروستیان پر خراپه و ته گه ر نه خۆشی «قه گر» ساری په یدا بیی ده بیته هژی ته نجامینکی به کجار خراپ. به کورتی باری ژبانیان خراپه و ناشکرایه حالی نه م نوردوگایه دیاره کر له نوردوگاکانی تر چاکتره. نوردوگای ماردینیش وه ک نه وه دیاره کره، به لام باری نوردوگاکانی گه قه ر (yukseko) و سلۆبی ته واو خراپن.

به ریانگ: نایا به باوه ری تو خاچی سووری سویدی و حکومه تی سویدی وه ک پیوستیه له گه ل نه م مه سه له یه دا ره فتاریان کردوه؟

یان کاستیت: دوا ی هاتنه وه م، له گه ل به رپر سیارانی حکومه ت و خاچی سوور قسه م کردوه. ویستم بزانه نایا ده یانه ویت چون و به چ رینگایه ک یارمه تی به دن، به لام زانیاریه کی وام ده ست نه که وت. به لی، بز پاشه رۆزیش هه رچی به کن به لای منه وه که مه. ده بی مرۆف به ر له شتی پراکتیک بکاته وه. تورکیا ده یه ویت نه م کاره به بیی ناره زوی خۆی ته نجام بدات. به لام گه ر مرۆف به دوا ی نه و به رۆکراسیه دا به وات، په نابه ره کان زبانیان لی ده که ویت و له سه رما دا ره ق ده بنه وه.

تورکیا یاری خۆی ده کات، به ته نیا

نه مه ریکا ده توانی نه م یارییه تینک بدات. پیوستیه رای گشتی جیهانی به توندی ده نگی خۆی به رز بکاته وه.

تورکیا داوا ی له هه ندی له ولاتیان نه وروپا کردبوو که ژماره یه ک له په نابه ره کان وه به رگرت، به لام تا نیستا وه لآمینکی وه زنه گرتوه. ده بی له م رووه وه سوید به په له به یار بدات و به یاری خۆی جی به جی بکات.

داواکراوه له سوید که ۲۲ کس وه به رگرت. زور سهیره که نه له نا و ته که ی نوینه ری سویدا - ستین نه ندرشون - له نه ته وه په کگرتوه کان و نه له راگه یانندی حکومه تدا باسی نه م شته نه کراوه، سهیره.

ده بی مرۆف زور له حکومه ت بکات، ههروه ها ده بی له مه له بنده نیونه ته وه یه کاندای زور له تورکیا بکرت بز چاره سه رکردنی مه سه له ی کورد. ته گه ر نا، ده بی مرۆف خه بات بکات بز ده رکردنی تورکیا له کۆمه لگای نه وروپی. چونکه نه مه کیشیه ی مان و نه مانی مرۆفانه. کاری به ره نگیاری کردن زور گرنه و ته رکی هه مو مانه. ده بی گروپینک له کورد و سویدی دروست بیی که گشت پارتیه کانی سویدی تیندا بن و نه م گروپه له چوارچینه ی مۆدلی سویدا کار به کن.

پاش هاتنه وه له رادیوی مه رکه زی سویدا به شداری پرۆگرامینک بووم. جگه له وه به شیوه یه کی گشتی بینه نگی هه بوو.

به ریانگ: به بیرو بو چونی تو کورد بز خویان ده توانن چی به کن؟

یان کاستیت: ده بی کورد له گه ل گه لیک پارتی و رنکخراوی سویدی کاریکه ن، به خۆپیشاندا ن ده نگی خویان به رز بکه نه وه، په یوه نی خویان له گه ل رۆژنامه کان به هیز به کن، هه ول به دن که باسی مه سه له که به کری و له سه ری به نو سه ری، ههروه ها له م بواره دا زانیاری دان رۆژنکی مه زنی هه یه، گه لیک کس ناگای له حالی نه وان نییه، ده بی به شیوه یه کی رنکوپینک ده نگوباس و باری ناوخۆ بکاته سوید و فیدراسیون ده توانی به م کاره هه ستی. چونکه نه م رودا وه رودا ونکی گرنه و ترۆیدی میژوی کوردانه.

به ریانگ: زور سوپاس یان کاستیت.
یان کاستیت: سوپاس.

چاوپینکه و تن له گه‌ل پاریزه‌ری سویدی یان کاستیت

یان کاستیت: ئەمە بەئاشکرا قەلاچۆکردنی میللەتیکە

یان کاستیت: بەباوەری من ئەو
پەپوێندی هەبە بە سیاسەتی تورکیاوە
سەبارەت بەبەری ئیستای پەناوەرەکان.
تورکیا دەپەوێت پەناوەرەکان ناچار بکات کە
تورکیا بەجێ بهێڵن و بپۆن بۆ ئێران، عێراق
و سووریا یان ئەوروپا. بۆ نمونە پینۆستیه
سەرەکییەکانیان بۆ مسۆگەر ناکەن، وەک
بەتانی، دۆشەک، خواردن و پینۆستیه‌کانی
پاکۆزی و داوودەرمانیان نادەن، تا ناچاریان
بکەن بۆ خۆیان تورکیا بەجێ بهێڵن. بۆ نمونە
تورکیا داوای یارمەتی له خاچی سووری
جیبهانی و نەتووە یەگرتووەکان نەکردوو و
هەروەها رینگایان ناداتێ کە بپۆن بەناو
تۆردوگای پەناوەرەکاندا بگه‌ڕێن، جگە له
رۆژنامەنووسان رینگا نادەن کەسی تر بەناو
تۆردوگاکاندا بگه‌ڕێ. هەلبەتە نایانەوی
کەسی ئەوروپایی بچیتە ناو تۆردوگاکان و
بەری کۆردە پەناوەرەکان بزانیت. کاروباری
پەناوەران بەدەست کۆمیتە یەکەوێهە کە
لەلایەن بارەگای والی هەریسەو هەلبێژدراون
(له کوردستانی تورکیا له هەر پارێزگایەدا
والیەکی هەبە و له سەر هەمووشیانەو
والیەکی تر هەبە کە پینی دەگوترێ والی
هەریس. ئەوەش تەنیا له کوردستان وایە -
بەریانگ). ئەم کاروبارانەش بە ئەقسلیەتی
پۆلیسیانە دەبرێن بەرێو.

بەریانگ: یەکم جار کە چاوت بە کۆردە
پەناوەرەکان کەوت له تۆردوگا، هەستت
بەچی کرد؟

یان کاستیت: بەری ژبانیان زۆر خراب
بوو، هەپەسام، جاران دەمگوت هەموو
پینشمەرگەن. بەلام کە چاوم پینیان کەوت بۆم
دەرکەوت کە گشت کۆردی عێراقن و جل و
بەرگی پینشمەرگە (جل و بەرگی کۆردی -
بەریانگ) لەبەر دەکەن. پاشان مرۆف باش

هەرچۆنێ بێ کەسانی کۆرد بۆ پەرلەمان
هەلبەبێژدراون، ئەمە نیشانە یەکە بۆ
سەرەتای دەستپێکردنی دیموکراسی. لەبەر
ئەوی هەندێکیان زیندانیان چیشتبوو،
هەندێکیان حوکم درابوون، بۆچوونیان،
قسەکردن و هەلسۆکەوتیان زۆر بەدلی من
بوون و بەبێنییان پینخۆشەحال بووم. ئەوانە
مرۆفی چاوتە ترسن. بەری ئەمرۆی ئەوان و
خەباتکردنیان بۆ مەسەلە ی کۆرد رەنگە
ژیانیان بێ بگە یەنیت، بەلام هەر جوامێزانە
لەسەر بەری کۆردان قسە دەکەن.

بەریانگ: تا گەشتنتان بۆ تۆردوگای
پەناوەرەکان له دیارەکر، زۆر کۆسپ و
تەگەرە هاتە سەر پینگاتان، بۆ؟

پارێزەری سویدی، یان کاستیت، چوو بوو
کوردستانی تورکیا، له دیارەکر سەردانی
تۆردوگای کۆردە ناواریکانی کوردستانی
عێراقی کردبوو. بەم بۆنە یەو «بەریانگ»
چاوپینکەوتنیکی له گەلدا کرد و سەبارەت بەو
سەردانە ئەم گفتوگۆیە له گەلدا کرد.

بەریانگ: بەرلەوی بپۆیتە کوردستان، له
ئەنقەرە چاوت بەچەند کۆردیک کەوت کە
ئەندامی پەرلەمانی تورکیان. چۆن دەروانە
ئەو چاوپینکەوتنە.

یان کاستیت: کە کەسانی کۆرد بپۆن
ئەندامی پەرلەمان مانای ئەو نییە کە له
تورکیادا دیموکراسی هەبە. ئەوانە ناتوان
بەئاشکرا بۆ مەسەلە ی کۆرد کار بکەن و
ناتوانن چۆنیان دەوێت وا قسە بکەن. بەلام

پراڦدا چۆن ده نووسیت؟

رینکراوی ئازادیخوازی فەلەستین پشتی رژیم عیراق ده گریت

رۆژی ۱۹۸۸/۹/۲ له تونس قسه که رینک به ناوی رینکراوی ئازادیخوازی فەلەستینی یهوه (ر. ئا. ف.) رایگه یاند که ئەم هیزه‌شی کۆنگرێسی ئەمریکا به‌نیازی ترساندن عیراقه که نیستا له گفتوگۆیه‌کی سه‌ختدایه له‌به‌رامبەر که‌للەرەقی ئیزاندا و به‌تامانجی دوورخستنه‌وه‌ی سەرئنجی رای گشتی جیهانییه له راپه‌رینی فەلەستینییه‌کان و سیاسەتی تیروری ره‌سی زایۆنی دژی گەلی فەلەستین.

هه‌روه‌ها وتی که کەس به‌م هیزه‌شی ئەمریکا ناخه‌له‌تی، به‌تایبه‌تی رای گشتی ئەمریکایی، که ده‌زانیت کۆنگرێس لایه‌نگری ئیسرائیله و دوژمایدی عه‌ره‌ب ده‌کات قسه‌که‌ر گوتی سه‌ره‌پای ئەوه‌ش که دوا‌ی ئەوه‌ی پسیپۆه‌کانی تورکیا هه‌زاران کوردیان فەحس کرد و تورکیا به‌ره‌سمی شته‌که‌ی نه‌فی کرد، به‌لام و لاتنه یه‌که‌گرتوه‌وه‌کانی ئەمریکا به‌رده‌وامه له هیزه‌که‌یدا و کۆنگرێس ده‌یه‌ویت توندتری بکات ... هه‌روه‌ها گوتی ئەم هیزه‌ش ناتوانی عیراق دوور بخته‌وه له پشتگیری کردنی کێشه‌ی فەلەستین که هه‌میشه به هه‌موو هیزه‌نیکه‌یه‌وه پشتگیری کردوه.

* * *

که حکومه‌ته عه‌ره‌بیه‌یه‌کان پشتگیری رۆنی عیراق بکەن وه‌ک کارنکی رۆتینی و زۆر ساده هه‌میشه چاوه‌پروان کراو سه‌یر ده‌کری و کەس چاوه‌پروانی پینچه‌وانه ناکات ... به‌لام گەر (ر. ئا. ف.) که نوینه‌ری گه‌لینکی چه‌وساوه‌ی به‌شکراوی ولات داگیرکراوی خاوه‌ن شۆرش و راپه‌رینه و گەلی کورد هه‌میشه پشتگیری کردوون و ته‌نانه‌ت شه‌هیدیشی داوه له پیناوی مه‌سه‌له‌که‌یاند، ئەم جۆره هه‌لوێسته‌ی لی به‌وه‌شینه‌وه‌ا پینگومان کوردیش وه‌ک یه‌کی له حکومه‌ته عه‌ره‌بیانه سه‌یری ئەم رینکراوه‌ش ده‌کات.

به‌ریانگ

کردوه. له‌مه‌دا سه‌رنجیان بۆ ئەوه‌ش راکیشاوه، که «ج. ریندمین» ی نوینه‌ری ده‌زگای کاروباری سیاسه‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئەمریکا به‌هیچ شینوه‌یه‌ک نایه‌وی له‌وه ب‌دوی، که ئەم تۆمه‌تدانه پاله له‌سه‌ر ج ئەساسینکه.

ئیداره و کۆنگرێسی ئەمریکایی به‌هه‌مان که‌للەرەقی و جۆشه‌وه ئەو بانگه‌وازه‌ی «سه‌عدوون هه‌مادی» وه‌زیری ده‌ولت بۆ کاروباری ده‌ره‌وه‌ی عیراق به‌ریه‌رچ دایه‌وه و روت کرده‌وه و پشتگوییان خست، که له کۆنگره رۆژنامه‌نوسیه‌یه‌که‌یدا له پایته‌ختی ئەمریکا به‌لای کرده‌وه و به‌ شینوه‌یه‌کی راشکاو و کوتومت و به‌نه‌رتی، زۆرچاک هه‌موو به‌ند و باوی به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی به‌درخستوه.

ئه‌وان هه‌ر نه‌شیا‌نده‌ویست گوتی لی بگرن (واته له سه‌عدوون هه‌مادی)، چونکه مه‌رام و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه. به‌هه‌له‌دا نه‌چوون ئەگه‌ر به‌لین یه‌کیک له‌وه مه‌به‌ست و هۆیانه - کێشه‌ی سیاسی و ئابووری بۆ عیراق دروستکردنه و ده‌یانوه‌ی ئاوا «ته‌مینی بکەن و سه‌ری پێ‌شۆر بکەن».

به‌هه‌رحال، ئەم پینشیا‌ره‌ی سیناته‌کان ده‌چینه به‌رده‌م نوینه‌رانی کۆنگرێس و وا چاوه‌پروان ده‌کری ته‌وانیش بیسه‌لین و پشتگیری لی بکەن. ئەوانه‌ی به‌ گه‌رمه‌وه خه‌ریکی ئەو سزادانه‌ن وایان داناوه، که به‌ خیرایی کار له عیراق ده‌کات - چونکه عیراق که‌وتۆته ژێری زۆری قه‌رزینکی ۶. ملیارد دۆلاریه‌وه. ئەو نه‌وته‌ی عیراق بۆ ئەمریکای ده‌نیزی چه‌رده‌یه‌کی که‌مه، به‌لام به‌غدا له‌باتی ئەوه ۸.۰ ملیۆن دۆلاری لی وه‌رده‌گری □

ف. گان.

سه‌باره‌ت به‌به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی له‌لایه‌ن رۆنی فاشی عیراقه‌وه دژی گەلی کورد و سه‌باره‌ت به‌ ئاواره‌بوونی پتر له سه‌د هه‌زار مرۆف. رۆژنامه‌ی پراڦدا دیواری بینه‌نگی شکاند و رۆژی ۱۹۸۸/۹/۱۱ ئەم راپۆرتی به‌لا‌و‌کرده‌وه که په‌یامنیزه‌که‌ی له واشنتۆنه‌وه بۆی ناردبوو.

«زۆرهینان بۆ عیراق»

واشتۆن ۱. له په‌یامنیزی «پراڦدا» وه واشنتۆن هه‌موو جاری له ره‌وشت به‌رزیدا خۆی ده‌کا به‌ نمونه و سه‌ریاشقه‌ی هه‌موو دنیا، به‌لام ئەم خۆپیشاندانه‌ی به‌ مه‌شقیکی ته‌له‌که‌پازانه و نزم کارانه و ریاکارانه ده‌شکینتوه. هه‌موو سیناته‌کانی کۆنگرێسی ئەمریکایی به‌یه‌ک ده‌نگ، سزا و گه‌مارۆدانی ئابووریان دژی عیراق په‌سه‌ند کرد، چونکه عیراقیان به‌وه تاوانبار کرده‌وه، که «به‌شینوه‌یه‌کی ناهه‌موار یاسای نینوده‌وله‌تیی پینشیل کرده‌وه». یاسادانه‌ره‌کان ده‌یانوه‌ی قه‌رز به‌م ولاته عه‌ره‌بیه نه‌ردی، تفاق و که‌ره‌سه‌ی پینشه‌سازی نه‌وتی پێ نه‌فرۆشیت و نه‌وته‌که‌شی لی نه‌که‌ردیت، هه‌روه‌ها سوورن له‌سه‌رته‌وه‌ش که ده‌بی ئەمریکا جفاتینکی نینوده‌وله‌تی بۆ قه‌رز و یارمه‌تی نه‌دان به‌به‌غدا سازبکات.

عیراق چ سویرییه‌کی «ده‌ردینکی» به سیناته ئەمریکاییه‌کان داوه؟ به‌رودوا هه‌ر ئەو هه‌واله پره‌اشه و هه‌له‌چوون و ته‌ماوی و نادیا‌ره‌یه، که گوايه عیراق له شه‌ردا له دژی کورده راپه‌ریه‌وه‌کان گازی ژه‌هراوی به‌کارهیناوه. ئەم ده‌نگه‌یاسه‌ش ته‌نها له‌ده‌می چه‌ند کوردینکی هه‌لاتوو دا‌که‌وتوون.

ئه‌ینا هه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی تر، که جده‌وه‌ری پێ، به‌ده‌ست واشنتۆنه‌وه نییه. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا «شۆلس» ی سکرترینی ده‌وله‌تی و هه‌ندئ له کاربه‌ده‌سته دیا‌ره‌کانی تری ئەمریکا، له‌م رۆژانه‌ی دا‌ییدا چه‌نده‌ها جار له دژی عیراق قسه‌یان کرده‌وه و تاوانباریان

رۆژ ١٣/٩/١٩٨٨
ژماره ٨٨/١٩٣٨

١٩٨٨/٩/١٤

که‌یا ئیژۆل سەرۆکی فیدراسۆنی کوردی
سویاس بۆ نامه‌کانت که ٩/٢ تاردپهوت.

وهزیری دهرهوه، ستین ئه‌ندرشۆن، له رۆژی ٥ / ئه‌یلۆلدا
پینشواری له چهند نوینهرینکی کوردی عێراق کرد و ناشکرای کرد که
حکومه‌تی سویدی به جدی و به نیگه‌رانییه‌وه سهرنج ده‌دات له
به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی.

حکومه‌تی ئیمه، زیاتر له جارنیک، به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی،
له (ر. ن. ی.) و له‌سه‌ر گۆره‌پانی نیونه‌ته‌وه‌ییدا تاوانبار کردوه.
له‌گه‌ل ئهم نامه‌یه‌دا، راگه‌یاندنیک رۆژنامه‌گه‌ری هه‌یه که له
وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی سوید دهرچوه، داوا له (ر. ن. ی.) ده‌کات بۆ
لینکۆلینه‌وه له مه‌سه‌له‌ی به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی دژی کورد له
عێراق.
هیوادارم هه‌موو میله‌تانی ناوچه‌ سوود له وه‌ستانی جه‌نگی ئێران
و عێراق ببین.

که‌یا ئیژۆل سەرۆکی فیدراسیۆنی کوردی

سویاس بۆ نامه‌کانت که سه‌باره‌ت به‌ گه‌لی کورد بوو له عێراق.
سوید و ولاته‌کانی تری سه‌کهن‌دیناڤیا مه‌سه‌له‌ی به‌کارهینانی
چه‌کی کیمیایی له‌لایه‌ن عێراقه‌وه بردوه بۆ (ر. ن. ی.)، هه‌روه‌ها
ئیمه ناماده‌یی خۆمان راگه‌یاند بۆ ته‌وه‌ی که پسه‌پۆره‌کاتمان ناماده‌ن بۆ
به‌شداری بوون له لینکۆلینه‌وه‌ی ئهم باه‌ته.

حکومه‌تی ئیمه، پینش ئینستاش، به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی له
جه‌نگی ئێران و عێراقدا تاوانبار کرد وه‌ک تاواننیک دژی مافی
میله‌تانی. هه‌روه‌ها ئه‌نجومه‌نی ئاسایشی نه‌ته‌وه‌ یه‌که‌گرتوه‌کان له
کۆتایی مانگی رابوردوودا ئهم کاره‌ی تاوانبار کرد. قه‌ده‌غه‌کردنی
چه‌کی کیمیایی به‌ هیچ مه‌رجنیک ده‌بێ جی‌به‌جی بکری.
من ده‌خوازم بلێم که سوید ناماده‌یه له‌رنی کۆمیته‌ی په‌نابه‌رانی
سه‌ر به ر. ن. ی. و خاچی سووری جیهانییه‌وه هه‌ر یارمه‌تییه‌ک له
توانادا بێت پینشکه‌شی بکات بۆ په‌نابه‌ره‌کانی ناوچه‌که.

له‌گه‌ل سلۆی دۆستانه
ئینگفار کارلسیون
سه‌ره‌ک وه‌زیرانی سوید

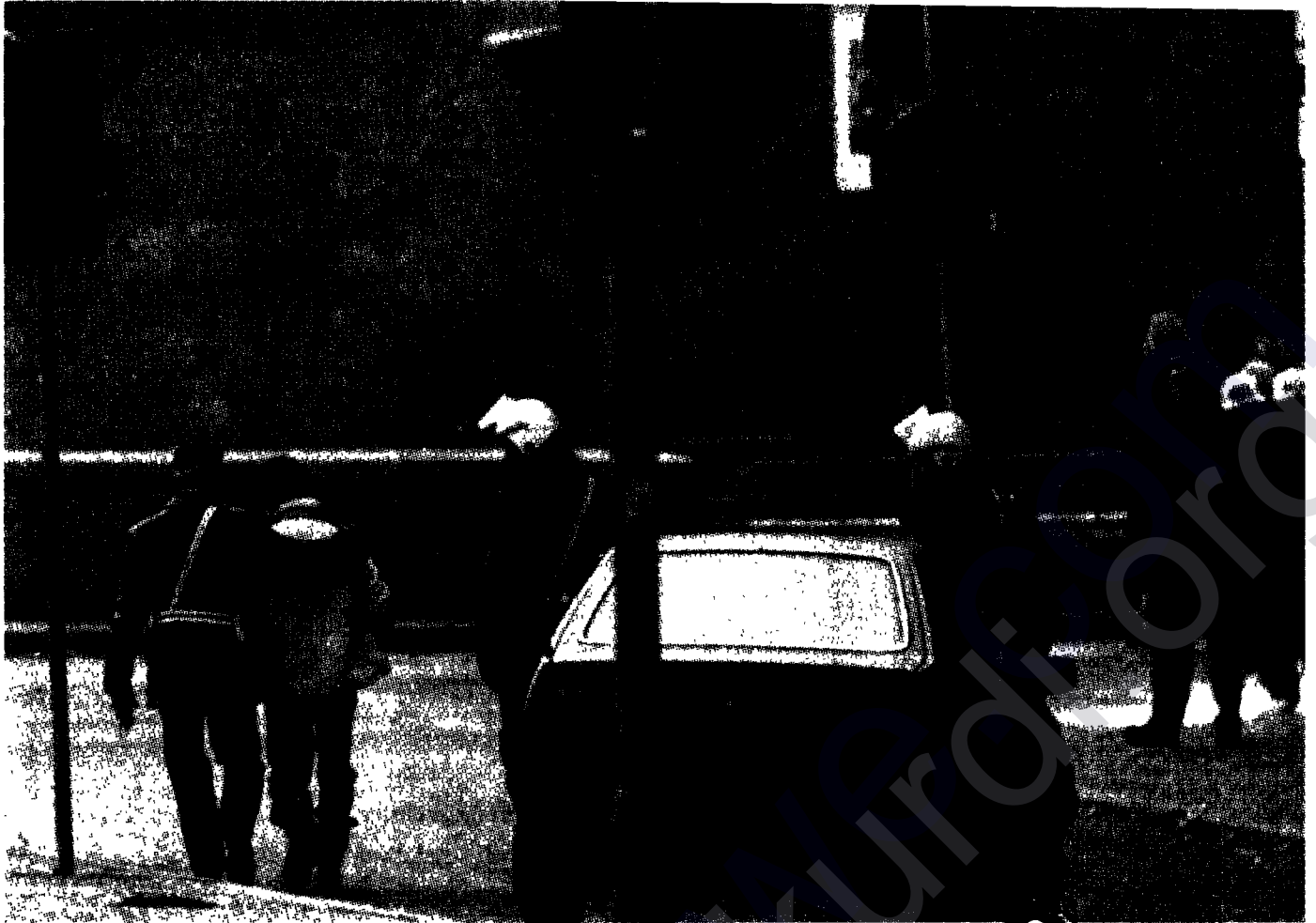
له‌گه‌ل سلۆی دۆستانه
ستین ئه‌ندرشۆن
وه‌زیری دهره‌وه‌ی سوید

وه‌زاره‌تی دهره‌وه
به‌شی راگه‌یاندن
١٩٨٨/٩/٧

راگه‌یاندنی رۆژنامه‌گه‌ری

راگه‌یاندنی وه‌زیری دهره‌وه ستین ئه‌ندرشۆن ده‌باره‌ی به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی دژی کورد له عێراق.
حکومه‌تی سویدی به‌ نیگه‌رانییه‌وه ده‌نگویاسی به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی دژی کورد له عێراق پینگه‌یشت. ئیمه‌رۆ حکومه‌تی سوید
له‌گه‌ل ده‌وله‌ته‌ سه‌کهن‌دیناڤیه‌کان داوا‌یه‌کیان پینشکه‌ش سه‌کرتیری (ر. ن. ی.) کرد که لینکۆلینه‌وه‌یه‌ک بکه‌ن له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی راستی
به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی. له‌لایه‌ن سویده‌وه، وه‌کوو جارانی تری پینشو، ئیمه ناماده‌ین که پسه‌پۆرانی خۆمان ته‌رخان بکه‌ین بۆ ئهم
مه‌به‌سته. حکومه‌ت پینش ئینستاش به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی له جه‌نگی ئێران و عێراقدا تاوانبار کردوه وه‌ک تاواننیک دژی به‌ مافی
میله‌تانی.

قه‌ده‌غه‌کردنی نیونه‌ته‌وه‌یی به‌کارهینانی چه‌کی کیمیایی پینسته به‌ هیچ مه‌رجنیک جی‌به‌جی بکری.

تەرخانکرد.

شايدىنى باسە لىزەدا باسى ئەوەش بىكەين كە لە كانوونى دووەمى ۱۹۸۷ دا پىياونىكى سۆندى لە بەغداد بەتاوانى سىخوپى و دۇلار گۆرپىنەو لە بازارى رەشدا گىراپو. دواى ئەم هاتنەى تەها محىدين بۇ سۆند، بە فەرمانى سەدام حسين، ئەو پىاوه سۆندى لە زىندان بەردرا و رۇزى ۱۹۸۸/۱۱/۱۵ گەراپەو بۇ سۆند.

ئاشكراپە، هاتنى تەها محىدين بۇ ئەوروپا بەگشتى و سۆند بەتايبەتى، لەم كاتەدا، بە نىيازى پروپاگەندە كوردنە بۇ رۇنى فاشى عىراق و پاگانە كوردنە بۇ ئەو هەموو تاوانە بى وىنانەى لە كوردستاندا دژى كورد ئەنجام دەدرىت. تەها محىدين دەپويست لاقى ئەو لىبىدات كە كورد لە كوردستانى عىراق گشت مافىكىيان هەيدە و هېچ گىروگرفتىيان لەگەل بەعسىپەكاندا نىبە... ئەو تا ئەم بۇ خۇى كوردە و سالىھەى سالىھ جىنگرى سەرزۇك كۇمارە تا بەم شىنۆە بە گلەبى لە سۆند و ولاتانى ترى رۇزاوا بەكات و پىنيان بلىت بۇ لە خۇپايى لە سەر كورد كوردويانە بە هەرا! بەلام كوردە ئاوارەكان رىسەكەى تەها محىدين يان كوردەو بە خورى.

و پىشاندانى رووداوه كە باسى مەسەلەى كوردىيان كورد و چەند وىنەبەكى كوشتارەكەى هەلەبجە و هىندى شونى ترى وىرانكراوى كوردستان و هەندى لە بىرىندارانى چەكى كىمىيى يان پىشاندا. نوپنەرى تەلەفزيۇن سەبارت بە بەكارهينانى چەكى كىمىيى دژى گەلى كورد پرسىياري لە تەها محىدين كورد و ئەوئىش بەم شىنۆە بە نۆكەرىسى خۇى بۇ رۇنى بەعس سەلماند و گوتى: «لاپەنگرانى تالەبانى و لاپەنە ياخى بووكانى تر پەنايان دەبەردە بەر گوندە بى دەسەلاتەكان و لەناو ئەم گوندانەو شەرىان دەكرد، ئەو بە هۇى ئەوئى دانىشتوانى ئەم گوندانە تروشى كوشتار و بۇردومان كوردن بىن، لە بەر هۇى ئەمنى، ئەم حالەتە بوو هۇى دوورخستنهوئى دانىشتوان لە هەندى لەو گوند و ناوچانەدا و گوزرانەو بۇ شونە بى مەترسىپەكان و بۇ ئەو گوندانەى كە لەوانەى جارانيان زياتر هاوچەرخانە و ئەمىنترن».

هەرەوھا تەلەفزيۇن رايگەباند كە بەبانى، واتە ۱۹۸۸/۱۱/۱۲ تەها محىدين سۆند بەجى دەهەلنىت.

رۇزى ۱۹۸۸/۱۱/۱۲ رۇزنامە هەرە مەزنىكانى سۆند بەشىكى زۇرى لاپەردەى بەكەمى خۇيان بۇ باسكردنى ئەم رووداوه

لە ناوئەوئىش تەها محىدين و مېوانەكان ناچارىبون كە بە دزىوئە وەزارەت بە جىنەپلن و بۇزۇن بۇ خانوويەكى ترى نرىك بە وەزارەت بۇ ناخواردن. رۇزنامە نووسىكى سۆندى لەزمانى دىپلوماسىيەكەو دەگىرپنەو: «كە بە تەها محىدين يان گوت شتىكى وا رووى داو، هىمن ديار بوو، بەلام رازى بوو شونەكە بگۆرپت.

بەدرىزايى كاتەكە پتر لە پەنجى پۇلىس هەموو رىنگاكانيان تەنى و خۇيان نامادە كوردبوو بۇ هەر جۇرە رووداوىكى دراماتىكى كوتوپر.

دواى دوو سەعات و نىو لە گەتوگۆزى بەردەوام لە نىوان پۇلىس و ئەو كوردەدا، سەعات ۲،۳۵ پاش نىوئەرۇ، لە ئوتومبىلەكەى هاتە خوارى و خۇى داپە دەست پۇلىس. دواپەدواى ئەو خۇپىشاندانەكە كۇتايى بى هينرا.

ئەم رووداوه، بە توندى سەرنجى گشت لاپەكى بە لاي خويدا راكىشا. پەيامنيزى رادىوزى ستۆكھۆلم راستەوخۇ لە شونى رووداوهكەو پەيتا پەيتا دەنگوباسى دەگەيانە گونگران... نوپنەرانى تەلەفزيۇن و رۇزنامەكان نامادەبون. بۇ ئىوارە هەردوو كەنالى تەلەفزيۇنى سۆندى لەگەل باسكردن

ئابرو و بردنی

ته‌ها محی دین له سوید

راوه‌ستان. کومه‌لنی وینه‌ی شهید و بریندارانی چه‌کی کیمیای و چند دروشمینی تریان دژ به رژی عیراق به‌رز کرده‌وه... پاشماوه‌په‌ک، وه‌زیری دهره‌وه‌ی سویدی هات بزلای خزیشانده‌ره‌کان و له‌گه‌لیان که‌وته گفتوگوزکردن و گوی له داخوازییه‌کانیان گرت...

به‌لام دیاروه ته‌ها محی دین به دزه‌وه، له ده‌رگایه‌کی تروه چوپوه ناو خانوی وه‌زاره‌ته‌وه، له‌وه‌ی، له‌گه‌ل کومه‌لنی بالوئزی ولاتانی تر له ستوکولم، میوانی وه‌زیری دهره‌وه بیون بزلانی نیوه‌پژ خواردن.

سه‌عات دوازه‌ی نیوه‌پژ کارینی نااسایی و چاوه‌پوان نه‌کراو روی دا، بزل ماوه‌ی دوو سه‌عات و نیو به‌رده‌وام سه‌رئجی هه‌موو لایه‌کی به‌لای خزیشانده‌ره‌که‌دا راکیشا و به‌ته‌واوی رژی فاشی عیراتی ریسوا کرد و له سویدیش ناپرووی ته‌ها محی دینی برد.

سه‌عات دوازه‌ی نیوه‌پژ، په‌کیک له کورده ناواره‌کانی سوید، له نا‌کاو به ئوتومبیله‌که‌په‌وه، به هزرن لیدان، به ناویزیسه‌کاندا تیپه‌ری و چوه به‌ر ده‌رگای وه‌زاره‌تی دهره‌وه. هه‌ر زوو داوای کرد که‌س نزیک‌ی نه‌بیت، چونکه، جگه له‌وه‌ی که به‌نزیی به ناو ئوتومبیله‌که و به‌سه‌ر جله‌کانی خزیدا رژاندوه پینج لیتر به‌نزیی تریشی له پاوه‌شیدا داناوه و چه‌رخیکیشی به‌ده‌سته‌وه‌ید. هه‌ره‌شه‌ی نه‌وه‌ی کرد گه‌ر تا یه‌ک سه‌عاتی تر ته‌ها محی دین سوید به جینه‌هیلنی نه‌م له به‌رده‌م وه‌زاره‌تدا گه‌ر به‌رده‌داته خزی و ئوتومبیله‌که‌ی.

له هه‌مان کاتدا خزیشانده‌ره‌کان به گه‌رمی پشتیوانیان له‌م کورده ده‌کرد و گه‌رمتر دژی رژی عیراق هاواریان ده‌کرد.

ناره‌زایی دهرین سه‌بارت به پیشوازی کردن له نوینه‌ری رژی فاشی عیراق. هه‌ره‌ها فیدراسیونی کومه‌له کوردستانیه‌کان له سوید نامه‌په‌کی نارد بزل وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی سویدی بزل هه‌مان مه‌به‌ست.

بزل رژی دواپی، ۱۹۸۸/۱۱/۱۱، زانرا که نیاز وایه ته‌ها محی دین پروات بزل وه‌زاره‌تی دهره‌وه و له‌گه‌ل «ستین نه‌نده‌رشون» ی وه‌زیری دهره‌وه‌ی سویدی په‌کویته گفتوگوزکردن.

پتر له په‌نجیا کوردی ناواره‌ی سوید، بزل خزیشانندان، هه‌ر له سه‌عات نزی سه‌ر له به‌یانیه‌وه، چونه گزه‌پانی «گوستاف نه‌دولف» و به‌رامبه‌ر وه‌زاره‌تی دهره‌وه

... ته‌ها محی دین معرووف، جیگری سه‌دام، به سه‌ردانیکی ره‌سی هات بزل سوید. رژی پینج‌شه‌مه ۱۹۸۸/۱۱/۱۰ چاوی به سه‌رژک وه‌زیرانی سویدی که‌وتیوو. له وه‌لامی پرسپاری رژی‌نامه‌نووسه‌کاندا سه‌بارت به په‌کاره‌ینانی چه‌کی کیمیایی، وتیوو: بزل به‌رگری کردن له ولات مافی په‌کاره‌ینانی هه‌موو جوزه چه‌کی‌کمان هه‌به. له وه‌لامی پرسپاری‌کاندا ده‌باره‌ی کیشی کورد وتیوو: له عیراق کیشی کورده‌مان نیبه.

هه‌مان رژی ریک‌خستنی ریک‌خراوه کوردستانیه‌کان له سوید، یاداشتیکیان پینشکه‌ش کرد به حوکومه‌تی سویدی، بزل

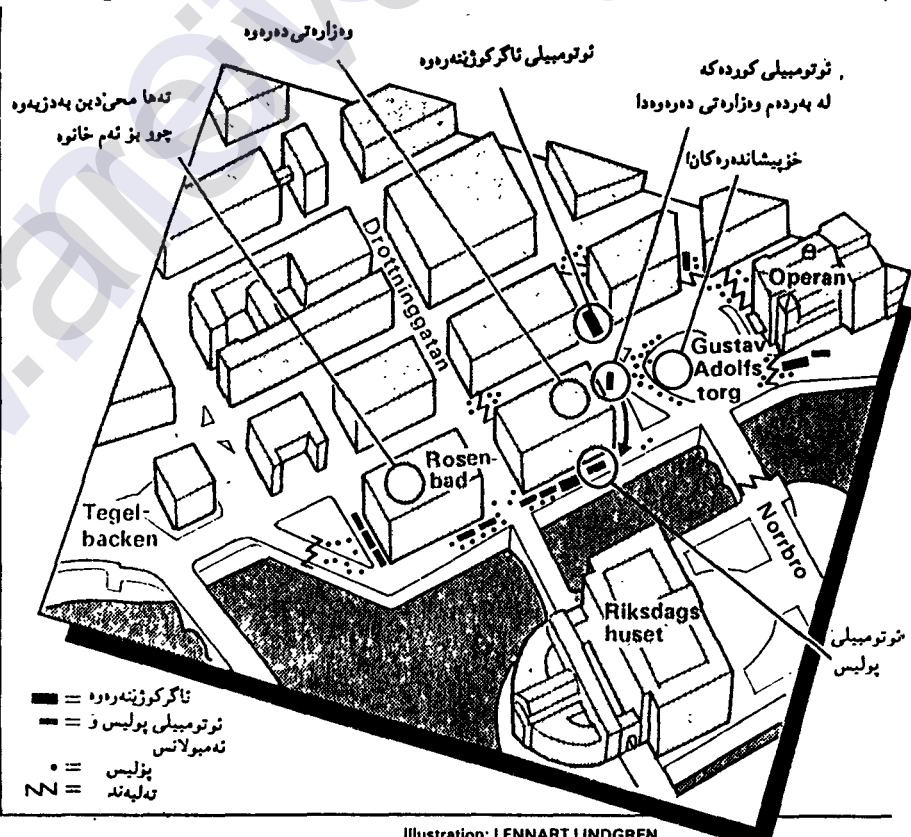

Illustration: LENNART LINDGREN

پهريانگ

تورگانى فدراسيوني كۆمەلە كۆرەستائىيەكانە لە سوئد

بەرپرسيار
مەحمود لەو ئەتدى

دەستەى نووسەران
باقى نازى
س. رىئىنگا
دارا رەشىد
موتەيەد تەيب
مەحمود لەو ئەتدى

نابەندى سالانە: ۱. كۆنسى سۆئىيە
بۆ دەزگاکان: ۲. كۆنسى سۆئىيە.

دەستەى نووسەران بەرپرسيار تىبە لە نووسين و رىتارەكانى
فدراسيوني و لەو نووسىنايەى بە ئىمزاى خاوەنەكانىيان
پلاو دەكريندەو.

ئاوينيشان:

BERBANG
Box 45205
104 30 STOCKHOLM

تەلەفون:

08 - 668 60 60

پۆستگىرۆ:

64 38 80-8

پىنتىچىنى نووسىنگەى تارا.

Box 2068, 172 02 Sundbyberg

ژمارە (۵۳) نۆفەمبەرى ۱۹۸۸ سال (۷)

İstanbulda çıkan Küroğlu gazetesi 13 Eylül 1938 gün. 1083 sayılı nüshasında zehirli gaz bombalarıyla Dersimde kalliam yapılmakta olduğuna dair yukarıki karikaturu yayınlamış ve şu tehditleri savurmuştu:

Aç gözünü...

Çelik türk ordusu şimşek gibi çakıp bütün dünyanın gözlerini nasıl açtı ise, onbeş yıldır yurdumuzda parlıyan medeniyet güneşini görüp uyanmayanların gözünü de öyle açar.

Aç gözünü, açarız gözünü...

پیش پەنجیا سال تورکیا دژی گەلی کورد گازی
کیمیایی بەکار هیناوه

پیش پەنجیا سال لەمەوەر، لە ئەیلول و ئۆکتۆبەری ۱۹۳۸ د، بۆ
دامرکاندەوێ شۆرشە پیرۆزەکەى دەرسیم، کەمالیەکانی تورکیا پە نایان
بردۆتە بەر بەکارهینانی گازی کیمیایی.

بەم جۆرە چەکە، هەزاران ژن و منداڵ و پیر و لاوی کوردیان شەهید
کردووە و دەیان هەزارى تریشیان ئاوارە و پەرەوازە کردووە.

رۆژنامەى «کۆنر ئوغلى» کە لە ئەستەمبول دەردەچوو لە ژمارە
۱.۸۳ ی رۆژى ۱۳/ئەیلولى ۱۹۳۸ د ئەم کاریکاتیڤەى سەبارەت بە
بەکۆمەل کۆزى گەلى کورد، بەبۆمبای کیمیایی پلاوکردۆتەووە و لەژێر
کاریکاتیڤەکەشدا ئەم هەرهەشە نووسراوە. چاوت بەکەرەووە

هەرەو ک چۆن لەشکری پۆلانییى تورک بروسکە ئاسا چاوی جیهانی
کردووە، ئاوەهاش دەتوانی چاوی ئەوانە پکاتەووە کە وشیار ناپنەووە و ئەو
خۆرى مەدەنیەتە ناپینن کە ئەمە پانزە سالە لە ولاتی ئیمە هەلھاتووە.

چاوت بەکەرەووە، ئەگینا ئیمە چاوت دەکەینەووە.

* ئەم کاریکاتیڤە لە کتێبى «بەرى نەتەوێى ...» مامۆستا جەمال نەبەز وەرگىراوە.

ژن
سەردادەخەم،
بۆ جەمیلە سەردادەخەم،
بۆ ژان دارک و تریشکۆفە سەردادەخەم.
بەلام بۆ ھەرژنیک،
لە خاکی پەر مەرگی مندا
پێ لە جەرگی خۆی بنیت و ببی بە داک،
لەبەر پینیدا کرنووش دەبەم
ناوچەوانم دەسووم لە خاک!

عەبدووللا پەشینو

په ریانگی

گزارشی فدراسیونی کومه له کوردستانیه کانه له سوید

کومه

په

کاتاکرا

فلا

کوردانی

ملا